MAGNALIA DEI,
OSTENSA IN
MARIA MATRE FILII SUI:
Comprehenſa XXIV. Elogiis

De Prærogativis

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ex ſententiis Melliflui Doctoris Sancti Patris Bernardi, fideliter deſumpta, & concinnè diſpoſita.

DEIPARÆ VIRGINI MARIÆ LAURETANÆ
DEDICATA

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Simùl cum Opuſculo

THESAURI DIVITIARUM CÆLESTIUM,

A R. P. FR. BERNARDO BOGDANOVITZ POLONO
Sacerdote Monacho Ordinis Ciſtercienſis.

ROMÆ, M.DC.XCIII.
Typis Jo: Jacobi Komarek Boëmi apud S. Angelum Cuſtodem.
SUPERIORUM PERMISSU.

Imprimatur,

Si videbitur Reuerendiſs. P.M. S. P. Apoſtolici.

Horatius Fortunatus Epiſc. Neritonen. Viceſg.

Imprimatur,

Fr. Thomas Maria Ferrari S. P. A. Magiſter.

ELOGIUM I.

a EXCELLENTISSIMÆ
b CÆLORUM IMPERATRICI,
c MARIÆ Genitrici Dei.

d VErbi Incarnati Matri.
e Matri Unigeniti Filii Dei.
f Matri Plaſmatoris & Salvatoris omnium.
g Virgini Matri intactæ.
h Matri autem non cujuſcunque, ſed Dei.
i Deus ſiquidem (Deus enim eſt quem peperit)
Matrem ſuam ſingulari in cæleſtibus donaturus gloriâ,
Singulari in terris prævenire curavit & gratiâ:
Quâ videlicèt ineffabiliter conciperet, & pareret incorrupta.
k Duplex novitas. Duplex prærogativa.
Duplex miraculum, ſed dignè prorsùs aptiſſimèquè conveniens:
Neque enim Filius alius Virginem, néc Deum decuit partus alter
l Deum hujuſmodi decebat nativitas, quâ nonniſi de Virgine naſceretur.
Talis congruebat & Virgini partus, ut non pareret niſi Deum.
m Ipſa eſt Virginis noſtræ gloria ſingularis,
Quòd Filium unum eundemquè cum Patre meruit habere communem.
n Qui etſi nec totus de Deo, nec totus de Virgine,
Totus tamen Dei, & totus Virginis eſt:
Nec duo Filij, ſed unus utriuſque Filius.
o Ipſa eſt excellens prærogativa MARIÆ,
p Cum qua utique tanta Deo conſenſio fuit,
Ut illius non ſolùm voluntatem, ſed etiam carnem ſibi conjungeret:
Acſi de ſua, Virginiſquè ſubſtantia vnum Chriſtum efficeret:
q Ut idem ipſe Dei atque hominis Filius,
Unus omninò Deus & homo prodiret ex MARIA.

S. Bern. Abb. Claravallen. iuxta editionem eius operum in VI. Tomis authore Horſtio impreſſorum Pariſiis anno 1667. a *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 4.* b *Ser. de S. Ioan. Bapt. n. 4. tom. 6. p. 743.* c *Ser. 4. ſup. Sal. Reg. n. 22.* d *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. n. 2.* e *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. n. 2.* f *Ser. ſuper Magnificat, n. 4. tom. 6. pag. 855.* g *Ser. 3. ſuper miſſus num. 8.* h *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. n. 5.* i *Ser. 2. ſuper miſſus n. 1.* k *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. n. 5.* l *Ser. 2. ſuper miſſus n. 1.* m *Ser. 2. in Annunc. B. M. n. 2.* n *Ser. 3. ſuper miſſus n. 4.* o *Ser. 2. in Annun. B. M. n. 2.* p *Ser. 3. ſuper miſſus n. 4.* q *Ser. 1. de Virg. Deip. n. 9.*

r An non Deum & Dominum Angelorum
Maria ſuum audacter vocat Filium? dicens:
Fili, quid feciſti nobis ſic.? Quis hoc audeat Angelorum dicere?
Sufficit Angelis, & pro magno habent,
Quòd cùm ſint Spiritus ex conditione, ex gratia facti ſunt & vocati Angeli.
Maria verò Matrem ſe agnoſcens, Majeſtatem illam,
Cui Angeli cum reverentia ſerviunt, cum fiducia ſuum nuncupat Filium.
s Magnum eſt Angelo ut miniſter ſit Domini:
Sed Maria ſublimius quiddam meruit ut ſit Mater,
t Quæ verum Deum & Dei Filium genuit.
u Nam ſi juxta Salamonem: Filius ſapiens gloria eſt patris:
Quantò magis glorioſum eſt Matrem ipſius effici Sapientiæ.
x Hic eſt Chriſtus Dei Virtus & Dei Sapientia.
y Nec etiam circa ſuum Filium ampliùs potuit elevari,
Quàm ut Mater Dei vocaretur.
z Fæcunditas itaque Virginis ſupereminens gloria eſt:
Tantòque excellentior Angelis facta munere ſingulari,
Quantò differentius præ miniſtris nomen Matris accepit.

ELOGIUM II.

a VIRGINI MATRI.
b Egregius planè titulus dignitatis, & commendatio honoris iſuminenſi.
c Nempè, quæ generat, & Mater & Virgo eſt.
d Meritò & illam meruit benedictionem, & hanc non amiſit:
Ut longè glorioſior fiat & Virginitas ex fæcunditate, & ex Virginitate fæcunditas:
Ac mutuis ſe ſe radiis illuſtrare hæc duo Sydera videantur.
Magnum enim Virginem eſſe,
Sed Virginem Matrem eſſe longè ampliùs per omnem modum.
e Optimam partem elegit ſibi Maria. Optimam planè,
Quia optima eſt fæcunditas Virginea, ſeu fæcunda Virginitas.
Mariæ privilegium eſt, non dabitur alteri: quia non auferetur ab ea.
Unum eſt, in quo nec primam ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem.
f Miraculum fuit, quòd Virgo peperit.
g A ſæculo enim non eſt auditum, ut aliqua ſimul Mater eſſet & Virgo.
h A ſæculo, inquam, non eſt auditum, quòd Virgo eſſet quæ peperit:
Quòd

r Ser.3. ſuper miſſus n.7. s Ser.2. de Virg.Deip.n.12. t Ser.1.de Virg.Deip.n.9. u Ser.4. ſup.miſſus n.3. x Ser.52. de div.n.1. y Ser.5.ſup.Sal.Reg.n.1. z Ser.2.de Virg.Deip.n.12. a Ser.4.in Aſſumpt.B.M.n.5. b Ser.7.ſup.Pſal.90.n.4. c Ser.4.in Vig.Nat.Dom. num.6. d Ser.1.de Virg.Deip.n.9. e Ser.4.in Aſſumpt.B.M.n.5. f Ser.de B.M.Deip.nu.1. tom.6. p.760. g Ser.2.ſuper miſſus n.7. h Ser.3.in Vig.Nat.Dom.n.9.

Quòd Mater eſſet quæ Virgo permanſit.
Nunquam juxtà rerum ordinem Virginitas, ubi fæcunditas prædicatur:
Nec fæcunditas, ubi Virginitas integra conſervatur.
Sola hæc eſt, in qua Virginitas & fæcunditas obviaverunt ſibi.
Ibi ſemel factum eſt, quod factum non fuerat, nec fiet in æternum:
Quia nec primam ſimilem viſa eſt, nec habere ſequentem.
i Gaudia Matris habens cum Virginitatis honore.
k Sola MARIA de partu, & partu Divino gloriatur.
Gloriatur dixerim de partu, non in ſe, ſed in ipſo quem peperit.
l O verè Nativitas inaudita!
Virgo peperit, & poſt partum inviolata permanſit,
Fæcunditatem prolis cum carnis integritate,
Et gaudium Matris habens cum Virginitatis honore.
m Glorioſa dicta ſunt de te Dei Genitrix?
Sed adhuc locus eſt tuæ laudationi,
n Genitrix Dei, Domina Mundi, Regina Cæli.
o Proinde mentem & oculos pariter cum manibus ad te
Regina Mundi attollo, Cervicem inclino:
Ac plenis ſuſpiriis ad te preces in cælum tranſmitto:
p Domina, labia mea aperies. Dominus tecum, & tu mecum.
Dignare me laudare te (*q*) Virgo ſacrata,
r Dignis extollenda laudibus Virgo Mater.
s Te Mater miſericordiæ per ipſum ſinceriſſimæ tuæ mentis affectum,
Tuis jacens provolutus pedibus, devotis ſupplicationibus interpello,
t Ut tuo interventu, tuo ducatu, adjutorio tuo,
Tuam dignè laudare queam magnificentiam:
Et tuam gloriam exprimere valeam.
u O Domina, ex totis præcordiis vociſero ad te: Adjuva imbecillitatem meam.
x Sub tuam protectionem confugio, ubi Virtutem acceperunt infirmi.
y Oſtende lumen miſerationum tuarum. (*z*) Et ora ſolvamus tibi.

ELOGIUM III.

a VIrgini Sanctæ corpore & ſpiritu.
b Matri Domini antè Sanctæ quàm natæ.
c A ſæculo electæ, ab Altiſſimo præcognitæ & ſibi præparatæ.

Prius

i *Ser.4. in Aſſumpt. B. M. n.5.* k *Ser.2. ſuper miſſus n.1.* l *Ser.4. in Vig. Nat. Dom. num.4.* m *Ser.3. de Virg. Deip. n.6.* n *Ser.2. in die Pent. n.4.* o *Ser.3. de Virg. Deip. nu.1.* p *Ser.1. ſuper Sal. Reg. n.1.* q *Ser.2. in Purificat. B. M. n.2.* r *Ser.4. in Aſſumpt. B. M. nu.5.* s *Ser.1. de Virg. Deip. n.16.* t *Ser.2. ſuper Sal. Reg. n.10. & 7.* u *Ser.3. de Virg. Deip. n.6.* x *Ser.1. ſuper Sal. Reg. n.2. & 1.* y *Ser.2. ſuper Sal. Reg. n.7.* z *Ser.1. ſuper Sal. Reg. nu.1.* a *Ser.2. de Virg. Deip. n.9.* b *Epiſt. 174. n.5.* c *Ser.2. ſuper miſſus n.4.*

d Priùs enim Altiſſimus ſibi eam quaſi mundum ſpecialiſſimum creavit:
Quam in Juſtitia & Sanctitate coràm ipſo fundaret:
Et fluentis ſapientiæ irrigaret:
Et cæleſtibus deſideriis inſtar aëris ſublimaret:
Et igne dilectionis accendendo illuſtraret.
e Hinc in ejus Mente tanquam in quodam firmamento,
Solem poſuit rationis, & Lunam ſcientiæ:
Et virtutes tanquam ſtellas ſpeciei omnimodæ.
Solem, qui lucem divinæ cognitionis faceret:
Lunam, quæ cum ſtellis noctem actionis ſplendidam redderet.
f Bezeleel cum ſocio Oliab Arcam Teſtamenti fabricavit:
Sancta quoque Trinitas Virginem ſibi ſanctificavit,
Ac templum ſanctiſſimum conſecravit, hoſpitiumquè mundiſſimum
Sibi præparavit: thalamum quoque, de quo Sponſus præ filiis
Hominum ſpecioſus ad publicum prodiret, decenter præornavit.
g Pater in conſecratione Virginis exhibuit claritatem,
Filius humilitatem, Spiritus Sanctus charitatem.
Pater exhibuit lumen rationis, Filius cinerem humiliationis,
Spiritus Sanctus oleum dilectionis.
Pater exhibuit potentiam, Filius Sapientiam,
Spiritus Sanctus omnium virtutum gratiam.
Pater exhibuit auctoritatem contra peccatum,
Filius humilitatem contra mundum,
Spiritus Sanctus charitatem ergà Deum & proximum.
Filius exhibuit carnis mortificationem,
Spiritus Sanctus compunctionem,
Pater cæleſtium contemplationem.
Filius docuit eam Divina contemplari,
Spiritus amare & amari,
Pater cæleſtia contemplari.
Filius eam erudit: Spiritus eam provehit: Pater eam perficit.
Filius eam purificat: Spiritus eam pacificat: Pater eam honorat.
Hæc dicens, opera vel dona Sanctæ Trinitatis non divido,
Sed fideliter inſeparabilia aſſero.
Sicut enim in eſſentia Unitas, ità in operatione Identitas.
h Germinat Virga Jeſſe de tortuoſa radice generis humani,
Et Patriarcharum arbore: & in altitudinem & rectitudinem erumpens,
Omnem ignorat nodoſitatem filiorum,
Tenebroſa neſcit, fruticoſa quædam non habet.
i Quia licèt MARIA de Patrum natura per peccatum vitiata duceret originem:
Præelecta tamen fuit per Spiritum Sanctum, & præſervata ad purum.
k Innocens fuit ab originalibus & actualibus peccatis.

Pura

d Ser. de B. M. Deip. num. 2. tom. 6. p. 761. e Ibidem. f Ibid. num. 9. g Ibid-m. h Ser. 2. de Nat. Dom. nu. 2. tom. 6. p. 614. i Ser. de Beat. M. Deip. n. 11. k Ser. 4. ſuper Sal. Reg. nu. 21.

l Pura ab omni contaminatione.
m Factor hominum ut Homo fieret, naſciturus ex homine
Talem ſibi ex omnibus debuit deligere imò condere Matrem,
Qualem & ſe ſcire decebat, & ſibi noverat placituram.
n Tu es puella prælecta & præparata Altiſſimi Filio & tuo:
o Electa ex omnibus, prælata omnibus:
p Longè ante Patribus cælitùs repromiſſa:
q A Patribus præfigurata, à Prophetis promiſſa:
r Deſiderata Gentibus, Patriarchis Prophetiſquè præcognita:
ſ Myſticis præfigurata miraculis, Oraculis prænunciata propheticis.
t Et cui te aſſimilabimus Mater pulchritudinis?
Hortus concluſus tu es Dei Genetrix:
Ad quem deflorandum manus peccatoris nunquam introvit.
u Imò verò unicus ille ſtultus & totius ſtultitiæ princeps,
(Qui verè mutatus ut Luna perdidit ſapientiam in decore ſuo)
Sub tuis pedibus conculcatus & contritus miſeram patitur ſervitutem.
Nimirùm ipſa es quondam à Deo promiſſa Mulier,
Serpentis antiqui caput virtutis pede contritura.
x Lectulus es Salamonis, de quo in Canticis:
Et lectulum Salamonis ſeptuaginta fortes ambiunt ex fortiſſimis Iſraël:
Omnes tenentes gladios, & ad bella doctiſſimi.
y Tu Terribilis ut Caſtrorum acies ordinata:
In circuitu cujus innumerabilium beatorum Spirituum militiam
Ad miniſterium tantæ Principis delegatam fuiſſe nullatenùs ambigimus:
Utpotè qui cuſtodirent lectulum Salamonis gratiſſimum,
Ac providerent, nè præparatum æterno Regi
Hoſpitium alienus hoſpes invaderet.
z His quoque viſis, hoſtibus certè ſuſpecta fuiſti:
Non enim parùm formidabant, nè fortè tu eſſes,
Quæ & eras, per quam expugnandi erant & damnandi.
a An non horruerunt principes tenebrarum, quando viderunt præter morem
Armatura omni fortiore inſtructam contrà ſe procedere fœminam?
Fœminam fortem, & ad bella doctiſſimam?
b Propter quod & terribilis fuiſti eis ut caſtrorum acies ordinata:
c Nimirùm timor & tremor venerunt ſuper eos, itaut dicerent:
Ecce pluſquam Eva hæc: Caſtra Dei ſunt hæc, fugiamus Iſraëlem.
Tu ergo bellatrix egregia primò eum, qui primus
Evam ſupplantavit, expugnare viriliter aggreſſa es:

Ut

---

l *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 7.* m *Ser. 2. ſuper miſſus n. 1.* n *Ser. primo de Virg. Deip. n. 16.* o *Epiſt. 174. n. 2.* p *Ser. 1. de Virg. Deip. 8.* q *Ser. 2. ſuper miſſus n. 4.* r *Epiſt. 174. n. 2.* ſ *Ser. 2. de Virg. Deip. n. 8.* t *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 4.* u *Ser. 1. de Virg. Deip. nu. 4.* x *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n. 25.* y *Ser. 2. de Virg. Deip. n. 5.* z *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n. 23.* a *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 5.* b *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n. 23.* c *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 5.*

d Ut qui vicerat fœminam, vinceretur per teipſam,
e Quam prædixiſſe Deus videtur, quando ad ſerpentem ait:
Inimicitias ponam inter te, & Mulierem: Ipſa conteret caput tuum.
f Tu pulcra es ut Luna, imò pulcrior Lunâ:
Quia tota pulcra es, & macula non eſt in te, neque viciſſitudinis obumbratio.
g Nam & defectus omnis ſub te eſt.
Et quidquid fragilitatis ſeu corruptionis eſt, excellentiſſimâ quadam
Sublimitate præ cæteris omnibus excedis & ſupergrederis creaturis,
Ut meritò ſub pedibus tuis Luna eſſe dicatur.
h Tu electa es ut Sol: Ille, inquam, Sol ſolis conditor.
Ille enim electus eſt ex millibus virorum:
Tu electa es ex millibus fœminarum.
Ille electus eſt ex omnibus, quæ ſunt:
Tu electa ex omnibus, quæ per illum ſunt.
i Jure autem Maria Sole perhibetur amicta:
Candidiſſimus ſanè, ſed & calidiſſimus hujus Mulieris amictus:
Cujus omnia tàm excellentèr irradiata noſcuntur eſſe,
Ut nihil in ea non dico tenebroſum ſeu obſcurum ſaltèm vel minùs lucidum,
Sed nè tepidum quidem aliquid aut non ferventiſſimum liceat ſuſpicari.
k Ipſe enim Sol Juſtitiæ de Maria proceſſurus,
Ortum ſuum quadam matutina irradiatione præveniens,
In eam lucis ſuæ radios copioſè transfudit,
Quibus poteſtates tenebrarum, quas Eva produxerat,
Maria in fugam converteret.
l Arca Noë ſignificat arcam gratiæ, Excellentiam ſcilicet Mariæ.
Illam Noë ut diluvium evaderet, fabricavit:
Iſtam Chriſtus ut humanum genus redimeret, ſibi præparavit.
Illa centum annorum fabricata eſt ſpatio:
In iſta omnium virtutum fuit perfectio.
Illa facta eſt de lignis levigatis:
Iſta de Virtutibus ædificata eſt conſummatis.
Illa ſuperferebatur aquis diluvii:
Iſta non ſenſit naufragia ullius peccati.
m Unde auctoritas Auguſtini eſt, qui dicit:
Cùm de peccatis agitur, nullam de Beata Maria volumus fieri mentionem:
Et ex eo enim majorem credimus ei collatam
Virtutem ad vincendum ex omni parte peccatum,
Quòd concipere & parere meruit eum, qui nullum habuit peccatum.
n Ex omni, inquit, parte, hoc eſt ex parte originalis, & ex parte actualis peccati.
Eâ ergo ſolâ exceptâ, cæteri omnes quid dicere poſſunt, niſi quod ait Joannes:
Si

---

d *Ser. 2. ſuper miſſus n. 5.* e *Ibidem n. 4.* f *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 5.* g *Ser. 1. de Virg. Deip. n. 2.* h *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 5.* i *Ser. 1. de Virg. Deip. nu. 3.* k *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 4.* l *Serm. de B. M. Deip. num. 6.* m *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n. 22.* n *Ibidem.*

Si dixerimus quòd peccatum non habemus;
Ipſi nos ſeducimus, & veritas in nobis non eſt.
o Libanus mons, qui dicitur dealbatio,
Altam præomnibus ſignat innocentiam tuam ô MARIA!
Innocens fuiſti ab originalibus & actualibus peccatis. Nemo ita præter te.
p Non eſt in filiis hominum magnus vel parvus tanta præditus ſanctitate;
Nec tantæ religionis privilegiatus honore, qui non in peccatis fuerit conceptus;
Præter te Matrem immaculati Agni peccata mundi tollentis:
q Quæ prælecta, præſervata, præparata, & ornata fuiſti
per Spiritum Sanctum, & Dei Filium.
r Verè Paradiſus Dei tu es,
ſ Quia inde totam te ſibi rapuerat Spiritus Sanctus,
Et cœleſtibus inſignaverat ornamentis.
Jam conſecrata eras in loco voluptatis, de quo
Fons ille debebat aſcendere, qui univerſam terræ faciem irrigaret:
t Atque inde in quatuor capita ſeſe diſpertiens,
Ad irrigandam faciem arentis mundi emanaret.
u Tu ſola totam Spiritus Sancti gratiam poſſediſti,
x Quæ tuum non ſolùm ſanctificaret ortum,
Sed & vitam ab omni deinceps peccato cuſtodiret immunem;
Quod nemini alteri in natis quidem mulierum creditur eſſe donatum;
y Abſit enim ut proprii inquinamenti aliquando habuiſſe dicaris.
z Cùm igitur tàm clarè auctoritates tuam ab utero teſtentur Innocentiam,
Quis ultrà dubitet Sanctam & Immaculatam huic mundo progenitam?

ELOGIUM IV.

a SAnctæ & Immaculatæ
Mariæ huic mundo progenitæ.
b Ex Regibus ortæ, ex ſemine Abrahæ, generoſa ex ſtirpe David;
Longè ante eiſdem Patribus cœlitùs repromiſſæ:
c De qua immaculata immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus.
d A Patribus præfiguratæ, à Prophetis promiſſæ,
e Deſideratæ gentibus, Patriarchis Prophetiſquè præcognitæ.
f Tu es illa promiſſa, illa expectata, illa deſiderata,
Ex qua Sanctus pater tuus Jacob jam morti appropinquans,

o *Ibid. n.21.* p *Ser.13. in Cœna Dom. n.102. to.6. p.708.* q *Ser. de B. M. Deip. num.9.* r *Ser.3. de Virg. Deip. n.4.* s *Ser.2. de Nat. Dom. n.2. tom.6. p.615.* t *Ser.3. de Virg. Deip. n.4.* u *Ser.4. ſuper Sal. Reg. n.22.* x *Epi.174. n.5.* y *Ser.2. in Aſſumpt. B. M. num.8.* z *Ser.4. ſuper Sal. Reg. n.23.* a *Ser.4. ſup. Sal. Reg. n.23.* b *Ser 1. de Virg. Deip. num.8.* c *Ser.2. ſuper miſſ. n.1.* d *Ser.1. ſup. miſſ. n.4.* e *Ep.174. n.2.* f *Ser.4. ſuper miſſus. nn. 8.*

Vitam ſperabat æternam, cùm dicebat: Expectabo Salutare tuum Domine.
g In qua denique & per quam Deus ipſe Rex noſter
Ante ſæcula diſpoſuit operari ſalutem in medio terræ.
h In utero videlicet Virginis MARIÆ.
i Tu verè puella es præelecta & præparata Altiſſimi Filio & tuo;
k Per quam, & in qua, & de qua, & cum qua totum hoc faciendum decrevit:
Ut ſicut ſine illo nihil eſt factum, ita ſine te nihil refectum eſſet.
l Te enim benedixit Dominus, ut per te benedictam vita veniret,
Sicut per Evam proceſſerat maledicta.
m Et cui te aſſimilabimus Mater pulchritudinis?
n De te Secretorum Cœleſtium conſcius Salamon dicit:
Quæ eſt iſta quæ progreditur ſicut Aurora conſurgens,
Pulchra ut Luna, electa ut Sol?
Aurora ſemper noctem ſequitur, nox præcedit Auroram.
Quid autem eſt nox frigida & obſcura, niſi originale peccatum,
Frigidum concupiſcentiâ, obſcurum ignorantiâ?
o Tu ergo proceſſiſti ut Aurora lucida & rubicunda:
Quia ſuperatis originalibus peccatis in utero Matris,
Nata es lucida cognitione veritatis, & rubicunda amore virtutis.
p Denique ſicut aurora valde rutilans in mundum progreſſa es ô MARIA!
Quando veri Solis ſplendorem tantæ Sanctitatis jubare præcurriſti,
Ut verè diem ſalutis, diem propitiationis, diem quem fecit Dominus,
A tua claritate initiari dignum fuerit.
q Felix aurora felicis diei nuncia extitiſti:
Talem Auroram talis dies, & talem diem talis Aurora decuit.
r Utique Dies Pater: ſiquidem dies ex die ſalutare Dei.
An non etiam Virgo dies? Et præclara. Rutilans planè dies.
s Quia MARIÆ præſentiâ totus Orbis illuſtratur.
t Ipſa namque eſt nobis illa Stella ex Jacob orta,
Cujus radius univerſum Mundum illuminat:
Cujus ſplendor & præfulget in Supernis, & Inferos penetrat:
Terras & perluſtrans & calefaciens magis mentes quàm corpora,
Fovet virtutis, excoquit vitia.
u Tolle corpus hoc ſolare quod illuminat Mundum, ubi dies?
Tolle MARIAM hanc maris Stellam, quid niſi caligo involvens,
Et umbra mortis ac denſiſſimæ tenebræ relinquuntur?
x Ipſa inquam eſt præclara & eximia Stella
Super hoc mare magnum & ſpatioſum, (*y*) quod eſt ſæculum nequam,
Ne-

---

g *Ibid. n.6.* h *Ser. 2. in die Pent. n.4.* i *Ser. 3. de Virg. Deip. n.16.* k *Serm. 2. de Nat. Dom. n.2. tom.6. p.615.* l *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n.22.* m *Serm. 3. de Virg. Deip. num. 4.* n *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n.22.* o *Ibid. p. Ser. 3. de Virg. Deip. n.4.* q *Ibid.* r *Ser. 2. de Virg. Deip. nu. 11.* s *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. n.1.* t *Ser. 2. ſuper miſſus num. 17.* u *Serm. 2. de Virg. Deip. nu. 6.* x *Ser. 2. ſuper miſſus nu. 17.* y *Ser. 2. de S. Michaele num. 1.*

z Neceſſariò ſublevata, micans meritis, illuſtrans exemplis.
O quiſquis te intelligis in hujus ſæculi profluvio magis interprocellas
Et tempeſtates fluctuare, quàm per terram ambulare:
Nè avertas oculos à fulgore hujus Syderis, ſi non vis obrui procellis.
Si inſurgant venti tentationum, ſi incurras ſcopulos tribulationum:
Reſpice Stellam, Voca MARIAM.
Si jactaris ſuperbiæ undis, ſi ambitionis, ſi detractionis, ſi æmulationis:
Reſpice Stellam, Voca MARIAM.
Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra naviculam concuſſerit mentis:
Reſpice ad MARIAM.
a Si criminum immanitate turbatus, conſcientiæ fœditate confuſus,
Judicii horrore perterritus
Barathro incipias abſorberi triſtitiæ, deſperationis abyſſo:
Reſpice ad MARIAM.
In periculis, in anguſtiis, in rebus dubiis,
MARIAM cogita, MARIAM invoca.
Non recedat ab ore, non recedat à corde.
Et ut impetres ejus orationis ſuffragium,
Non deſeras converſationis exemplum.
Ipſam ſequens, non devias:
Ipſam rogans, non deſperas:
Ipſam cogitans, non erras:
Ipsâ tenente, non corruis:
Ipsâ protegente, non metuis:
Ipsâ duce, non fatigaris:
Ipsâ propitiâ, pervenis.
b Agnoſcit certè & diligit diligentes ſe:
Et propè eſt in veritate invocantibus ſe:
Præſertim his, quos videt ſibi conformes factos in caſtitate, & humilitate,
Si tamen charitatem adjecerint, & totam ſpem ſuam in ea poſuerint.
Non aſpernatur affectum prædulcem, ingens deſiderium,
Inundationem lachrymarum, aſſiduitatem precum quorumlibet quamvis
Peccatorum: ſi tamen laverint à malitia cor.
c Tu pulchra ut luna diceris,
Eique non immeritò compararis.
Illa enim transfuſo in ſe ſolari lumine noctem noſtram illuminat:
Tu virtutum tibi à Deo inditarum magnificis exemplis ad
Imitationem tui nos provocas, ſicquè noctem noſtram illuminas:
Qui enim vias tuas conſectatus fuerit, non ambulabit in tenebris:
Sed lumen vitæ inveniet.
d Tu electa es ut Sol.
e Quia ſicut Sol cœli lumina præcellit prærogativâ claritatis eximiæ:

 Sic

z *Serm.2. ſuper miſſus num. 17.* A *Ibidem* b *Serm.1. ſuper Sal. Reg. num.2.*
c *Ser. 3. de Virg. Deip. num.5.* d *Ibidem.* e *Ser.1. ſuper Sal. Reg. n.2.*

Sic tu totam rationalem creaturam (poſt Filium) præcellis ſplendore Virtutis.
f Nihil eſt enim Virtutis quod ex te non reſpledeat:
Et quidquid ſinguli habuêre Sancti, Tu ſola poſſediſti.
g Et quemadmodùm Sol ſuper bonos & malos indifferenter oritur:
Sic Tu quoque præterita non diſcutis merita:
Sed omnibus te exorabilem, omnibus clementiſſimam præbes.
Omnium denique neceſſitatibus ampliſſimo quodam misereris affectu;
h Quæ mirabili proprietate terræ medium appellaris.
Ad te enim ſicut ad medium, ſicut ad arcam Dei,
Sicut ad rerum cauſam, ſicut ad negotium ſæculorum
Reſpiciunt & qui in Cœlo habitant, & qui in Inferno:
Et qui nos præceſſerunt, & nos qui ſumus, & qui ſequentur:
Et nati natorum, & qui naſcentur ab illis.
Illi qui ſunt in Cœlo, ut reſarciantur:
Et qui in Inferno, ut eripiantur:
Qui præceſſerunt, ut Prophetæ fideles inveniantur:
Qui ſequentur, ut glorificentur.
i Eò beatam te dicunt omnes generationes, Domina mundi, Regina Cœli.
In te enim Angeli lætitiam, Juſti gratiam,
Peccatores veniam invenerunt in æternum.
Meritò autem in te reſpiciunt oculi totius Creaturæ
Quia in te, & per te, & de te
Benigna manus Omnipotentis quidquid creaverat, recreavit.
k Ita eſt, jam ſentimus, jam exhilarantur facies noſtræ in Oleo.
Jam clamamus: Oleum infuſum Nomen tuum,
l O magna, ô pia, ô multùm amabilis Maria.
Tu nec nominari quidem potes, quin accendas:
Nec cogitari, quin recrees affectus diligentium te:
Tu nunquam ſine dulcedine divinitùs tibi
Inſita piæ memoriæ portas ingrederis.
m O dulcis Domina, cujus ſola memoria affectum dulcorat:
Cujus Magnitudinis meditatio mentem elevat:
Cujus pulchritudo oculum interiorem exhilarat:
Cujus amænitatis immenſitas cor meditantis inebriat.
O Domina, quæ rapis corda hominum dulcore,
n Ciba hodie pauperes tuos Domina.
o Panis enim cor hominis confirmat.
Panis ille de quo Scriptura: Panem Angelorum manducavit homo.
p In manibus tuis vita, & ſpiritus noſtri.
Et oculi omnium Chriſtianorum in te ſperant:

Et

f Ser.4. *ſuper Sal.Reg.n.25.* g Ser.1.*de Virg. Deip.n.3.* h Ser.2.*in die Pent. n.4.* i *Ibid.*
k *Ser.2. de Virg. Deip.n.5.* l *Ser.3. de Virg. Deip. nu.6.* m *Ser.5. ſuper Sal. Reg.nu.2.*
n *Ser.1.de Virg.Deip. n.16.* o *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n.20.* p *Ser.2. ſuper Sal. Reg. n.1.*

Et tu das eis eſcam gratiæ (quâ plena es) in tempore opportuno.

q Gratiam ſcilicet devotionis, & fervorem charitatis.

r Certè qui ſperant in te, aſſument pennas ut Aquilæ: volabunt, & non deficient.

s Ego opinor non incongruè pennas iſtas, agnitionẽ, & devotionẽ intelligi poſſe.

t Nec puero Abrahæ tantùm,

Sed & Camelis potum tribuas de ſuperfluenti Hydria tua.

u Defecit enim vinum in Cadis noſtris, vinum ſcilicet lætificans cor hominis.

Calix in manu tua, in poteſtate tua, vini meri, Amoris divini.

Hoc vinum lætificat cor hominis. Hoc à te, & per te ſperamus,

x O clemens, ô pia, ô dulcis Maria.

O clemens indigentibus, pia exorantibus, dulcis diligentibus.

O clemens pœnitentibus, pia proficientibus, dulcis contemplantibus.

O clemens liberando, pia largiendo, dulcis te donando.

O clemens conſolando, pia blandiendo, dulcis oſculando.

Clemens es ſubjectis, pia jam correctis, dulcis prædilectis.

y Hos in tuos filios adoptaſti: hos regere Domina voluiſti.

Nos ergo miſeri tecũ de cætero conſolemur, tecum amodò Domina habitemus:

Te mentis viſceribus amplectamur, quia tu es Vita dulcedo.

O certè vita amabilis, vita deſiderabilis, vita delectabilis.

O vita quæ nutris tuos Cœleſtibus alimentis.

Verè dulcedo tu es, quæ nobis gratiæ dulcorem acquiris:

Quæ ad ſuavitatem Patriæ Cœleſtis contemplantes introducis.

O Domina, dum hîc ſumus exules, conſtituas nos,

Ne hîc tamquam in patria confidentes, te quærere deſiſtamus.

Sic tamen conſtituas exules in corpore,

Ut ſemper tecum ſimus cives in mente.

z Qui autem vult te habere, ſe affligat, delicias reſpuat:

Et qui ampliùs mortificatus fuerit, te ampliùs poſſidebit.

ELOGIUM V.

a Virgini novam profeſſæ Virtutem.

b Virginitatis Primiceriæ.

c Virgini carne, Virgini mente, Virgini profeſſione.

d Virgini Virginum Primiceriæ:

e Quia prima Votum conſervandæ virginitatis vovit Domino:

Si re-

---

q Ser. 1. in Dom. 1. poſt oct. Epiph. n. 4. *r* Ser. 5. ſuper Sal. Reg. n. 2. *s* Ser. 4. de verb. Eſ. 11. n. 2. *t* Ser. 1. de Virg. Deip. n. 16. *u* Ser. 4. ſup. Sal. Reg. n. 19. & 20. *x* Ser. 5. ſuper Sal. Reg. n. 6. *y* Ibidem n. 1. 2. & 4. *z* Ibid. nu. 2. *a* Ser. 3. in Annunc. B. M. nu. 1. *b* Ser. 1. de Virg. Deip. num. 8. *c* Ser. 2. ſuper miſſus num. 4. *d* Tract. de Vite myſtic. cap. 31. num. 125. *e* Ibidem cap. 17. num. 67.

f Si rerum precia de raritate penſamus, quæ prima in terris
Angelicam propoſuit ducere vitam, ſuper omnes eſt.
g Angelica planè vita eſt Virginitas.
Et qui non nubent neque nubentur, erunt ſicut Angeli Dei.
h Offerantur Regi Virgines, ſed poſt MARIAM:
Nam primatum ſola vendicat ſibi.
i De cætero ſanè & Virginitatem carnis, & propoſitum Virginitatis,
Et ipſius quoque propoſiti novitas evidenter illuſtrat:
Quòd videlicet in libertate ſpiritûs legis Moſaicæ decreta tranſcendens,
Illibatam Deo Corporis ſimul & ſpiritus caſtimoniam vovit.
k Ipſa eſt Virginis noſtræ gloria ſingularis, & excellens prærogativa,
l Quòd nec populum ſuum augere prolis ſucceſſione,
Nec domui Patris ſui relinquere curavit hæredem.
Sed quidquid honoris in populo, quidquid de paterna
Domo rerum terrenarum habere potuiſſet,
Omnia arbitrata eſt ut ſtercora, ut Chriſtum lucrifaceret.
Nec fefellit eam intentio, quando & Chriſtum ſibi
Filium vendicavit, nec propoſitum pudicitiæ violavit.
m O admirandam & omni honore digniſſimam Virginem!
n Quæ in confinio utriuſque legis votum conſecraſti perpetuæ Virginitatis:
Quæ elegiſti in Iſraël eſſe contemptibilis,
o Et (ut ei placeres cui te probaſti) maledictum incurrere ſterilitatis.
p O Virgo prudens, ô Virgo devota, quis te docuit Deo placere Virginitatem?
Quæ lex, quæ Juſtitia, quæ pagina veteris Teſtamenti vel præcipit vel conſulit,
Vel hortatur in carne non carnaliter vivere, & in terris Angelicam ducere vitã?
Ubi legeras beata Virgo, Sapientia carnis mors eſt?
Et, Curam carnis ne perfeceris in deſiderio?
Ubi legeras, Qui matrimonio jungit Virginem ſuam, benè facit:
Et qui non jungit meliùs facit?
Ubi audieras, Volo vos omnes eſſe, ſicut & meipſum?
Et, Bonum eſt homini ſi ſic permaneat ſecundum meum conſilium?
De Virginibus, inquit, præceptum non habeo, conſilium autem do.
Tu verò non dicam præceptum, ſed nec conſilium, nec exemplum:
Niſi quod Unctio docebat te de omnibus, ac ſermo Dei vivus &
Efficax antè tibi factus eſt Magiſter, quàm Filius.
Priùs inſtruxerit mentem, quàm indueri Carnem.
q Dedit Virgini partum, qui ei jam antè Virginitatis inſpiraverat Votum.
Alioquin quomodo Angelus eam gratiâ plenam pronunciat,
Si quippiam vel parum boni quod ex gratia non eſſet, habebat?

Ha-

f *Ser. 4. in Aſſumpt. V. M. num.6.* g *Ser. 2. de Virg. Deip. num.8.*
h *Ser. 1. de Virg. Deip. num.10.* i *Ibidem num. 9.* k *Ser. 2. in Annunt. B. M. nu.2.*
l *Ser. 3. ſuper miſſus nu.2.* . *Ser. 2. ſuper miſſus num.3.*
n *Tract. de Vit. myſt. c.* . *num.74.* o *Ser. 3. ſuper miſſus nu.7.* p *Ibidem.*
q *Ser. 2. ſuper miſſus num.1.*

r Habet MARIA Lilium Caſtitatis:
Quia prima Votum conſervandæ Virginitatis vovit Domino.
Habet Roſam Charitatis:
Quia ſi non uſque adeò dilexiſſet Dominum, unde ei tanta fiducia,
Unde tanta audacia, ut novum aliquid puellula tenera & verecunda,
Et adhuc ſub parentum jure & præceptis legis conſtituta inchoaret?
Sed ut verum fatear: Audacem faciebat Amor:
Coegit Roſa ardens ſervilem timorem devorans;
Ut faceret novum Votum, & ſingulare Lilium:
Ut poſſet quandoque dicere dilecto ſuo:
Candida ſum & rubicunda, ſicut & tu candidus & rubicundus.
s MARIA Roſa fuit candida per Virginitatem, Rubicunda per Charitatem.
Candida carne, Rubicunda mente:
Candida virtutem ſectando, Rubicunda vitia calcando.
Candida affectum purificando; Rubicunda actum carnalem mortificando.
Candida Deum diligendo, Rubicunda proximo compatiendo.
t Sic potentiſſima & piiſſima charitas & affectu compatiendi,
Et ſubveniendi abundat effectu, æquè locuples in utroque.
u Aliter. Eva Spina, Roſa MARIA.
Revera Eva ſpina fuit, quæ & Virum ſuum ad mortem pupugit,
Et poſteritati ſuæ peccati aculeum infixit:
Eva ergo Spina fuit, MARIA Roſa extitit,
Eva Spina infigens omnibus mortem:
MARIA Roſa reddens ſalutiferam omnibus ſortem,
Eva Spina vulnerando, MARIA Roſa omnium affectus mulcendò.
x Novum Canticum illud, quod ſolis dabitur in Regno Dei cantare Virginibus,
Ipſam Virginum Reginam cum cæteris, imò primam
Inter cæteras eſſe Cantaturam nemo eſt qui ambigat.
Puto autem illam præter illud quod ſolis licet, cum omnibus tamen
Virginibus ei (ut dixi) commune erit dulciori quodam atque elegantiori
Carmine lætificaturam eſſe Civitatem Dei.
y Cantabit utique & tanto jucundiùs quantò caſtior cæteris.
Præbebitquè toti Virginum Choro in Cantando exemplum,
Quas ad Virginitatis amorem ſuo incitavit exemplo.
z Cujus utique dulciſonos depromere vel exprimere modulos
Nè ipſarum quidem Virginum ulla digna invenietur:
Quia ſoli meritò decantandum ſervabitur,
Quæ ſola de partu, & partu divino gloriatur.

JELO-

r *Tract. de vite myſt. c. 17. n. 67.* s *Ser. de B. M. Deip. n. 10.* t *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. nu. 8.*
u *Ser. de B. M. Deip. n. 10.* x *Ser. 2. ſuper miſſus n. 1.* y *Tract. de vite myſt. c. 31. nu. 125.*
z *Ser. 2. ſuper miſſus num. 1.*

ELOGIUM VI.

a VIrgini Regiæ gemmis ornatæ Virtutum:
b Quæ ad nubiles annos egrediens, ſpeciem induit ſpecioſam,
Quâ ipſum alliceret Deum, & Divinitatis oculos in ſe converteret.
c Cujus decorem concupiſceret Rex: Cujus odore ſuaviſſimo
Ab æterno illo Paterni Sinus attraheretur accubitu.
d Et cui te aſſimilabimus Mater pulchritudinis?
Hortus concluſus tu es Dei Genetrix?
e Quod utique Clauſtrum pudoris ſignat in Virgine;
Et inviolatæ Cuſtodiam Sanctitatis.
Et benè in Horto Virginitas, cui familiaris Verecundia eſt:
Fugitans publici, latibulis gaudens, patiens diſciplinæ.
Hortus inquam concluſus tu es Dei Genitrix?
f Cui nimirùm in propoſito erat hominum fugere frequentias, vitare colloquia,
Nè vel orantis perturbaretur ſilentium, vel continentis Caſtitas tentaretur.
g Hortus deliciarum nobis tu es ô MARIA!
Quia ex eo multiplices gaudii flores colligimus.
Tu ſanctorum areola aromatum à cæleſti conſita pigmentario,
Virtutum omnium ſpecioſis floribus delectabiliter vernas:
Inter quos pulcherrimos flores, tres miramur in te ô excellentiſſima!
Quorum odore ſuaviſſimo totam domum Domini reples ô MARIA!
Hi ſunt, Viola humilitatis, Lilium Caſtitatis, Roſa Charitatis.
h Fervebat ſiquidem in quærenda gratia Charitas:
Splendebat in Carne Virginitas:
Humilitas in obſequio eminebat.
Eſt in Angelis Charitas, eſt puritas, eſt humilitas.
Quid horum non enituit in MARIA?
i Fuit enim mundiſſima Carne: humillima Corde: devotiſſima Mente
k Chriſtus Apis eſt, quæ paſcitur inter Lilia:
Quæ florigeram inhabitat patriam Angelorum.
Unde ad ſuaveolentem perpetuæ Virginitatis
Florem advenit, illi inſedit, illi adhæſit.
l Apud MARIAM utique paſcebatur idquè copioſiùs præ multitudine Liliorum.
An non Lilia Virginitatis decus, humilitatis inſigne, ſupereminentia Charitatis?
Hortus itaque deliciarum eſt MARIA.

Quid

a Ser. 2. *ſuper miſſus n.* 2. b *Ser.* 2. *de Nat. Dom. n.* 2. *tom.* 6. *p.* 614. c *Ser.* 4. *in Aſſumpt. B. M. num.* 7. d *Ser.* 3. *de Virg. Deip. n.* 4. e *Ser.* 47. *in Cant. num.* 4. f *Ser.* 3. *ſuper miſſus num.* 1. g *Ser.* 3. *de Virg. Deip. n.* 4. h *Ser.* 1. *de Virg. Deip. nu.* 9. & 12. i *Ser. de B. M. Deip. num.* 5. k *Ser.* 2. *de Aduen. Dom. n.* 3. l *Ser.* 2. *de Virg. Deip. n.* 18. & 6.

m Quidni delicias dixerim Virginitatis decus cum munere fœcunditatis?
Humilitatis inſigne, diſtillantem Charitatis ſavum?
n Habet MARIA & alios quoſcunque flores: tota enim florea eſt.
Nullius floris expers: quia nulla Virtute caret.
o Quidquid ſinguli habuêre Sancti, ſola MARIA poſſedit.
p Utrum autem & quatuor principales virtutes poſſederit,
Nempe fortitudinem, temperantiam, prudentiam, & juſtitiam? inquiramus.
Primùm ergo videamus an fortitudinem habuerit?
Quæ nimirum Virtus quomodo illi abeſſe potuit,
Quæ abjectis ſæcularibus pompis, ſpretiſquè voluptatibus Carnis,
Soli Deo in Virginitate vivere propoſuit?
Hæc eſt Virgo, quæ apud Salomonem legitur:
Mulierem fortem quis inveniet?
Quæ adeò fortis fuit, ut illius Serpentis Caput contereret,
Cui à Domino dictum eſt: Ipſa contereret Caput tuum.
q Cui hæc ſervata victoria eſt, niſi MARIÆ?
Ipſa procul dubio Caput contrivit venenatum,
Quæ omnimodam maligni ſuggeſtionem tàm de Carnis illecebra,
Quàm de mentis ſuperbia deduxit ad nihilum.
r Tu ergo bellatrix egregia primò eum, qui primus
Evam ſupplantavit, expugnare viriliter aggreſſa es.
Tu & ſpiritum elationis Evæ vertice humilitatis compleſiſti.
Tu & ardorem vetitæ concupiſcentiæ, Virtute Caſtitatis
In tua Carne Virginea eatenùs extinxiſti,
Ut is, in cujus conſpectu nec Aſtra munda ſunt,
Tantæ munditiæ carnem tuam judicaverit,
Ut etiam ſuæ Divinæ puritati agglutinare non deſpexerit.
s Porrò quòd temperans, prudens, & juſta fuerit MARIA;
Ex Angeli collocutione, & ſua ipſius reſponſione comprobamus.
Salutata quippe ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum:
Non ſe extulit quaſi quæ ex ſingulari gratiæ privilegio benediceretur:
Sed ſiluit, & qualis eſſet inſolita hæc ſalutatio, ſecum cogitavit.
Qua in re quid niſi temperans fuit?
At verò cùm de Cæleſtibus myſteriis ab eodem Angelo doceretur,
Diligenter quæſivit quomodo conciperet, quæ Virum utique non cognoſceret:
Et in hoc ſine dubio prudens extitit.
Juſtitiæ autem præfert inſigne, ubi ſe Ancillam Domini confitetur.
Fuit igitur Beata Virgo MARIA fortis in propoſito, temperans in ſilentio,
Prudens in interrogatione, juſta in Confeſſione.
t Denique abiit in Montana cum feſtinatione, & ſalutavit Elizabeth:
Et in miniſterio ejus erat quaſi menſibus tribus,

---

m *Ser.4.in Aſſumpt.B.M.n.1.* n *Tract.de Vite myſt. cap.17.n.67.* o *Ser.4. ſuper Sal.Reg. n.25.* p *Ser.52.int.diu.n.3.* q *Ser.2.ſuper miſſus n.4.* r *Ser.3.de Virg.Deip.n.5.* s *Ser.52. int.diu.n.3.& 4.* t *Ser. 2.de Virg.Deip.n.9.*

Ut jam tunc poſſet dicere Mater matri, quod tantò poſt filio dixit Filius:
Sine modò, ſic enim decet nos implere omnem Juſtitiam.
Planè montana conſcendens, cujus juſtitia ſicut montes Dei.
u Scriptum eſt: Oratio juſti penetrat Cælos.
Et quis juſtus, ſi non MARIA juſta, de qua Sol juſtitiæ ortus eſt nobis?
x Gratiſſima gemma in diademate, rubor in facie hominis verecundi.
An verò quis putat quòd hac caruerit gratiâ, quæ gratiâ plena fuit?
Pudibunda fuit MARIA: ex Evangelio id probamus.
Ubi enim aliquando loquax, ubi præſumptuoſa fuiſſe videtur?
Foris ſtabat quærens loqui Filio, nec Materna auctoritate
Aut ſermonem interrumpit, aut habitationem irruit in qua Filius loquebatur.
In omni denique Textu quatuor Evangeliorum
Non niſi quater MARIA loquens auditur.
Primò quidē ad Angelum, ſed cùm jam ſemel atq; iterum allocutus eam fuiſſet.
2. Ad Elizabeth, quando vox ſalutationis ejus Joannem exultare fecit in Utero:
Et ea magnificante MARIAM, ipſa magis Dominum magnificare curavit.
3. Ad Filium, cùm jam eſſet annorum duodecim,
Quòd ipſa & pater ejus dolentes quæſiſſent eum.
4. In nuptiis ad Filium, & miniſtros locuta eſt.
Et is quidem ſermo certiſſimus index virginalis Verecundiæ fuit.
Aliorum quippè verecundiam ſuam reputans,
Suſtinere non potuit, non potuit diſſimulare vini defectum.
y Compaſſa eſt enim eorum verecundiæ ſicut miſericors, ſicut benigniſſima.
z Nos quidem ſervuli tui Virgo Beata, cæteris in virtutibus congaudemus tibi:
Sed in miſericordia potiùs nobis ipſis.
Laudamus Virginitatem, Humilitatem miramur:
Sed miſericordia miſeris ſapit dulciùs: miſericordiam amplectimur chariùs:
Recordamur ſæpiùs: crebriùs invocamus.

ELOGIUM VII.

a VIrgini plenæ gratiarum.
b Deus cæleſti rore aream rigaturus, totum Vellus priùs infudit.
c Mariam Gedeonis Vellus dum in medio ſiccæ areæ maduit, præſignabat.
d Cui utique diſtillantibus Cælis tota ſe infudit plenitudo Divinitatis.
e Quatenùs ſcilicet plenitudo Divinitatis in MARIA
Sicut & in multis Sanctorum ſpiritualiter habitaret,

Ubi-

u *Ibidem n.5.* x Ser.1.de *Virg. Deip.nu.10.* y *Ser.1. in Dom.1. poſt Oct. Epiphaniæ num.2.*
z S r.4.in *Aſſumpt B.M.n.8.* a *Ser.1.de Virg. Deip.nu.16.* b S r 2.de *Virg. Deip. num.6.*
c *Ser.1.de Virg. Deip.n.8.* d *Ser.2.ſuper miſſus n.7.* e *Ser.4.ſuper miſſus n.3.*

f Ubicunque illa eſt, & Cor ejus. Oculi ejus ſuper eam,
Ubique reſpicit humilitatem Ancillæ ſuæ.
g Deus totius boni plenitudinem poſuit in Maria:
h Atque in ejus ſinum omnes theſauros ſuos abſque menſura transfudit.
i Ad quid hoc? Ut proinde ſi quid ſpei in nobis eſt,
Si quid gratiæ, ſi quid ſalutis, ab ea noverimus redundare,
k Quæ ſola totam Spiritus Sancti gratiam poſſedit.
l Priùs quidem in ea fuit per multam gratiam, quæ ejus repleverat mentem,
m Adeo ut ex hac plenitudine omnes acceperimus,
Qui verè ſine illa non aliud quàm terra arida ſumus.
n Utinam fluant in nos aromata illa, chariſmata ſcilicet gratiarum:
Ut de plenitudine tanta omnes accipiamus.
o Plena eſt gratiarum Maria, plena rore Cæleſti,
p Ut de plenitudine ejus accipiant univerſi,
Captivus redemptionem, æger curationem, triſtis conſolationem,
Peccator veniam, juſtus gratiam, Angelus lætitiam:
Denique tota Trinitas gloriam, Filii perſona carnis humanæ ſubſtantiam.
q Quis vacuam dixerit, quam ſalutat Angelus gratiâ plenam?
r Sola ergo Maria totam Spiritus Sancti gratiam poſſedit.
s Et cui te aſſimilabimus Mater pulchritudinis?
t Duodecim panes menſæ propoſitionis, duodecim ſunt prærogativæ gratiarum,
In quibus gratiâ repleta es, & Dominus tecum.
Tuas has prærogativas Paulus & nominat pariter & enumerat dicens:
Fructus autem Spiritûs eſt Charitas, gaudium, pax,
Patientia, benignitas, bonitas, longanimitas,
Manſuetudo, fides, modeſtia, continentia, Caſtitas.
u Summæ ſpirituales deliciæ hæ ſunt: imò fructus ſunt Spiritus Sancti.
Proinde, Virgo Beata, poſtquam Nuncius Cæleſtis
Te prædictâ gratiarum prærogativâ perhibuit plenam,
Mox gratiarum cauſam ſubjungens, ait: Dominus tecum.
Dominus autem Spiritus Sanctus eſt.
Spiritus ergo Sanctus magnificavit facere tecum:
x Cùm ipſe ſit dator gratiarum.
y Benè Spiritui Sancto in te complacuit ô Maria,
Qui Sanctiſſimam Animam tuam totam inflammavit.
z Eſt ſagitta electa Amor Chriſti, quæ Mariæ Animam
Non modò confixit, ſed etiam pertranſivit,
Ut nullam in pectore virginali particulam vacuam Amore relinqueret:

f Ser.3.in Annun.B.M.n.7. g *Ser.2.de Virg.Deip.n.6.* h *Ser.3.de Virg.Deip.n.2.* i *Ser.2.de Virg.Deip.n.6.* k *Ser.4.ſuper Sal.Reg.n.22.* l *Ser.4.ſuper miſſus nu.3.* m *Ser 2 ſuper miſſus n.7.* n *Ser.2.in Aſſumpt.B.M.n.2.* o *Ser.1.de Virg.Deip. nu.16.* p *Ibidem num.2.* q *Ser.2.in Aſſumpt.B.M.n.2.* r *Ser.4.ſuper Sal.Reg.nu.22.* s *Ser.3.de Virg. Deip. num.4.* t *Ser.4.ſuper Sal.Reg.n.20.* u *Ibidem.* x *Ser.4. ſuper miſſus n.3.* y *Ser.3. de Virg. Deip. num.2.* z *Ser.29.in Cant.n.8.*

Sed toto Corde, tota Anima, tota Virtute diligeret: & eſſet gratiâ plena.
Aut certè pertranſivit eam, ut veniret uſque ad nos,
Et de plenitudine illla omnes acciperemus:
Et fieret Mater Charitatis, cujus Pater eſt Charitas Deus.

ELOGIUM VIII.

a SANCTÆ MARIÆ,
b Inventrici Gratiæ.
Mediatrici Salutis. Reſtauratrici Sæculorum
c Parentum Reparatrici. Poſterorum Vivificatrici.
d Hæc eſt enim MARIA, quæ totius Mundi reparationem obtinuit,
Salutem omnium impetravit.
Conſtat enim pro univerſo genere humano fuiſſe ſollicitam, cui dictum eſt:
Ne timeas MARIA, inveniſti enim gratiam, utique quam quærebas.
e Prudens Virgo non ſapientiam ſicut Salomon,
non divitias, non honores, non potentiam,
Sed gratiam requirebat. Nimirùm ſola eſt gratia, quâ ſalvamur.
f Denique & quod quærebat, invenit:
Cui dictum eſt: Inveniſti gratiam apud Deum.
Quid? Plena eſt gratia, & gratiam adhuc invenit?
Digna prorsùs invenire quod quærit,
Cui propria non ſufficit plenitudo, nec ſuo poteſt eſſe contenta bono:
Sed (quemadmodum ſcriptum eſt: Qui bibit me adhuc ſitiet.)
Petit ſuperfluentiam ad Salutem Univerſitatis.
Nimirùm propterea tanto tempore humano generi fluenta gratiæ defuerunt,
Quòd necdum intercederet tam deſiderabilis Aquæductus, ideſt, MARIA.
g Ipſa per hoc quòd Virgo eſt,
Exaudita eſt pro reverentia ſua in Cauſa totius generis humani.
h Nunquid non hoc eſt, quod quærebat, quod gemebat,
Quod diebus & noctibus orando ſuſpirabat?
i Crudelis Eva, per quam Serpens antiquus
Peſtiferum etiam ipſi Viro virus infudit:
Sed fidelis MARIA, quæ Salutis antidotum & Viris & Mulieribus propinavit.
Illa enim miniſtra ſeductionis: Hæc propitiationis.
Illa ſuggeſſit prævaricationem: Hæc injecit redemptionem.
k Sed quomodo putas, niſi vehementiâ deſiderii?

Niſi

a *Ser.45.in Cant.n.2.* b *Epiſt.174.n.2.* c *Ser.2.ſuper miſſus n.3.* d *Ser.4.in Aſſumpt.B.M.n.8.* e *Ser.2.de Virg.Deip.n.7.* f *Ibidem num.5. & 4.* g *Ser.3.in Vig.Nat.Dom. num.10.* h *Ser.4.ſuper miſſus n.8.* i *Ser.2.de Virg.Deip.n.2.* k *Ser.2.de Virg.Deip.n.5.*

Niſi fervore devotionis? niſi puritate Orationis?
l O admirandam & omni honore digniſſimam Virginem,
Parentum reparatricem, poſterorum vivificatricem!
m Te benedixit Dominus, ut per te benedictam Vita veniret,
Sicut mors per Evam proceſſerat maledicta..
n Inveniſti quod quærebas, inveniſti quod nemo ante te potuit invenire.
Inveniſti gratiam apud Deum. Quam gratiam?
Dei & hominum pacem, mortis deſtructionem, vitæ reparationem.
o Nec immeritò, quando ex ore tuo pendebat conſolatio miſerorum,
Redemptio captivorum, liberatio damnatorum:
Salus denique Univerſorum filiorum Adæ, totius generis tui.
p Hæc eſt ergo gratia, quam inveniſti apud Deum.
q Quantam? Gratiam plenam, gratiam ſingularem.
Singularem, an generalem? Utramque ſine dubio,
Quia plenam & eò ſingularem quò generalem:
Ipſa enim generalem ſingulariter accepiſti.
Eò inquam ſingularem, quò generalem:
Nam ſola præ omnibus gratiam inveniſti.
Singularem, quòd ſola hanc inveneris plenitudinem.
Generalem, quòd de ipſa plenitudine accipiant univerſi:
r Captivus redemptionem, æger curationem, triſtis conſolationem,
Peccator veniam, juſtus gratiam, Angelus lætitiam:
Denique tota Trinitas gloriam, Filii perſona Carnis humanæ ſubſtantiam.
s Hoc ſupplicabat à te, ô pia Virgo, flebilis Adam cum miſera
Sobole ſua exul de Paradiſo. Hoc Abraham, hoc David ſupplicabant.
Hoc cæteri flagitabant Sancti Patres, Patres ſcilicet tui,
Qui & ipſi habitabant in regione umbræ mortis.
t Ex hoc ergo beatam te dicent omnes generationes,
Quæ omnibus generationibus Vitam & gloriam genuiſti.
In te enim Angeli lætitiam, Juſti gratiam,
Peccatores veniam invenerunt in æternum.
u Sed quis miſericordiæ tuæ ô benedicta;
Longitudinem & latitudinem, ſublimitatem & profundum queat inveſtigare?
Nam longitudo ejus uſq; in diē noviſſimū invocantibus eam ſubvenit univerſis.
Latitudo ejus replet orbem terrarum:
Ut tuâ quoque miſericordiâ plena ſit omnis terra.
Sic & ſublimitas ejus, Civitatis ſupernæ invenit reſtaurationem.
Et profundū ejus ſedentibus in tenebris & in umbra mortis obtinuit redēptionē.
Per te enim Cælum repletum, Infernus evacuatus eſt:
Per te inſtauratæ ſunt ruinæ Cæleſtis Hieruſalem:

Per

l Ser.2.ſuper miſſus n.3. m Ser.4.ſuper Sal.Reg.n.22. n Ser.3.ſuper miſſus n.10. o Ser.4. ſuper miſſus n.8. p Ser.3.ſuper miſſus nu.10. q Ser.3.in Annunc.B.M.num 8. r Ser.1.de Virg.Deip.n.2. s Ser.4.ſuper miſſus n.8. t Ser.2.in die Pent. num.4. u Ser.4. in Aſſumpt. B.M. num.8.

Per te expectantibus miſeris vita perdita data eſt.
x Et quidem ſufficere poterat Chriſtus,
Siquidem & nunc omnis ſufficientia noſtra ex eo eſt:
Sed nobis bonum non erat eſſe hominem ſolum.
Congruum magis ut adeſſet noſtræ reparationi ſexus uterque,
Quorum corruptioni neuter defuiſſet.
y Arca Noë ſignificat arcam gratiæ, Excellentiam ſcilicet MARIÆ.
Sicut enim per illam omnes evaſerunt diluvium: ſic per iſtam peccati naufragiū.
Per illam octo Animæ tantùm ſalvantur:
Per iſtam omnes ad æternam vitam vocantur.
Per illam paucorum facta eſt liberatio: Per iſtam humani generis ſalvatio.
z Jam itaque nè ipſa Mulier benedicta in mulieribus videretur ocioſa:
Invenitur equidem locus ejus in hac reconciliatione.
Opus enim erat Mediatore ad Mediatorem Chriſtum:
Nec alter nobis utilior quàm MARIA.

ELOGIUM IX.

a VIrgini gemino mentis & corporis decore præfulgidæ,
b Cujus decorem concupiſceret ille Rex,
c Qui ei jam ante & Virginitatis inſpiraverat votum,
Et humilitatis prærogaverat meritum.
d Pulchra permixtio Virginitatis & Humilitatis.
Nec mediocriter placet illa anima, in qua
Et Humilitas commendat Virginitatem, & Virginitas exornat Humilitatem.
e Ecce, inquit, tu pulchra es amica mea: Ecce tu pulchra.
Meritò pulchra repetitur, cui neutra defuit pulchritudo.
f Ut igitur (quæ Sanctum ſanctorum conceptura erat pariter & paritura)
Sancta eſſet Corpore, accepit donum Virginitatis:
Ut eſſet & mente, accepit donum Humilitatis.
His nimirùm Virgo Regia gemmis ornata virtutum,
Geminoquè mentis pariter & corporis decore præfulgida,
Specie ſua & pulchritudine ſua in Cæleſtibus cognita,
Cæli Civium in ſe provocavit aſpectus:
Itaut & Regis animum in ſui concupiſcentiam inclinaret.
g Sancta MARIA Sanctimoniam non amiſit, & Humilitate non caruit.
Et ideo concupivit Rex decorem ejus, quia Humilitatem ſociavit Innocentiæ.
Quan-

x *Ser.1.de Virg.Deip.n.1.* y *Ser.de B.M.Deip.n.6.* z *Ser.1.de Virg. Deip. nu.2.* a *Ser.2. ſuper miſſus n.2.* b *Ser.4.in Aſſumpt.B.M.n.7.* c *Ser.1.ſuper miſſus n.1.* d *Ibidem nu.5.* e *Ser.45.in Cant.n.3.* f *Ser.2.ſuper miſſus n.2.* g *Ser.45.in Cant.n.2.*

h Quanta verò & quàm precioſa humilitatis virtus cum tanta puritate,
Cum innocentia tanta, cum conſcientia prorsùs abſque delicto?
Digna planè quam reſpiceret Dominus, cujus decorem concupiſceret Rex:
Cujus odore ſuaviſſimo ab æterno illo paterni ſinus attraheretur accubitu.
i Vide enim quàm manifeſtè ſibi concinant
Virginis noſtræ Canticum, & nuptiale Carmen:
Nimirùm cujus Uterus Sponſi thalamus fuit.
Audi MARIAM in Evangelio: Reſpexit, inquit, humilitatem Ancillæ ſuæ.
Audi eandem in Epithalamio: Cùm eſſet Rex, inquit, in accubitu ſuo,
Nardus mea dedit odorem ſuum. Nardus quippe herba humilis eſt,
Ut manifeſtum ſit Humilitatem Nardi nomine deſignari,
Cujus odor & decor invenerit gratiam apud Deum.
k Nardus idem ſignificat quod Viola, ideſt Humilitatis virtutem:
Quâ fragrantiâ delectatus eſt Rex, Filius Regis, Deus Dei Filius.
Et cùm eſſet in accubitu ſuo, ideſt in ſinu Patris,
Odore tam delectabili quaſi quadam illius violentiâ tractus eſt in eam,
l Ad quam dicit Sponſus: Naſus tuus ſicut turris Libani.
Naſus duo habet foramina per quæ ſpiritum à Capite emittit.
Ita MARIA Virginitate & humilitate ſua de Cælo eduxit Filium Dei.
m O Virgo virga ſublimis, in quàm ſublime Verticem Sanctum erigis!
Uſque ad ſedentem in Throno, uſque ad Dominum Majeſtatis.
Neque enim id mirum, quoniam in altum mittis radices Humilitatis.
n Tu adhuc inter peccatores degens, tanta ante Deum Sanctitate fecundaris,
Ut ſola Solio Regis æterni immediatè approximare merueris.
o Bonus profectò flos Viola, qui Florem Cæleſtem Verbum Æterni Patris
In Uterum terreni Floris Beatæ Virginis mirifica dulcedine ſui odoris attraxit
Ipſa atteſtante, quæ ait: Reſpexit humilitatem Ancillæ ſuæ.
p Bonus ergo omnino & optimus violaceus flos,
Qui odoris ejus fragrantiâ quaſi quodam delectabili vinculo,
Florem Cæli in Uterum noſtri Floris humilis Virginis inclinavit.
q Nec mirum. Nam cùm eſſet Rex in accubitu ſuo,
Nardus Virginis dedit odorem ſuum:
Et aſcendit in conſpectu gloriæ ejus fumus aromatis:
Et invenit gratiam coram oculis Domini.
r Videt & ardet ille vehemens Amator,
Et totum Epithalamium in ejus laudibus decantat:
Ubi manifeſtè Sponſus inducitur ſpirans amorem ſinceriſſimum.
Nec ultrà valens diſſimulare quod patitur:
Evocatur ſtatim Cæleſtis ille Conventus:

Et

h *Ser.4.in Aſſumpt.B.M.nu.7.* i *Ibidem.* k *Tract.de Vite myſt.cap.17.num.67.* l *Ser.4. ſuper Sal.Reg.num.21.* m *Ser.2.de Aduen. Dom. num.4.* n *Ser.3. de Virg. Deip. num.2.* o *Tract.de Vite myſt.c.17.num.67.* p *Ibidem.* q *Ser. 3. ſuper miſſus num 2.* r *Ser.2. de Nat.Dom.num.2.tom.6.p.614.*

Et juxta Prophetam init Deus conſilium, cogit Concilium,
Facit Sermonem cum Angelis de reſtitutione eorum,
Et de Redemptione hominum, de elementorum renovatione.
s Angelis ſtupentibus & mirantibus prę gaudio, quæritur modus Redemptionis:
Et ſtatim de Theſauro Divinitatis, Mariæ Nomen evolvitur:
Et per ipſam, & in ipſa, & de ipſa,
Et cum ipſa totum hoc faciendum decernitur:
Ut ſicut ſine illo nihil eſt factum, Ita ſine illa nihil refectum ſit.
t Tunc ergo dixit Rex: Ecce venio.
Et accerſito Gabriele, Vade, inquit, dic filiæ Sion: Ecce Rex tuus venit.
u Traditur Epiſtola Gabrieli, in qua Salutatio Virginis, Incarnatio Redemptoris,
Plenitudo gratiæ, gloriæ magnitudo, multitudo lætitiæ continetur.
sr Miſſus eſt ergo Angelus Gabriel à Deo ad Virginem.
x A Deo (inquit Evangeliſta) ad Virginem: ideſt, à Celſo ad humilem,
A Domino ad Ancillam, A Creatore ad Creaturam.
Quanta dignatio Dei! Quanta Virginis Excellentia!
y Quam amaverat, quam ſibi elegerat, cujus decorem concupierat.
z Miſſus eſt Coluber tortuoſus à diabolo,
Ut venenum per aures mulieris in ipſius mentem transfunderet:
Et ſic refunderet in totius poſteritatis originem.
Miſſus eſt interim Gabriel Angelus à Deo,
Ut Verbum Patris per aurem Virginis in Ventrem & mentem ipſius eructaret,
Ut eadem viâ intraret & antidotum, quâ venenum intraverat.

ELOGIUM X.

a VIrgini novæ Salutationis honoratæ obſequio.
b Quidni viſitet Angelus Vitæ Sociam, cùm jam Angelicè vivat?
Quid ni ſalutet Civem Sanctorum, & Domeſticam Dei?
c Ait enim Evangeliſta: Et ingreſſus Angelus ad eam, dixit:
Ave gratia plena Dominus tecum.
Quò ingreſſus ad eam? Puto in Secretarium pudici Cubiculi,
Ubi illa clauſo ſuper ſe oſtio orabat Patrem in abſcondito.
d Jam in eo, quòd tam reverenter atque officiosè ab Archangelo ſalutata eſt,
(Ut jam in Regali Solio ſupra omnes Cæleſtium ordines Regionum
Exaltatam cernere videretur, & paulò minùs adoraturus fæminam,
Qui ſolebat ab hominibus hactenùs æquanimiter adorari)
Excel-

s *Ibidem*. t *Ser.1.in Annunc.B.M.num.14.* u *Ser.2.de Nat. Dom. num.2. tom.6. p.615.*
x *Ser.2. ſuper miſſus num. 2.* y *Ser.3. ſuper miſſus num. 2.* z *Ser.2. in die Pent. num. 3.*
a *Ser.2. in Annunc.B.M. num.1.* b *Ser.2.de Virg.Deip.num.8.* c *Ser.3.ſuper miſſus n.1.*
d *Ser.1. de Virg.Dei p. num.8.*

Excellentiſſimũ nobis noſtrę Virginis meritum,& ſingularis gratia cõmendatur.
e Adite virginalem Thalamum , ingredimini pudicum Virginis Cubiculum.
Ecce enim Deus mittit ad Virginem. Ecce affatur Angelus MARIAM.
Apponite aurem parieti, auſcultate quid nunciet ei.
f *Ecce concipies* (inquit) *& paries Filium.*
Intellige prudens Virgo ex nomine Filii promiſſi,
Quantam & quàm ſpecialem gratiam inveneris apud Deum.
g Hanc item inveniſti gratiam plena jam gratiâ,
Ut Charitate fervida, Virginitate integra, Humilitate devota,
Fieres nihilominùs ſine Viri cognitione gravida,
Sine muliebri dolore Puerpera.
h Nec ſuſpectam habeas prudens Virgo fæcunditatem,
Quia non auferet integritatem.
Concipies,ſed ſine peccato: gravida eris,ſed non gravata.
Paries, ſed non cum triſtitia: neſcies virum, & gignes Filium
Qualem Filium?
Illius eris Mater, cujus Deus eſt Pater:
Filius Paternæ Charitatis, erit Corona tuæ Caſtitatis:
Sapientia Paterni Cordis, erit Fructus uteri virginalis.
Deum denique paries, & de Deo concipies.
i Dixit autem Maria ad Angelum:
Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco?
Quaſi dicat: Cùm ſciat Dominus meus, teſtis conſcientiæ meæ,
Votum eſſe Ancillæ ſuæ non cognoſcere virum:
Qua lege, quo ordine placebit ei, ut fiat iſtud?
Si oportuerit me frangere votum, ut pariam talem Filium,
Et gaudeo de Filio, & doleo de propoſito. Fiat tamen voluntas ejus.
Sin verò Virgo concipiam, Virgo & pariam,
(Quod utique ſi placuerit ei, impoſſibile non erit)
Tunc ſcio verè, quia reſpexit Humilitatem Ancillæ ſuæ:
Quomodo ergo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco?
Et reſpondens Angelus dixit ei:
Spiritus Sanctus ſuperveniet in te:
Qui utique ſuâ potentiâ fæcundabit te.
k Cujus dicti intelligentia eſt: Spiritus Sanctus operabitur in te
Incarnationem Verbi incarnandi, ſeparando à Carne tua portiunculam,
Quæ animabitur, & Divinæ Eſſentiæ in Unitate perſonæ copulabitur.
l Reſpondens itaque: Spiritus Sanctus ſuperveniet in te,
Nonne apertè mittit ad magiſterium Spiritus Sancti,
Cujus unctione doceatur de omnibus,

e *Ser.2.ſuper miſſus num.2.* f *Ser.3.ſuper miſſus num. 10.* g *Ser.2.de Virg.Deip.num.12.* h *Ser.3.ſuper miſſus num.8.* i *Ser.4. ſuper miſſus num.3. & 4.* k *Tract.de tribus præcip. myſt. c.7. num.20. tom.5. p.586.* l *Tract. ad Hugon. de Quæſt. c.5. num.21.*

(Quorum ipſe ſibi non præſumit ſcientiam)
Et diſcat experiendo, quod audiendo non poterat?
Denique ſubjungit Angelus:
Et virtus Altiſſimi obumbrabit Tibi.
m Hoc eſt, illum modum quo de Spiritu Sancto concipies,
Dei Virtus, & Dei Sapientia Chriſtus ſic in ſuo
Secretiſſimo conſilio obumbrando conteget & occultabit,
Quatenùs ſibi tantùm notus habeatur & tibi.
Ac ſi Angelus reſpondeat ad Virginem:
Quid à me requiris, quod in te mox experieris?
Sciens ſcies, & feliciter ſcies, ſed illo Doctore, quo & Auctore.
Ego autem miſſus ſum nunciare Virginalem Conceptum, non creare.
Non poteſt doceri niſi à donante: non poteſt addiſci niſi à ſuſcipiente.
n Expreſſiùs profectò ſignificans modum ſecretiſſimum
Arcani incomprehenſibilis, & ineffabilis Sacramenti,
Quo quaſi in umbra cum ſola & in ſola Virgine,
Sola Trinitas Conceptum fuerat operatura Divinum.
o Et propter hoc maximè dictum eſt, *obumbrabit tibi*,
Quia res nimirùm in Sacramento erat:
Et quod ſola per ſe Trinitas in ſola & cum ſola Virgine voluit operari,
Soli datum eſt noſſe, cui ſoli datum eſt experiri.
p Ideoquè & quod naſcetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei:
Quod eſt dicere:
Quoniam non eſt de homine, ſed de Spiritu Sancto, quod concipies:
Concipies autem Altiſſimi Virtutem, hoc eſt Filium Dei:
Ideoquè & quod naſcetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei..
Ideſt, non ſolùm qui de ſinu Patris in Uterum tuum veniens obumbrabit tibi,
Sed etiam id, quod de tua ſubſtantia ſociabit ſibi,
Ex hoc jam vocabitur Filius Dei:
Quemadmodùm & is, qui à Patre eſt ante ſæcula genitus,
Tuus quoque amodò reputabitur Filius.
Sic autem & quod natum eſt ex ipſo Patre, erit tuus,
Et quod naſcetur ex te, erit ejus: ut tamen non ſint duo Filii, ſed unus.
Et licet aliud quidem ex te, aliud ex illo ſit:
Jam non tamen cujuſquè ſuus, ſed unus utriuſque erit Filius.
q Qui etſi nec totus de Deo, nec totus de Virgine:
Totus tamen Dei, & totus Virginis eſſet:
Nec duo Filii, ſed unus utriuſque Filius.
r Ipſa eſt Virginis noſtræ gloria ſingularis, & excellens prærogativa MARIÆ:
Quòd Filium unum eundemquè cum Patre meruit habere communem.
Quan-

m *Ser. 4. ſuper miſſus num. 4.* n *Tract. ad Hugon. de quæſt. cap. 5. num. 21.* o *Ser. 4. ſupr miſſus num. 4.* p *Ibidem.* q *Ser. 3. ſuper miſſus num. 4.* r *Ser. 2. in Annunciatione B. M. num. 2.*

s Quanta dignatio Dei? Quanta Excellentia Virginis?
t Nec enim circa Filium ſuum ampliùs potuit elevari,
Quàm ut Mater Dei vocaretur.
u Magnum eſt Angelo, ut miniſter ſit Domini.
Sed Maria ſublimius quiddam meruit, ut ſit Mater.
x Audiſti Virgo factum, audiſti & modum:
Utrumqne mirum, utrumque jucundum.
Jucundare Filia Sion, & exulta ſatis Filia Jeruſalem.
Et quoniam auditui tuo datum eſt gaudium & lætitia:
Audiamus & nos à te Reſponſum lætitiæ, quod deſideramus.
Audiſti inquam factum, & credidiſti: crede & de modo, quod audiſti.
Audiſti quia concipies & paries Filium:
Audiſti quòd non per hominem, ſed per Spiritum Sanctum:
Expectat Angelus Reſponſum:
Tempus eſt enim ut revertatur ad Deum, qui miſit illum.
Expectamus & nos, ô Domina, verbum miſerationis,
Quos miſerabiliter premit Sententia damnationis.
Et ecce offertur tibi precium Salutis noſtræ, ſtatim liberabimur ſi conſentis.
In Sempiterno Dei verbo facti ſumus omnes, & ecce morimur:
In tuo brevi Reſponſo ſumus reficiendi, ut ad vitam revocemur.
Hoc totus mundus tuis genibus provolutus expectat.
Nec immeritò, quando ex ore tuo pendet conſolatio miſerorum,
Redemptio captivorum, liberatio damnatorum:
Salus denique univerſorum filiorum Adam totius generis tui.
O Domina reſponde verbum quod terra, quod inferi, quod expectant & ſuperi.
Ipſe quoque omnium Rex & Dominus quantùm concupivit decorem tuum,
Tantùm deſiderat & reſponſionis aſſenſum, in qua propoſuit ſalvare Mundum.
Quid ab alia ſperas, quod tibi offertur?
Quid per aliam expectas, quod per te mox exhibebitur,
Dummodò præbeas aſſenſum, reſpondeas verbum?
Reſponde itaque citiùs Angelo, imò per Angelum Domino.
Reſponde verbum, & ſuſcipe Verbum.
Profer tuum, & concipe Divinum.
Emitte tranſitorium, & amplectere Sempiternum.
Quid tardas? quid trepidas? Crede, confitere, & ſuſcipe.
Aperi Virgo Beata cor Fidei, labia Confeſſioni, Viſcera Crearori.
Ecce deſideratus cunctis Gentibus, foris pulſat ad oſtium,
y Aperi Virgo ſinum, expande gremium, præpara uterum:
Quia ecce facturus eſt tibi magna qui potens eſt.
z O ſi te morante pertranſierit, & rurſus incipias

s *Ser.2. ſuper miſſus num.2.* t *Ser.5. ſuper Sal.Reg. num.1.*
u *Ser.2. de Virg.Deip. num.12.* x *Ser.4. ſuper miſſus num.8.*
y *Ser.3. ſuper miſſus num.8.* z *Ser.4. ſuper miſſus num.8. & 11.*

Dolens quærere quem diligit anima tua?
Surge, Curre, Aperi.
Surge per fidem: Curre per devotionem: Aperi per confeſſionem.
Ecce, inquit, Ancilla Domini, fiat mihi ſecundùm verbum tuum.
Prudens Virgo prævenienti ſe muneri gratuitæ promiſſionis,
Junxit meritum ſuæ Orationis: *Fiat*, eſt verbum orantis:
Fiat, inquiens, mihi ſecundùm verbum tuum.
Fiat mihi de Verbo ſecundùm verbum tuum.
Verbum, quod erat in principio apud Deum,
Fiat Caro de Carne mea ſecundùm verbum tuum.
Fiat obſecro mihi verbum non prolatum quod tranſeat,
Sed conceptum ut maneat: Carne videlicet indutum, non aëre.
Fiat mihi non tantùm audibile auribus,
Sed & viſibile oculis, palpabile manibus, geſtabile humeris.
Non fiat mihi verbum ſcriptum & mutum, ſed incarnatum & vivum:
Hoc eſt, non mutis figuris mortuis in pellibus exaratum:
Sed in forma humana meis caſtis viſceribus vivaciter impreſſum:
Et hoc non mortui calami depictione, ſed Sancti Spiritus operatione.
Eo videlicet modo fiat mihi, quo nemini ante me
Factum eſt, nemini poſt me faciendum.
Nolo autem ut fiat mihi aut declamatoriè prædicatum,
Aut figuraliter ſignificatum, aut immaginatoriè ſomniatum:
Sed ſilenter inſpiratum, perſonaliter incarnatum, corporaliter inviſceratum.
Verbum igitur, quod in ſe nec poterat fieri, nec indigebat,
Dignetur in me, dignetur & mihi fieri ſecundùm verbum tuum.
Fiat quidem generaliter omni Mundo,
Sed ſpecialiter fiat mihi ſecundùm verbum tuum.

ELOGIUM XI.

[a] FÆCUNDÆ VIRGINI,
[b] Quæ etſi placuit ex Virginitate, tamen ex Humilitate concepit.
[c] Semper enim ſolet eſſe Gratiæ Divinæ familiaris virtus Humilitas.
Deus enim ſuperbis reſiſtit, humilibus autem dat gratiam.
[d] Balſamum eſt Gratia, puriſſimum & ſolidiſſimum vas requirit.
Et quid tam purum, quidvè tam ſolidum, quàm Humilitas Cordis?
[e] Humiliter ergo reſpondet MARIA, ut ſedes Gratiæ præparetur:
Ecce, inquit, Ancilla Domini, fiat mihi ſecundùm verbum tuum.

Quæ

a *Ser.2. de Virg. Deip. num.1.* b *Ser.1. ſuper miſſus num.5.* c *Ser.4. ſuper miſſus n.9.*
d *Ser.3. in Annunc. B.M. num.9.* e *Ser.4. ſuper miſſus num.9.*

Quæ eſt hæc tam ſublimis Humilitas,
Quæ cedere non novit honoribus, inſoleſcere gloriâ neſcit?
Mater Dei eligitur, & Ancillam ſe nominat?
ſ Audierat: Quod ex te naſcetur Sanctum, vocabitur Filius Dei.
Et nihil aliud quàm Ancillam ejus ſe eſſe reſpondit.
h Non mediocris re vera Humilitatis inſigne,
Nec oblatâ tantâ gloriâ obliviſci Humilitatem.
Non magnum eſt eſſe humilem in abjectione,
Magna prorsùs & rara virtus Humilitas honorata.
i Maria quantò major erat, tantò magis humiliabat ſe
Non modò de omnibus, ſed & præ omnibus.
k Meritò proinde reſpexit Deus Humilitatem Ancillæ ſuæ.
l Super quem, inquit, requieſcet Spiritus meus, niſi ſuper humilem & quietum?
Si igitur Maria humilis non eſſet, ſuper eam Spiritus Sanctus non requieviſſet.
Si ſuper eam non requieviſſet, nec imprægnaſſet.
Patet itaque quia ut de Spiritu Sancto conciperet (ſicut ipſa perhibet)
Reſpexit humilitatem Ancillæ ſuæ Deus, potiùs quàm Virginitatem.
m Non enim Caſtitatem reſpexit Dominus, ſed Humilitatem Ancillæ ſuæ.
n Et vide quia non fuit contenta dicere: Reſpexit me, aut, Reſpexit
Ancillam ſuam, aut, Reſpexit humilitatem meam:
Sed ſemetipſam depreſſit valdè, & firmiſſima locavit fundamenta,
Ubi tantæ magnitudinis & pulchritudinis firmiter exciperet ornamenta.
Reſpexit, inquit, Humilitatem Ancillæ ſuæ:
Reſpiciendo me per gratiam ſuam,
Et humilem me fecit, & Ancillam ſuam.
o Habeo Lilium Caſtitatis, habeo Roſam Charitatis,
Habeo & alios quoſcunque flores:
Sed nullum horum tantâ dignatus prærogativâ reſpexit in me Dominus,
Ut florem Violæ, ideſt Humilitatis virtutem.
p Sola humilitas eſt, de qua omnium plena Virtutum
Maria gloriandùm eſſe patavit.
Audito quippe ab Angelo, Ave gratiâ plena, quaſi ſolam
Ex ipſa plenitudine Humilitatem in ſe recognoſceret,
Solam rependiſſe, ac reſpondiſſe momoratur in gratiam,
Reſpexit, inquiens, Deus Humilitatem Ancillæ ſuæ.
q Magna Humilitatis virtus, cui etiam Deitatis Majeſtas ſe inclinat,
r Voluit Deus eſſe Virginem, de qua Immaculata
Immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus.
Voluit & humilem, da qua mitis & humilis corde prodiret,
Harum

ſ *Ser.1. de Virg. Deip. num.12.* h *Ser.4. ſuper miſſus num.9.* i *Ser.1. de Virg. Deip. n.11.* k *Ser.3. in Annunc. B. M. num.9.* l *Ser.1. ſuper miſſus num.5.* m *Tract. de vite myſt. c.17. num.68.* n *Ser. ſuper Magnificat num.2. tom.6. 854.* o *Tract. de vite myſt. cap.17. nu.67.* p *Tract. de Offic. & morib. Epiſc. cap.5. num.17.* q *Ser.43. in Cant. nu.1.* r *Ser.2. ſuper miſſus num. 1.*

Harum in ſe Virtutum omnibus ſaluberrimum exemplum oſtenſurus.
s Felix Maria, cui nec Humilitas defuit, nec Virginitas.
Et quidem ſingularis Virginitas,
Quam non temeravit, ſed honoravit fæcunditas:
Et nihilominus ſpecialis Humilitas,
Quam non abſtulit, ſed extulit fæcunda Virginitas:
Et incomparabilis prorsùs fæcunditas,
Quam Virginitas ſimul comitatur & Humilitas.
t Meritò & illam meruit benedictionem, & hanc non amiſit:
Ut longè glorioſior fiat & Virginitas ex fæcunditate, & ex Virginitate fæcũditas,
Ac mutuis ſe ſe radiis illuſtrare hæc duo Sydera videantur.
u Fæcunditas itaque Virginis ſupereminens gloria eſt:
Tantoquè excellentior Angelis facta eſt munere ſingulari,
Quantò differentius præ illis nomen Matris accepit.
Hanc invenit gratiam plena jam gratiâ, ut
Charitate fervida, Virginitate integra, Humilitate devota,
Fieret nihilominus ſine Viri cognitione gravida,
x Longè antè myſticis præfigurata miraculis, & oraculis prænũciata Propheticis.
y Quid rogo, virga Aaron florida nec humectata portendebat,
Niſi Mariam concipientem, quamvis Virum non cognoſcentem?
Hujus magni miraculi majus myſterium Eſaias ediſſerit, dicens:
Egredietur virga de radice Jeſſe, & flos de radice ejus aſcendet.
In hoc Eſaiæ teſtimonio, florem Filium, virgam intellige Mariam:
Quoniam & virga floruit abſque germine, & Virgo concepit non ex homine.
z Rubus, qui viſus eſt ardere ſine ſui incendio, Virginem ſignificavit
Concepturam de Spiritu Sancto abſque Virginitatis ſuæ detrimento.
Rubus item, ad quem non eſt Moyſes accedere auſus calceatus,
Virginem docuit ſine maritali opere mirabiliter parere.

ELOGIUM XII.

a INCARNATI VERBI MATRI,
b Dignis extollendæ laudibus Virgini Matri.
c Siquidem Fide concepit, Fide peperit, & ut ait Elizabeth,
Beata quæ credidit, quoniam perfecta ſunt in ea quæ dicta ſunt ei à Domino.
d Angelo quidem foris loquente, ſed Deo intùs perſuadente.
Erat enim Dominus cum illa, dicente Angelo: Dominus tecum.

Nec

s Ser. 1. *ſuper miſſus num.* 9. t Ser. 1. *de Virg. Deip. num.* 9. u Ser. 2. *de Virg. Deip. num.* 12. x Ser. 1. *de Virg. Deip. num* 8. y Ser. 2. *ſuper miſſus num.* 5. & 6. z Ser. *de B. M. Deip. num.* 5. *tom.* 6. *p.* 762. a Ser. 4. *in Aſſumpt. B. M. num.* 1. b *Ibidem num.* 5. c Ser. 2. *in Nat. Dom. num.* 4. d Ser. 4. *ſuper miſſus num.* 3.

e Nec tantùm Dominus Filius tecum, quem Carne tua induis:
Sed & Dominus Spiritus Sanctus, de quo concipis :
Et Dominus Pater, qui genuit quem concipis.
Pater inquam tecum, qui Filium ſuum facit & tuum,
Filius tecum, qui ad condendum in te mirabile Sacramentum, miro modo
Et ſibi reſerat genitale Secretum, & tibi ſervat virginale Signaculum.
Spiritus Sanctus tecum, qui cum Patre & Filio tuum ſanctificat Uterum.
f Quòd autem in Beata Maria Sancta Trinitas fuerit,
(Fuerit dico per præſentiam Majeſtatis,
Ubi ſolus Filius erat per ſuſceptionem humanitatis)
Teſtatur Nuncius Cæleſtis, qui ei arcana myſteria referans ait:
Ave gratia plena Dominus tecum.
Et poſt pauca : Spiritus Sanctus ſuperveniet in te,
Et Virtus Altiſſimi obumbrabit tibi.
Ecce habes Dominum, habes Virtutem Altiſſimi, habes Spiritum Sanctum.
Habes Patrem & Filium & Spiritum Sanctum.
Neque enim poteſt eſſe aut Pater ſine Filio, aut ſine Patre Filius,
Aut ſine utroque procedens ab utroque Spiritus Sanctus.
g Implevit quidem & Pater & Spiritus Sanctus
Carnem Filii, à quo neuter eorum poterat ſeparari;
Sed implevit Majeſtate, non ſuſceptione.
h Elizabeth & mirabatur perſonam venientis, dicens:
Unde hoc mihi ut veniat Mater Domini mei ad me?
Et beatificabat fidem credentis, Beata (inquiens) quæ credidiſti,
Quoniam perficientur in te quæ dicta ſunt tibi à Domino.
Magna quidem præconia, ſed devota Humilitas nihil ſibi paſſa retinere:
In eum magis univerſa refudit, cujus in ſe beneficia laudabantur.
Tu (inquit) magnificas Matrem Domini, ſed magnificat anima mea Dominum.
Beatam eſſe dicis quæ credidiſſem, ſed credulitatis & beatitudinis cauſa
Reſpectus eſt Supernæ Pietatis,
Ut ex hoc magis Beatam me dicant omnes generationes,
Quia Ancillam humilem & exiguam reſpexit Deus.
i Beata planè quam reſpexit Deus, & beata quæ credidit.
Hic enim magnus Divinæ reſpectionis extitit fructus.
Ineffabili ſiquidem artificio Spiritus ſuperveniens tantæ Humilitati
Magnanimitas tanta in Secretario virginei Cordis acceſſit,
Ut nec Humilitas tanta minuerit Magnanimitatem,
Nec Magnanimitas tanta Humilitatem :
Sed cùm in ſui æſtimatione Humilis eſſet Virgo Maria,
Nihilominus & in promiſſionis credulitate Magnanimis:
Ut, quæ nihil aliud quàm exiguam ſe ſe reputabat Ancillam,
Ad incomprehenſibile hoc myſterium & admirabile Commercium,

Ad

e *Ser.3. ſuper miſſus num.4.* f *Ser.52. int.diu. num.2.* g *Ser.57. int.diu. num.1.*
h *Ser.1. de Virg.Deip. num.12.* i *Ibidem num.13.*

Ad inſcrutabile Sacramentum nullatenùs ſe dubitaret electam,
Sed veram Dei & Hominis Genitricem crederet mox futuram.
k *Ecce* (ait) *ancilla Domini: fiat mihi ſecundùm Verbum tuum*.
Fiat, deſiderii ſignum eſt, non dubitationis indicium.
Et per hoc quod dicit, *fiat mihi ſecundùm Verbum tuum*,
Magis intelligenda eſt affectum exprimere deſiderantis,
Quàm effectum requirere more dubitantis.
Quanquàm nihil obſtat intelligi, *fiat*, eſſe verbum orantis:
Nemo quippe orat, niſi quod credit & ſperat.
l Felix Mulier, benedicta in mulieribus, in cujus Caſtis Viſceribus,
m Superveniente Spiritu Sancto, obumbrante Virtute Altiſſimi,
Caro factum eſt Verbum Dei, per quod facta ſunt omnia.
n Hæc eſt unica Salvatoris fæmina, in qua ſola
o Verbum, quod erat in principio apud Deum & Deus erat,
Anima, quæ de nihilo creata eſt & ante non erat,
Caro de maſſa corruptionis ſine corruptione aliqua
Divino ſegregata artificio (qualis nulla jam Caro erat)
Vinculo indiſſolubili in Perſonæ coëunt Unitatem.
p Sicut enim in illa Singulari Divinitate
Trinitas eſt in Perſonis, Unitas in Subſtantia:
Sic in iſta ſpeciali commixtione trinitas eſt in ſubſtantiis, in perſonis Unitas.
Et ſicut ibi perſonæ non ſcindunt Unitatem, Unitas non minuit Trinitatem:
Ita & hìc Perſona non confundit ſubſtantias,
Nec ſubſtantiæ ipſæ Perſonæ diſſipant Unitatem.
Summa illa Trinitas hanc nobis exhibuit trinitatem, opus mirabile,
Opus ſingulare inter omnia & ſuper omnia opera ſua.
Verbum enim & Anima & Caro in unam convenêre Perſonam:
Et hæc tria Unum, & hoc Unum tria,
Non confuſione ſubſtantiæ ſed Unitate Perſonæ.
q Hæc ſunt Evangelica illa tria ſata farinæ, quæ pariter fermentatur.
Felix Mulier, quæ in hæc tria ſata immiſcuit Fidei ſuæ fermentum:
Siquidem Fide concepit, Fide peperit
r In utero Virginis commixtio hæc & fermentatio facta eſt:
Et ipſa Mulier eſt, quæ miſcuit & fermentavit.
Nam fermentum non immeritò dixerim Fidem MARIÆ.
s Nec mireris quòd Fide ejus mediante unitum dixerim Verbum Carni,
Quandoquidem & Carnem ipſam de ejus Carne ſuſcepit.
t Ipſe eſt Salvator populorum, de quo præcinit Iſaias:
Egredietur virga de radice Jeſſe: & flos de radice ejus aſcendet.
u Virgam, Virginem: Florem, Virginis Partum intelligens.

Illud

k *Ser.4.ſup.miſſus n.12.* l *Ser.2.de Nat.Dom.n.4.* m *Ser.1.in Aſſumpt.B.M.n.3.* n *Ser.3. de Virg.Deip.n.2.* o *Ser.2.de Nat.Dom.n.4.* p *Ser.3.in Vig.Nat.Dom.n.8.* q *Ser.2.in Nat.Dom.n.5.* r *Lib.5.de Conſid.ad Eugen.cap.10.num.22.* s *Ser.2.de Nat.Dom.num.4.* t *Ser.2.in Annunc.B.M.num.5.* u *Ser.2.ſuper miſſus num.5.*

x Illud ſanè diligenter attende, quòd Florem hunc
De radice, non de virga dixerit aſcenſurum.
Quia etenim ſi nova Chriſti Caro in Virgine
Creata eſſet ex nihilo, quod æſtimaverunt nonnulli;
Non de radice Flos, ſed fortè de virga dici poterat aſcendiſſe.
Nunc autem quia prodiit ex radice,
Sine dubio ab origine communem probatur habuiſſe materiam.
y Alieni ſint à nobis Novatiani, qui Chriſti à nobis Carnem alienare conantur,
Novam creatam in Virgine, & non de Virgine ſumptam, impiè aſſerentes.
Pulchrè Propheticus ſpiritus longè ante occurrit
Huic ſententiæ, imò blaſphemiæ impiorum:
Egredietur (inquiens) Virga de radice Jeſſe, & flos de radice ejus aſcendet.
Dixiſſe poterat, & flos de virga, ſed maluit, *de radice*:
Ut unde Virgam, inde Florem duxiſſe originem demonſtraret,
Carnem videlicet quæ à primo uſque homine traducta cognoſcitur.
Inde igitur ſumpta Caro, unde orta Virgo,
Nec nova in Virgine, quæ prodiit ex radice.
z Quid & illud Gedeonis Vellus ſignificat,
Quod utique de carne tonſum, ſed ſine vulnere carnis,
In area ponitur, & nunc quidem lana, nunc verò area rore perfunditur,
Niſi Carnem aſſumptam de Carne Virginis, & abſque detrimento Virginitatis?

ELOGIUM XIII.

a MARIÆ SOLE AMICTÆ.
b Illo, inquam, Sole ſolis Conditore.
c Jure autem MARIA Sole perhibetur amicta,
Quæ profundiſſimam Divinæ Sapientiæ
Ultra quàm credi valeat, penetravit abyſſum, ut
(Quantùm ſine perſonali Unione creaturæ conditio patitur)
Luci illi inacceſſibili videatur immerſa.
d Ipſe enim Sol Juſtitiæ de MARIA proceſſurus,
(Ortum ſuum quadam matutina irradiatione præveniens)
In eam Lucis ſuæ radios copioſè transfudit.
e Ipſe eſt ignis conſumens, qui Sanctiſſimã Animam MARIÆ totam inflãmavit,
Seipſo atque Splendore Divinæ Majeſtatis implevit.

x *Ser. 2. in Annunc. B. M. num. 5.* y *Lib. 5. de Conſid. ad Eugen. cap. 10. num. 23.*
z *Ser. 2. ſuper miſſus num. 7.* a *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 3.*
b *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 5.* c *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 3.*
d *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 4.* e *Ibidem num. 2.*

f Mariæ utique diſtillantibus Cælis tota ſe infudit plenitudo Divinitatis.
g Sed quis intellectu capere, ratione diſcernere poſſit,
Qualiter Splendor ille inacceſſibilis virgineis ſe ſe viſceribus infuderit?
Et, ut illa inacceſſibilem accedere ad ſe ferre potuiſſet, de portiuncula ejuſdem
Corporis cui ſe anima contemperavit, reliquæ maſſæ umbraculum fecerit?
h Illo nimirùm Igne Prophetæ labia purgantur: illo Igne Seraphim accendũtur.
Longe verò aliter Maria meruit non velut ſummatim tangi,
Sed operiri magis undique & circumfundi, & tanquam ipſo Igne concludi.
i Magna equidem familiaritas, ſed mira omninò vicinitas Solis & Mulieris.
Quomodo enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura ſubſiſtit?
Meritò quidem admiraris Moyſes Sancte, & curioſiùs deſideras intueri.
Verùmtamen ſolve calceamenta de pedibus tuis,
Et involucra pone carnalium cogitationum, ſi accedere concupiſcis.
Vado, inquit, & videbo viſionem hanc magnam.
Magna planè viſio Rubus ardens ſine combuſtione:
Magnum ſignum Mulier illæſa manens amicta Sole.
Non eſt Rubi natura opertum undique flãmis manere nihilominùs incombuſtũ:
Non Mulieris potentia, ut ſuſtineat Solis amictum.
Non eſt Virtutis humanæ, ſed nec Angelicæ quidem:
Sublimior quædam neceſſaria. Spiritus Sanctus inquit, ſuperveniet in te.
Et tanquam reſpondeat Angelus Gabriel:
Quoniam Spiritus eſt Deus, & Deus noſter Ignis conſumens eſt:
Virtus, ait, non mea, non tua, ſed Altiſſimi obumbrabit tibi.
Nihil itaque mirum, ſi ſub tali obumbraculo
Talis etiam à Muliere ſuſtineatur amictus.
k Mulier (inquit) amicta Sole. Planè amicta Lumine tanquam veſtimento.
l Illo, inquam, amicta Sole ſolis Conditore.
m Quàm familiaris ei facta es Domina, quàm proxima,
Imò quàm intima fieri meruiſti: quantam inveniſti gratiam apud Deum!
In te manet, & tu in eo: & veſtis eum, & veſtiris ab eo.
Veſtis eum ſubſtantiâ Carnis: & veſtit ille te gloriâ ſuæ Majeſtatis.
n Ipſe eſt, qui Sanctiſſimam Animam tuam totam inflammavit,
Seipſo atque Splendore Divinæ Majeſtatis implevit.
o Veſtis Solem nube: & Sole ipſa veſtiris.
Novum fecit Dominus ſuper terram, ut Mulier circumdaret Virum,
Non alium quàm Chriſtum, de quo dicitur: Ecce Vir oriens nomen ejus.
p Quæritur, quæ ſit hæc novitas,
Quam Deus fecit in terrâ, ut Fæmina circumdaret Virum,
Et Vir infra fæminei unius corpuſculi membra ſe ſe cohiberet?
q Fæmina circumdans Virum, Virgo eſt concipiens Deum,

Et

f *Ser. 2. ſuper miſſus num. 7.* g *Ser. 4. ſuper miſſus num. 4.* h *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 3.*
i *Ibidem n. 5.* k *Ibidem n. 6.* l *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 5.* m *Ser. 1. de Virg. Deip. n. 6.*
n *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 2.* o *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 6.* p *Ser. 2. ſuper miſſus n. 8.*
q *Ibidem num. 1.*

r Et intra viſcera intacta & integra Virum claudens.
s Ibi agnoſcitur longitudo brevis, latitudo anguſta,
Altitudo ſubdita, profunditas plana.
Ibi agnoſcitur Lux non lucens, Verbum infans, Aqua ſitiens, Panis eſuriens.
Videas ſi attendas Potentiam regi, Sapientiam inſtrui, Virtutem ſuſtentari.
Numquid non facilè tibi eſt inter hæc Fæminam agnoſcere Virum circũdantem,
Cùm MARIAM videas Virũ approbatũ à Deo Jeſum ſuo utero circũplectẽtem?
Virum autem dixerim fuiſſe Jeſum, non ſolùm jam cùm diceretur
Vir Propheta potens in opere & ſermone,
Sed etiam cùm adhuc Infantis membra Dei Mater geſtaret in utero.
Vir igitur erat Jeſus necdum etiam natus,
Sed ſapientiâ non ætate: animi vigore, non viribus corporis:
Maturitate ſenſuum, non corpulentiâ membrorum.
Neque enim minus habuit ſapientiæ, vel potiùs non minor fuit ſapientiâ
Jeſus conceptus, quàm natus: parvus, quàm magnus.
t Semper ergo Jeſus virilẽ animũ habuit, etſi ſemper in corpore non apparuit.
Cur denique dubito Virum fuiſſe in Utero, quem inibi Deum fuiſſe nõ ambigo?
Minus quippè eſt, eſſe Virum, quàm eſſe Deum.
u Verùm quæ Cauſa obumbrationis Altiſſimi virtutis? Hæc nimirùm.
Caro Virginis niſi quadam latente operatione obumbrata fuiſſet,
Splendorem tantæ Majeſtatis ſine ſui conſumptione nequaquam ferre potuiſſet.
x Tanta enim in Conceptione refulſit ſuperni Luminis claritas de
Supervenientis abundantia Spiritus, ut ne ipſa Virgo Sancta ſuſtinuiſſet,
Si non ſibi obumbratum foret à Virtute Altiſſimi.
y Nec enim vilis umbra, quæ de Virtute Altiſſimi formatur.
Et verè virtus in carne Chriſti, quæ Virgini obumbravit,
Ut quod impoſſibile erat mortali Fæminæ, objectu tamen vivifici Corporis
Ferret præſentiam Majeſtatis, & Lucem ſuſtineret inacceſſibilem.
z Unde Virgini legitur obumbraſſe, nè vehementiori reverberata Splendore,
Ad candidiſſimam illam Lucem puriſſimumquè Splendorem Divinitatis,
Etiam illius Aquilæ poſſet acies hebetari.

ELOGIUM XIV.

a MATRI DEI VIRGINI MARIÆ,
b Quæ digna fuit Spiritus Sancti Sacrarium fieri,

E 2 Et

r *Ser.3. in Purific. B.M. num.1.* s *Ser.2. ſuper miſſus num.9.* t *Ibidem num.10.*
u *Tract. de trib. præcip. myſt. cap.7. num.20. tom.5. p.586.* x *Ser.7. in Cant. num.7.*
y *Ser.31. in Cant. num.10.* z *Ser.5. in Aſcenſ. Dom. n.11. & Ser.3. de Aſcenſ. Dom. n.3.*
a *Ser.52. int. div. num.2.* b *Ser.4. in Aſſumpt. B.M. num.6.*

Et Habitaculum Filii Dei.

c Tu ſola inventa es digna ô Domina, ut in tua Virginali Aula
Rex regum, & Dominus dominantium à regalibus ſedibus veniens,
Primam ſibi manſionem inter filios hominum eligeret.
d In te habitavit Filius Dei ut Creator in Mundo,
Imperator in Regno, Pontifex in Templo, Sponſus in Thalamo.
e Verè beneplacitum fuit Deo habitare in te,
Quando ex ipſa illibata carnis tuæ ſubſtantia quaſi de lignis Libani,
Architectura ineffabili Domum ſibi ædificavit Dei Sapientia,
Ac Reclinatorium Aureum in ea collocavit.
f Caro utique Salvatoris aurea dicitur ex eo,
Quia nullius paſſa eſt detrimentum pudoris.
g Jam ergo uterum tuum Domina velut Sacratiſſimum Dei vivi Templum
Totus Mundus veneratur: quia in eo ſalus Mundi initiata eſt.
Ibi decorem indutus eſt Dei Filius.
h Decorem ſanè in corpore claritatis.
i Claritatem namque quam habebat ſecundùm quod Deus,
Volebat habere ſecundùm quod Homo.
k Voluit quoque eſſe Virginem, de qua immaculata immaculatus procederet.
l Mater eſt ſine corruptione Virginitatis: Filius ſine omni labe peccati.
Non cadit in Matrem Evæ maledictio: non cadit in prolē generalis illa conditio,
Nemo mundus à ſorde, nec infans cujus eſt unius diei vita ſuper terram.
Ecce Infans ſine ſorde, ſolus inter homines verax, imò & Veritas ipſa.
m Quia ſolus Jeſus Chriſtus de mundiſſimo conceptus eſt ſemine.
Etſi in ſimilitudine Carnis peccati, non tamen in Carne peccati.
Etſi filius Carnis Adæ, non tamen filius prævaricationis Adæ:
Qui nō fuit naturâ filius iræ ſicut reliqui omnes, qui in iniquitatibus ſunt cōcepti.
n Unus eſt inter noxios innocens, mundus inter impuros, inter mortuos liber.
o Sic quippè decebat ut peccatum neſciret, qui peccatum tollebat:
Ut ſimilitudinem carnis peccati ſuſciperet, non autem carnem peccati.
p Solus Agnus eſt ſine macula: Solus argui non potuit de peccato.
Solus planè meus Jeſus nec in Patre nec in Matre contaminatus eſt,
Patrem quippe ſed Deum, Matrem quoque ſed Virginem habens.
q Quia ſine virili ſemine de pura & intemerata Virgine natus eſt.
Solus eſt, cujus Mater eſt Virgo: Cujus Pater fœminam neſcit.
r Sola eſt Maria de qua dicitur: Quod in ea natum eſt, de Spiritu Sancto eſt.
Sola, cui dicitur: Quod ex te naſcetur *Sanctum*, vocabitur Filius Dei.

Ad

c *Ser.3. de Virg. Deip. num.2.* d *Ser. de B.M. Deip. num.2. tom.6. p.761.*
e *Ser.3. de Virg. Deip. num.2.* f *Ser. de B.M. Deip. num.11.* g *Ser.3. de Virg. Deip. n.3.*
h *Ser.34. int. diu. num.4.* i *Ser.4. in ult. Cœna num.27. tom.6. p.665.*
k *Ser.2. ſuper miſſus n.1.* l *Ser.4. in Vig. Nat. Dom. n.5.* m *Ser.2. in die Pentec. n.1.*
n *Ser.33. int. diu. num.3.* o *Ser. in Nat. S. Ioannis Baptiſtæ num.3. tom.6. p.742.*
p *Ser.28. int. diu. num.2.* q *Ser.4. in ultima Cœna num.27. tom.6. p.665.*
r *Ser.1. de Virg. Deip. num.10.*

s Ad quid enim ita ſimpliciter *Sanctum*, & abſque additamento?
Quia quidquid illud ſit quod Virgo genuit, Sanctum procul dubio & ſingulariter
Sanctum fuit, & per Spiritûs ſanctificationem, & per Verbi aſſumptionem,
t Porrò in Utero Virginis ruptus eſt paries inimicitiarum,
Quem inter Cælum & terram protoplaſtorum inobedientia conſtruxerat.
Ibi confœderata ſunt terrenis Cæleſtia,
Quando in unam eandemquè Perſonam concurrerunt Divinitas & humanitas;
Factumq; eſt novum illud ſuper terram, ut eſſet Deus homo, & homo Deus.
u Ibi Rex ille dives exinanitus eſt, ut ejus paupertate locupletaremur.
Ibi Excelſus humiliatus eſt, ut ejus humilitate ſublevemur.
Ibi immenſus abbreviatus eſt, & ab Angelis minoratus eſt,
Ut ejus minoratione magnificemur.
Ibi verus Deus & Dei Filius incarnatus eſt, ut ejus Incarnatione
Adhærentes Deo incipiamus unus eſſe ſpiritus cum eo.
x Ibi Antiquus dierum prælecto Filio ſuo tunicam induit polymitam.
y Polymitam utique ob multorum Ordinum, qui in
Eccleſia ſunt, multimodam diſtinctionem
Ibi Filius Dei prælectæ Sponſæ ſuæ Eccleſiæ formoſus in Stola candida
Exultanter occurrit, deſideratum diù oſculum prælegit:
Ac prædeſtinatas à ſæculo Nuptias Virgo cum Virgine prælibavit.

ELOGIUM XV.

a ARCÆ DEI VIRGINI MARIÆ.
b Arca Teſtamenti typum tenet Sanctæ Dei Genitricis.
c In qua ſola quæſitam in omnibus requiem invenit Deus:
Atque in ejus ſinum omnes Theſauros ſuos abſque menſura transfudit.
d Redempturus humanum genus, precium univerſum contulit in MARIAM.
e Cui utique diſtillantibus Cælis tota ſe ſe infudit plenitudo Divinitatis,
f Quatenùs plenitudo Divinitatis corporaliter in ea habitare incipiat.
g In qua denique, & per quam Deus ipſe & Rex noſter ante
Sæcula diſpoſuit operari ſalutem noſtram in medio terræ,
h In Utero videlicet Virginis MARIÆ.
Et nunc jam operabatur ſalutem noſtram in medio terræ,
i Cùm illud inæſtimabile opus miſericordiæ

(Quod

s *Ser.4. ſuper miſſus num.5.* t *Ser.3. de Virg. Deip. num.3.* u *Ser.3. in Annunc. B. M. n.8.*
x *Ser.3. de Virg. Deip. num.3.* y *Apolog. de vita & mor. Relig. cap.3. num.8.*
z *Ser.3. de Virg. Deip. n.3.* a *Ser.2. in die Pent. n.4.* b *Ser. de B. M. Deip. n.9. tom.6. p.764.*
c *Ser.3. de Virg. Deip. n.1.* d *Ser.2. de Virg. Deip. n.6.* e *Ser.2. ſuper miſſus n.7.*
f *Ser.4. ſuper miſſus num.2.* g *Ibidem num.8.* h *Ser.2. in die Pent. num.4.*
i *Ser.3. de Virg. Deip. num.1.*

(Quod prædeſtinavit Deus ante Sæcula in redemptionem noſtram)
Primùm in ea à mundi Artifice ſit fabricatum.
k Et cui te aſſimilabimus Mater pulchritudinis?
Hortus deliciarum nobis eſt Sacratiſſimus tuus uterus,
Quia ex eo multiplices gaudii flores colligimus, quoties mente recolimus,
Quàm magna multitudo dulcedinis toti Orbi inde affulſit.
l Jam ergo Uterum tuum velut Sacratiſſimum Dei vivi Templum
Totus Mundus veneratur, quia in eo Salus mundi initiata eſt.
A planta pedis uſque ad verticem non erat in nobis ſanitas:
Erravimus ab utero, in utero damnati antequam nati:
Quia de peccato, & in peccato concepti.
m Chriſtus ergo ibi primùm medicinam appoſuit,
Ubi primus vulneri patebat locus:
Et ſubſtantialiter Utero Virginis illapſus, de Spiritu Sancto conceptus eſt,
Ut conceptionem noſtram mundaret,
Quam ſpiritus malus ſi non fecerat tamen infecerat:
Ut non eſſet etiam in Utero vita ipſius ocioſa,
Dum novem menſibus purgat vulnus antiquum,
Scrutans (ut dicitur) uſque ad imum putredinem virulentam,
Ut ſanitas ſempiterna ſuccederet.
n Quis enim poteſt facere mundum de immundo conceptum ſemine,
Niſi qui ſolus ſine omni illicita & immunda conceptus eſt voluptate?
In ipſa radice & origine mea infectus & inquinatus ſum:
Immunda eſt conceptio mea, ſed eſt à quo tollatur iſta confuſio.
Ipſe eam tollit, in quem ſolum ipſa non cadit.
o Et jam quidem peccatum in propria perſona vicit,
Quando humanam naturam ſine ulla contagione ſuſcepit.
Grandis enim peccato facta eſt violentia,
Et revera expugnatum eſſe cognoſcitur, quando natura
(Quam ſe totam infeciſſe & occupaſſe gloriabatur)
Ab eo penitùs in Chriſto aliena inventa eſt.
p Divitias ergo Salutis habeo (quibus redimam propriæ
Conceptionis impuritatem) Chriſti puriſſimam Conceptionem.
q Quid eſt Deus? longitudo, latitudo, ſublimitas, & profundum.
Longitudo, propter Æternitatem: latitudo, propter Charitatem:
Sublimitas, propter Majeſtatêm: profunditas propter Sapientiam.
r Sed in Utero Virginis agnoſcitur longitudo brevis,
Latitudo anguſta, altitudo ſubdita, profundum plana.
s Ibi Magnus Eliſæus in menſuram ſuſcitandi pueri ſe ſe contraxit.

Ma-

k *Ibidem num.4.* l *Ibidem num.3.* m *Ser.2. in die Pent. num.3. & 4.*
n *Ser.4. in Vig.Nat.Dom. num.2.* o *Ser.1. in Nat.Dom. num.4.*
p *Ser.4. in Vig.Nat.*Dom. *num.3.* q *Lib.5. de Conſid. cap.13. num.27. & 29.*
r *Ser.2. ſuper miſſus num.9.* s *Ser.3. de Virg.Deip. num.3.*

t Magnus inquam ille Vir Propheta potens in opere & ſermone,
De excelſo monte Cælorum deſcendens, viſitare dignatus eſt me,
Miſereri mortuo, inclinare ſe jacenti, contrahi & coæquari parvo,
Cæco partiri lumen oculorum ſuorum, & os mutum oris proprii
Oſculo ſolvere, debileſquè manus ſuarum roborare contactu.
Hoc ſemel contulit Univerſitati. Hoc quotidie ſinguli in nobis actitari ſentimus.
Oculis ſuis tetigit meos, interioris hominis frontem
Claris luminaribus ornans, Fide & intellectu.
Ori meo junxit ſuum, & mortuo ſignum pacis impreſſit.
Os ori applicuit, iteratò inſpirans in faciem meam
Spiraculum Vitæ, ſed ſanctionis quàm primò.
Nam primò quidem in animam viventem creavit me,
Secundò in ſpiritum vivificantem reformavit me.
Manus ſuas denique meis manibus ſuperpoſuit,
Exemplum præbens bonorum operum, formam obedientiæ.
u Ibi Rebecca futurorum præſcia magnificandi filii manibus
Pelliculas hædorum circumdedit, & Colli nuda protexit.
Ibi enim cooperante gratia Spiritus Sancti,
Filius à Deo Patre hæreditandus in omnibus Gentibus,
Divinæ Majeſtatis potentiam ſimilitudine carnis peccati cooperuit.
x Propterea vox quidem vox Jacob, manus autem manus ſunt Eſau.
Suum eſt quod auditur ex eo, quod in eo videtur noſtrum.
y Mei ſunt pili, nam piloſæ manus ſimilitudinē proximi exprimunt peccatoris.
Meos agnoſco hos pilos, & in pelle mea videbo Deum Salvatorem meum.
Non tamen Rebecca illum ſic induit, ſed MARIA, tantò digniorem
Qui benedictione acciperet, quantò Sanctior quæ peperit.
Et bene in meo habitu, quia mihi benedictio vendicatur.
z Ibi Divini Conſilii providentiâ ineſcatus eſt hamus, qui ad extrahendum
Serpentem antiquum in hoc mare magnum de Cælo trajectus eſt.
Inde egreſſa eſt armilla aurea, ut perforaretur maxilla Leviathan,
Ut evomeret mortuos, quos ab origine Mundi ſecurè deglutiverat.

ELOGIUM XVI.

a MARIÆ CHRISTIFERÆ
b In medio terræ, in Utero videlicet Virginis MARIÆ.
c Egregius planè titulus dignitatis, & commendatio honoris immenſi,
Nem-

---

t Ser. 16. in Cant. num. 2. u Ser. 3. de Virg. Deip. num. 3.
x Ser. 28. in Cant. num. 3. y Ibidem num. 2. & 3. z Ser. 3. de Virg. Deip. num. 3.
a Ser. 7. ſuper Pſalm. 90. num. 4. b Ser. 4. in die Pent. num. 4.
c Ser. 7. ſuper Pſalm. 90. num. 4.

Nempè geſtare Chriſtum, non onerari eſt, ſed ornari.
d Nec enim in terris fuit locus dignior uteri virginalis Templo,
In quo Filium Dei MARIA ſuſcepit.
e Felix Mulier, quæ non jam exploratores Hierico,
Sed potiùs fortiſſimum illum Exploratorem
Stulti illius qui verè ut Luna mutatur,
Non Legatos Jeſu filii Nave, ſed ipſum magis
Suſcipere meruit verum JESUM Filium Dei.
f Hæc eſt unica illa Salvatoris Fæmina,
In qua ſola quæſitam in omnibus requiem invenit.
g Verè beneplacitum fuit Deo habitare in te, ô MARIA:
h Cùm enim fecerit Deus omnia opera ſua valdè bona,
In tuo utero melius fecit, conſecrans in te ſibi Reclinatorium Aureum,
Ut poſt tumultus Angelorum & hominum reclinaret, & requiem inveniret.
i Tu ſola inventa es digna, ut in tua Virginali Aula
Rex regum, & Dominus dominantium à Regalibus ſedibus veniens,
Primam ſibi manſionem inter filios hominum eligeret:
k Et Dominus Majeſtatis, quem non capit univerſitas Creaturæ,
Intra Virginea ſe ſe clauderet Viſcera factus homo.
l Omnibus firmamentis firmius Firmamentum tu Domina,
Quæ eum, quem Cæli Cælorum capere non poterant,
Cæpiſti & concepiſti, portaſti & non defeciſti.
m Portans nimirùm illud precioſiſſimum Depoſitum,
Portans onus leve, portans à quo portabaris.
n Portans, inquam, in Utero Filium Dei, Regem Gloriæ, Dominum Majeſtatis
o Novum creavit Dominus ſuper terram: Fæmina circumdabit Virum.
Quæ eſt hæc Fæmina? Quis verò iſte Vir?
Quæ eſt hæc novitas, quam Deus fecit in terra, ut Fæmina circumdaret Virum,
Et Vir intra Fæminei unius Corpuſculi membra ſe ſe cohiberet?
p Hanc Hieremiæ novitatem Eſaias lucidiſſimè aperit.
Ecce, inquit, Virgo concipiet, & pariet Filium.
En habes fæminam, ſcilicet Virginem.
Vis & de Viro audire quid ſit?
Et vocabitur (ait) nomen ejus Emmanuel, id eſt, Nobiſcum Deus.
Fæmina itaque circumdans Virum, Virgo eſt concipiens Deum.
q Novum, inquam, fecit Dominus ſuper terram, ut Fæmina circūdaret Virum,
Non alium quàm Chriſtum, de quo dicitur: Ecce Vir Oriens nomen ejus.

Virum

d *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. num. 3.* e *Ser. 2. in Aſſumpt. B. M. num. 2.*
f *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 2.* g *Ibidem.* h *Ser. 2. in Nat. Dom. num. 1. tom. 6. p. 613.*
i *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 2.* k *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. num. 3.*
l *Ser. 3. ſuper Sal. Reg. num. 12.* m *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 9.*
n *Ser. de S. Ioan. Bapt. num. 4. tom. 6. p. 743.* o *Ser. 2. ſuper miſſus num. 8.*
p *Ibidem num. 11.* q *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 6.*

r Virum autem dixerim fuiſſe Jeſum, non ſolùm jam cùm diceretur
Vir Propheta potens in opere & ſermone,
Sed etiam cùm tenera adhuc Infantis membra Dei Mater geſtaret in Utero.
s Cur denique dubito Virum fuiſſe in Utero,
Quem inibi Deum fuiſſe non ambigo?
Minùs quippè eſt, eſſe Virum, quàm eſſe Deum.
t O Venter diffuſior Cælis, Terriſquè amplior, capacior Elementis,
Qui totum claudit omnia concludentem, in quo Deus gloriæ reclinatur!
u O venter mirabilis, qui potuit capere Salvatorem!
O Venter laudabilis, qui potuit recipere Redemptorem!
x Hortus deliciarum nobis eſt Sacratiſſimus tuus Uterus ô MARIA,
y In quo cumulavit omnes delicias deliciarum Dominus.
z In tuo Utero Majeſtas Altiſſimi mirabiliter liquefacta,
Sicut adipe & pinguedine replevit terras,
Infudit Cælos, inferna reſperſit.

ELOGIUM XVII.

a CASTÆ PUERPERÆ. MATRI INTACTÆ.
b Sine muliebri dolore Puerperæ,
c Longè antè myſticis præfiguratæ miraculis,
Et Oraculis prænunciatæ Propheticis.
Hanc enim Sacerdotalis virga dum ſine radice floruit, præſignabat:
d Quoniam & virga floruit abſque germine,
Et Virgo concepit non ex homine.
Nec virgæ virorem floris læſit emiſſio:
Nec Virginis pudorem Sacri Partus editio.
e Quid, inquam, virga Aaron florida nec humectata portendebat,
Niſi MARIAM concipientem, quamvis Virum non cognoſcentem?
Hujus magni miraculi majus myſterium Iſaias ediſſerit, dicens:
Egredietur virga de radice Jeſſe, & flos de radice ejus aſcendet,
Virgam, Virginem: Florem, Virginis Partum intelligens.
f Audiamus & Hieremiam nova veteribus vaticinantem:
Novum, inquit, creavit Dominus ſuper terram.
g Hanc Hieremiæ novitatem Iſaias lucidiſſimè aperit,
Qui novos ſuperiùs Aaronicos flores expoſuit:

F Ecce,

---

r *Ser.2. ſuper miſſus num.9.* s *Ibidem num.10.* t *Ser.2. in Nat.Dom.n.2.tom.6.p.615.*
u *Ser.5. ſuper Sal.Reg.num.6.* x *Ser.3.de Virg.Deip.num.4.* y *Ser.2. in Nat. Dom. n.7. tom.6. p.617.* z *Ibidem n.1.* a *Ser.3. ſuper miſſus num.8.*
b *Ser.2.de Virg.Deip.n.12.* c *Ser.1.de Virg.Deip.n.8.* d *Ser.2. ſuper miſſus n.6.*
e *Ibidem num.5.* f *Ibidem num.8.* g *Ibidem num.11.*

Ecce, inquit, Virgo concipiet, & pariet Filium.
b Hanc Virginem præ cæteris Iſaias nunc virgam de radice
Jeſſe orituram promittebat, nunc evidentiùs Virginem parituram;
i Rubus denique ad quem non eſt Moyſes auſus calceatus accedere,
Virginem docuit ſine maritali opere parere.
k Ita ſanè ut intrante & exeunte Domino,
Porta Orientalis clauſa jugiter perſeveret,
l Mariam enim in Ezechielis viſione Porta Orientalis,
Quæ nulli unquam patuit, præſignabat.
m Nomen Mariæ interpretatum maris Stella dicitur,
Et Matri Virgini valdè convenienter aptatur.
Ipſa namque aptiſſimè Syderi comparatur:
Quia ſicut ſine ſui corruptione Sydus ſuum emittit radium,
Sic abſque ſui læſione Virgo parturit Filium.
Nec Syderi radius ſuam minuit claritatem,
Nec Virgini Filius ſuam Integritatem.
n Quid deinde Rubus ille quondam Moſaicus portendebat,
Flammas quidem emittens, ſed non ardens,
Niſi Mariam parientem, & dolorem non ſentientem?
o Ecce, ait, nova facio omnia.
Quis hoc ait? Agnus utique qui ſedebat in Throno.
p Hanc invenit Maria gratiam plena jam gratiâ,
Ut fieret ſine Viri cognitione gravida, ſine muliebri dolore Puerpera.
q O nova verè miracula!
Conceptus fuit ſine pudore, Partus ſine dolore.
Mutata eſt in Virgine noſtra maledictio Evæ:
Peperit enim Filium ſine dolore.
Mutata eſt, inquam, maledictio in benedictionem,
Et ſicut prædictum eſt per Gabrielem, Benedicta tu in mulieribus.
r Benedicta, inquam, tu in mulieribus,
Quæ illam generalem maledictionem evaſiſti, quâ dictum eſt:
In triſtitia paries filios.
Nihilominùs & illam evaſiſti maledictionem, quâ ſecutum eſt:
Maledicta ſterilis in Iſraël.
Ac ſingularem conſecuta es benedictionem,
Ut nec ſterilis maneas, nec cum dolore parturias.
s O beata, ſola inter mulieres benedicta & non maledicta:
Sola à generali maledicto libera, & à dolore parturientium aliena.
t Si rerum precia de raritate penſamus, nihil his poteſt rarius inveniri.
Siqui-

h *Ser. 2. de Virg. Deip. n. 8.* *i* *Ser. de B. M. Deip. n. 5.* *k* *Ser. 3. in Purific. B. M. num. 1.*
l *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 8.* *m* *Ser. 2. ſuper miſſus num. 17.*
n *Ser. 2. ſuper miſſus n. 5.* *o* *Ser. 4. in Vig. Nat. Dom. n. 3.* *p* *Ser. 2. de Virg. Deip. n. 12.*
q *Ser. 4. in Vig. Nat. Dom. num. 3.* *r* *Ser. 3. ſuper miſſus num. 7.*
s *Ser. 4. in Vig. Nat. Dom. num. 3.* *t* *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 9.*

Siquidem in omnibus iſtis nec primam ſimilem viſa es, nec habere ſequentem.
u Etſi adhuc malediceris ab Iſraël ſecundùm Carnem,
Non quia ſterilem vident, ſed quia fæcundam invident:
Memento quod & Chriſtus maledictum pertulit Crucis;
Qui te ſuam Matrem benedixit in Cælis:
Sed & in terris ab Angelo benedicta,
Et à cunctis generationibus terræ meritò Beata prædicaris,
Benedicta ergo Tu in mulieribus,
x Sola inter mulieres à communi maledicto, & dolore parturientium aliena.
E quibus nos, ſi eâ fideliter intuemur, ſine dubio admirationem concipimus,
Sed venerationem, ſed devotionem, ſed conſolationem.
y Cui enim Chriſtus poterit aſper aut durus videri, qui nec ipſi Matri in
Nativitate quidquam aſperitatis, quidquam intulit læſionis?
Nec mirum ſi dolorem non intulit Matri, qui dolores totius Mundi tulit.
Duo ſunt quæ timet humana fragilitas, pudor & dolor:
Utrumque Chriſtus tollere venit, unde & utrumque ſuſcepit,
Quando morte & morte turpiſſima condemnatus eſt ab iniquis.
Itaque ut fiduciam nobis daret quòd tolleret hæc à nobis,
Priùs Matrem ſuam immunem ab utroque ſervavit,
Ut nec in Conceptu quidquam pudoris,
Nec in Partu quidquam doloris exiſteret.
z O Partus ſolus ſine dolore, ſolus neſcius pudoris, corruptionis ignarus,
Non reſerans, ſed conſecrans virginalis uteri Templum!

ELOGIUM XVIII.

a Virgini ante Partum, Virgini poſt Partum.
b Hæc eſt unica illa Salvatoris Fæmina,
c De qua ſola prædicantur hæc duo nomina, Virgo Mater.
d Ut mutuis ſe ſe radiis illuſtrare hæc duo Sydera videantur,
e Virgo peperit, & poſt Partum inviolata permanſit,
Fæcunditatem prolis cum Carnis integritate,
Et gaudium Matris habens cum Virginitatis honore.
f Ipſa eſt Caſtellum in quod Jeſus intravit, habens murum Virginitatis.
Murum certè fortiſſimum, quippè qui nec ante Partum,
Nec in Partu, nec poſt Partum potuit violari.

u *Ser.3. ſuper miſſus num.8.* x *Ser.1. de Virg. Deip. n.9.* y *Ser.4. in Virg. Nat. Dom. nu.3.*
z *Ser.1. in Virg. Nat. Dom. n.1.* a *Ser.4. in alt. Cœna* Dom. *num.* 30. *tom.* 6. *p.* 667.
b *Ser.3. de Virg.* Deip. *n.2.* c *S. Ber. in Or. ryth. rel. tom.2. eius oper. iux. edit. Venet. an.* 1583.
d *Ser.1. de Virg. Deip. num.9.* e *Ser.4. in Virg. Nat. Dom. num.4.*
f *Ser.4. ſuper Sal. Reg. num.21.*

g Duplex novitas. Duplex prærogativa. Duplex miraculum:
h Quæ generat, & Virgo & Mater eſt.
Qui generatur, & Deus & homo eſt.
i Magnum eſt per ſe, quòd Virgo ſit: magnum per ſe, quòd Mater ſit:
Magnum, quòd ſimul utrumque & Virgo & Mater ſit.
Et cujus Mater? Dei Unigeniti, Plaſmatoris & Salvatoris omnium.
k Prærogativa eſt Matris Domini, quâ ſingulariter creditur
Exultare & munere prolis, & integritate Carnis.
l Ipſa eſt Virginis noſtræ gloria ſingularis, & excellens prærogativa;
m Quòd nova exultatione novam edidit prolem,
n Gaudia Matris habens cum Virginitatis honore.
o Hæc Maria à Natura reverenter eſt conſervata,
A lege diligenter eſt venerata,
A Gratia clementer eſt præelecta.
Quia ſic præfatis ſua jura ſingillatim reddidit,
Reddendo ſibi ſubdidit, ut honoris vicem omnibus impenderet,
Ac inſuper momenti quiddam ſuperadderet.
p *Natura* ſiquidem illi ſummæ Virginitatis florem reſervavit.
Lex ſoli virgineæ fæcunditatis honorem reſervavit.
Gratia Divinæ Maternitatis præ cæteris decorem,
Ac ſpiritualis matrimonii diviniſſimum reſervavit odorem:
q *Natura* (quod ſuum eſt) illibatam Virginem ſervando:
Lex reverenter eam ab aliis mulieribus diſtinguendo:
Gratia Virginitatem Mariæ ſine ſemine fæcundando:
r *Natura* rebus loquendo non verbis, dum in ea Integritatem ſervaret.
Lex, dum eam ab aliis mulieribus diſtinguendo clamaret, dicens:
Mulier quæ ſuſcepto ſemine pepererit, immunda erit ſeptem diebus,
s Quis non advertat liberam Matrem Domini ab hoc præcepto?
Putas enim quia dicturus Moyſes mulierem
Quæ peperiſſet Filium, immundam eſſe,
Non timuerit ſuper Matre Domini blaſphemiæ crimen incurrere,
Et idcircò præmiſerit, *ſuſcepto ſemine*?
Alioquin niſi pariturum prævidiſſet ſine ſemine Virginem,
Quæ neceſſitas erat de ſuſcepto ſemine fieri mentionem?
Patet itaque quòd Lex iſta Matrem Domini non includit,
Quæ non ſuſcepto ſemine Filium peperit:
t Quem ſuperveniente Spiritu Sancto de ſola ſanctificatione concepit.
u *Gratia*, in eo quod dictum eſt: Ave gratiâ plena, Dominus tecum:
Bene-

---

g *Ser.4. in Aſſumpt.B.M. num.5.* h *Ser.4. in Vig.Nat.Dom. num.6.*
i *Ser. ſuper Magnificat num.4. tom.6. pag.855.* k *Epiſt.174. num.7.*
l *Ser.2. in Annunc.B.M.n.3.* m *Ser.1. de Virg.Deip.n.9.* n *Ser.4. in Aſſumpt.B.M.n.5.*
o *Ser. de B.M.Deip.num.2.tom.6.p.761.* p *Ibidem.* q *Ibidem.*
r *Ibidem.* s *Ser.3. in Purific. B.M. num.2.* t *Ser.1. de Virg.Deip.num.9.*
u *Ser. de B.M. Deip. num.2.*

Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.
Natura huic detulit, dum terra ſine germine pareret in principio.
Lex, dum Rubus arderet ſine incendio.
Gratia, dum ſine ſemine pareret Virgo.
x Hanc invenit gratiam plena jam gratiâ,
Ut fieret ſine Viri cognitione gravida.
y Deus ſiquidem Matrem ſuam ſingulari in Cæleſtibus donaturus gloriâ,
Singulari in terris prævenire curavit & gratiâ,
Quâ videlicet ineffabiliter & intacta conciperet, & pareret incorrupta.
z Parum eſt. Quod ex ea natum eſt, *Sanctum* vocatur, & eſt Filius Dei.

ELOGIUM XIX.

a MATRI VENERANDÆ:
b Matri autem non cujuſcunque, ſed Dei.
c Deus enim eſt, quem peperit.
d O admirandam & omni honore digniſſimam Virginem,
e Quæ Deum genuiſti, aluiſti, paviſti, lactaſti, educaſti
f Cùm tenera Infantis membra blando foveres in gremio.
g O Fæminam ſingulariter venerandam, ſuper omnes fæminas admirabilem,
Parentum reparatricem, poſterorum vivificatricem,
h Quæ omnibus generationibus Vitam & gloriam genuiſti.
i Per te enim expectantibus miſeris Vita perdida data eſt.
k O Lampas luculentiſſima, quantos lætificaſti,
Quando Splendore Dei illuſtrata deſideratum illud Lumen,
Quo inventa eſt drachma decima,
Sedentibus in tenebris & umbra mortis protuliſti:
Atque ita deſideratum cunctis Gentibus Solem mundo invexiſti.
l Et cui te aſſimilabimus Mater Pulchritudinis?
Verè Paradiſus Dei tu es, quia Lignum Vitæ mundo protuliſti,
De quo qui manducaverit, vivet in æternum.
Hortus deliciarum nobis eſt Sacratiſſimus Uterus tuus ô MARIA:
Quia ex eo multiplices gaudii flores colligimus, quoties mente recolimus
Quàm magna multitudo dulcedinis toti Orbi inde affulſit.
Fons Vitæ qui ex ore Altiſſimi prodiit, de medio Ventris tui exilivit,
Atque

x *Ser.2. de Virg. Deip. n.12.* y *Ser.2. ſuper miſſus n.1.* z *Ser.2. de Virg. Deip. n.12.*
a *Ser.2. de Virg. Deip. num.2.* b *Ser.4. in Aſſumpt. B. M. num.5.*
c *Ser.2. ſuper miſſus num.1.* d *Ibidem num.3.* e *Ser.3. ſuper Sal. Reg. num.12.*
f *Ser.2. ſuper miſſus num.9.* g *Ibidem num.3.* h *Ser.2. in die Pent. num.4.*
i *Ser.4. in Aſſumpt. B. M. num.8.* k *Ser.3. de Virg. Deip. num.4.*
l *Ibidem.*

Atque inde in quatuor capita ſe ſe diſpertiens ad irrigandam
Faciem arentis mundi emanavit, lætificans Civitatem Dei.
Omnis enim qui biberit ex eo, non ſitiet in æternum.
m O Venter deſiderabilis, è quo emanavit deſiderium mentium,
Gratiarum fluvius, Gloriæ præmium!
O Venter amabilis, & dulcedo Animæ!
O elevatio mentium, inebriatio cordium, ſanitas peccatorum!
n O verè Lignum Vitæ, quod fuit ſolum dignum portare fructum Salutis!
o Benedicta Tu in mulieribus, & benedictus fructus Ventris tui.
Singulariter quidem fructus Ventris tui eſt,
Sed ad omnium quidem mentes te mediante pervenit.
p Tu protuliſti frumentum Electorum, quod eſt etiam Angelorum cibus.
q Felix Mulier, benedicta in mulieribus,
In cujus caſtis Viſceribus ſuperveniente igne Sancti Spiritus,
Coctus eſt Panis iſte Angelorum, quem manducet homo:
Panis Cor hominis confirmans.
r Quid dicebas ô Adam?
Mulier, quam dediſti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, & comedi?
Verba malitiæ ſunt hæc, quibus magis augeas quàm deleas culpam.
Verumtameu Sapientia vicit malitiam, cùm occaſionem veniæ,
Quam à te Deus interrogando elicere tentavit ſed non potuit,
In Theſauro indeficientis ſuæ Pietatis invenit.
Redditur nempè Fæmina pro fæmina,
Prudens pro fatua, Humilis pro ſuperba,
Quæ pro ligno mortis, guſtum tibi porrigat Vitæ:
Et pro venenoſo cibo illo amaritudinis, dulcedinem pariat fructus æterni.
s Crudelis Eva, per quam ſerpens antiquus
Peſtiferum etiam ipſi viro virus infudit,
t Et ſic refudit in totius poſteritatis originem,
u Sed fidelis MARIA, quæ Salutis antidotum & viris & mulieribus propinavit.
x Muta ergo iniquæ excuſationis verbum in vocem gratiarum actionis, & dic:
Domine, Mulier quam dediſti mihi, dedit mihi de ligno Vitæ, & comedi:
Et dulce factum eſt ſuper mel ori meo, quia in ipſo vivificaſti me.
y Bonus fructus, qui animarū eſurientiū & ſitientium juſtitiā, & eſca & potus eſt.
Si enim fructus ille mortis non ſolùm ſuavis fuit ad veſcendum,
Sed etiam (teſte Scriptura) fuit delectabilis aſpectu:
Quantò magis hujus vitalis fructus vivificum decorem debemus inquirere,
In quem (teſte alia Scriptura) deſiderant etiam Angeli proſpicere.
z Fructus tuus Domina, eſt Jeſus Dei vivi Filius.

Hic

m *Ser.5. ſuper Sal.Reg. num.6.* n *Ser.2. de Aduen.Dom. num.4.*
o *Ser.3. in Annunc.B.M.n.8.* p *Ser.4. ſuper Sal.Reg.n.22.* q *Ser.2. de Nat.Dom.n.4.*
r *Ser.2. ſuper miſſus n.3.* s *Ser.1. de Virg.Deip.n.2.* t *Ser.2. in die Pent.n.3.*
u *Ser.1. de Virg.Deip. num.2.* x *Ser.2. ſuper miſſus num.3.*
y *Ser.3. ſuper miſſus num.6.* z *Ser.5. ſuper Sal.Reg. num.6.*

Hic eſt Salvator noſter Dominus Deus.
Hunc Jeſum benedictum fructum Ventris tui,
Nobis poſt hoc exilium oſtende,
Ut videndo ipſum habeamus: ipſum videndo, beatitudine repleamur.

ELOGIUM XX.

a REGINÆ CÆLORUM.
Matri Unigeniti Filii Dei.
b Virgini Glorioſæ, quæ Cælos aſcendens,
Supernorum Civium copioſis ſine dubio cumulavit augmentis tunc,
c Cùm tota in ejus occurſum Cæleſtium Legionum prodierit multitudo.
d Deſiderabant quippè Angeli eam proſpicere dicentes:
Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te.
e Hæc eſt enim, cujus Salutationis vox & ipſos exultare facit in gaudio,
Quos materna adhuc viſcera claudunt.
f Vox utique Salutationis ejus Joannem exultare fecit in utero.
g Quod ſi parvuli necdum nati anima liquefacta eſt ut MARIA locuta eſt:
Quid putamus quænam illa fuerit Cæleſtium Spirituum exultatio,
Cùm & vocem audire, & videre faciem,
Et beatâ ejus frui præſentiâ meruerint?
h Quæ plena eſt gratiarum, plena rore Cæleſti,
Innixa ſuper Dilectum, deliciis affluens.
i Hinc eſt quòd & ipſi Cæleſtis Curiæ Principes
In conſideratione tantæ novitatis clamant non ſine admiratione:
Quæ eſt iſta, quæ aſcendit de deſerto deliciis affluens?
Non enim pares inveniuntur deliciæ vel in nobis,
Quos in Civitate Domini lætificat fluminis impetus:
Qui à Vultu gloriæ, voluptatis gloriâ potamur.
Quæ eſt iſta, quæ de ſub Cælo (ubi nihil eſt niſi labor & dolor,
Et afflictio Spiritus) aſcendit deliciis ſpiritualibus affluens?
Quidni delicias dixerim Virginitatis decus cum munere fæcunditatis,
Humilitatis inſigne, diſtillantem Charitatis favum, Miſericordiæ viſcera,
Plenitudinem Gratiæ, prærogativam Gloriæ ſingularis?
k Cui enim Angelorum aliquando dictum eſt:
Spiritus Sanctus ſuperveniet in te, & Virtus Altiſſimi obumbrabit tibi:
Ideoquè & quod naſcetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.

Quæ

a *Ser.1. in Aſſumpt.B.M.num.2.* b *Ibidem num.1.* c *Ibidem num.4.*
d *Ser.2.ſuper* Sal.*Reg.n.11.* e *Ser.1.in Aſſumpt.B.M.n.1.* f *Ser.1.de* Virg.Deip.*n.10.*
g *Ser.1. in Aſſumpt.B.M. num.1.* h Ser.1. *de* Virg.Deip. *num.16.*
i *Ser.4. in Aſſumpt.B.M. num.1.* k Ser.2. *de* Virg.Deip. *num.12.*

l Quæ denique vel Angelica puritas Virginitati illi audeat comparari,
Quæ digna fuit Spiritus Sancti Sacrarium fieri & Habitaculum Filii Dei?
m Aſcendens igitur de deſerto Regina mundi,
Etiam Angelis Sanctis (ut canit Eccleſia)
Specioſa facta eſt & ſuavis in deliciis ſuis.
Deſinant tamen deſerti hujus mirari delicias,
Quia Dominus dedit benignitatem, & terra noſtra dedit fructum ſuum.
n Meritò proinde Cantor ille divinus in ipſius admiratione præcinens, ajebat:
Quæ eſt iſta, quæ aſcendit ſicut Aurora conſurgens,
Pulchra ut Luna, electa ut Sol?
Aſcendit planè ſupra humanum genus:
Aſcendit uſque ad Angelos, ſed ipſos quoque tranſcendit,
Et Cæleſtem omnem ſupergreditur Creaturam.
Nimirùm ſupra Angelos hauriat neceſſe eſt,
Quam refundat hominibus Aquam vivam.
o Aſcendit, inquam, uſque ad Angelos plenitudine gratiæ,
Supra Angelos ſuperveniente Spiritu Sancto pervenit.
p Proceſſit igitur Glorioſa Virgo, cujus Lampas ardentiſſima
Ipſis quoque Angelis lucis miraculo fuit, ut dicerent:
Quæ eſt iſta, quæ progreditur ſicut Aurora conſurgens,
Pulchra ut Luna, electa ut Sol?
Clariùs enim cæteris rutilabat,
Quam replevit oleo gratiæ præ participibus ſuis
Chriſtus Jeſus Filius ejus Dominus noſter.
q Mariæ præſentiâ totus illuſtratur Orbis, adeoùt & ipſa jam cæleſtis patria
Clariùs rutilet Virgineæ Lampadis irradiata fulgore.
r Et cui Te aſſimilabimus Mater pulchritudinis?
s Tu pulchra ut Luna diceris, eiquè non immeritò compararis.
Illa enim omnium Aſtrorum ſola Soli ſimillima,
Et candore venuſta argenteo cæteris in Cælo præmicat Syderibus:
Tu verò Solis imago expreſſiſſima, inter millia Aſtrorum Deo aſſiſtentium
Virginali puritate in Cælo Glorioſa præfulges:
t Et excellentiſſima quadam ſublimitate præ cæteris omnibus excedis &
Supergrederis Creaturis, ut meritò ſub pedibus tuis Luna eſſe dicatur.
Alioquin nihil magnum dixiſſe videbitur, ut ſit Luna iſta ſub pedibus ejus,
Quam ſuper omnes Angelorum Choros exaltatam nefas eſt dubitare.
u O Virgo virga ſublimis, in quàm ſublime Verticem Sanctum erigis!
Neque enim id mirum, quoniam in altum miſiſti radices humilitatis,
x Quam in te ita reſpexit Dominus, ut ipſius merito etiam
Supra omnes Choros Angelorum te ſublimari dignam æſtimaverit.
Nun-

l *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. num. 6.* m *Ibidem num. 1.* n *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 9.*
o *Ibidem n. 12.* p *Ser. 2. in Aſſumpt. B. M. n. 9.* q *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. num. 1.*
r *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 4.* s *Ibidem num. 5.* t *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 3.*
u *Ser. 2. de Aduen. Dom. num. 4.* x *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 5.*

Nunquam enim ſupra omnes Angelos glorificata aſcendiſſes,
Niſi priùs infra omnes homines humiliata deſcendiſſes?
y Tu enim quantò major eras, tantò humiliabas te
Non modò de omnibus, & ſed & præ omnibus.
Meritò facta es noviſſima Prima,
Quæ cùm Prima eſſes omnium, teipſam noviſſimam faciebas.
Meritò facta es omnium Domina,
Quæ teipſam omnium exhibebas Ancillam.
Meritò denique ſupra Angelos exaltata es,
Quæ & infra viduas & pænitentes,
Infra eam de qua ejecta fuerant ſeptem dęmonia,
Ineffabili teipſam manſuetudine inclinabas.
z Verumtamen nè ſteteris vel inter Angelos, Virgo Sancta:
Sublimius aliquid tuo ſibi miniſterio propinandum terra ſitiens præſtolatur.
Paululum cùm pertranſieris eos, invenies quem diligit anima tua.
Paululum, inquam, non quia non incomparabiliter ſupereminea,
Sed quòd inter eum & ipſos medium nihil invenias.
Tranſi ergo Virtutes & Dominationes, Cherubim quoque & Seraphim,
Ut ad eum pervenias, de quo vociferantur adinvicem:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

ELOGIUM XXI.

a VIRGINI GLORIOSÆ CÆLOS ASCENDENTI,
b Ut in æternum gauderet cum Filio ſuo.
c Virgini ſingulari in Cæleſtibus donatæ gloriâ:
d Veſtitæ utique gloriâ Divinæ Majeſtatis:
e Et in Cælis Regali in Solio ſublimatæ à Filio.
f Quantum enim gratiæ in terris adepta eſt præ cæteris,
Tantum & in Cælis obtinet gloriæ ſingularis.
g Sed de ejus gloria nec dignum aliquid concipere cogitatio,
Aut inerudita poteſt locutio parturire.
h Chriſti Generationem, & MARIÆ Aſſumptionem quis enarrabit?
i Quem enim in Caſtellum hujus Mundi intrantem priùs ipſa ſuſceperat,
Ab eo ſuſcipitur hodie Sanctam ingrediens Civitatem.

G Sed

y *Ser.1.de Virg.*Deip.*n.11.* z *Ser.2.de Virg.Deip.n.10.* a *Ser.1.in Aſſumpt.B.M.n.1.*
b *Ser. de lament.Virg. Mariæ n.2. tom.6. pag.1055.* c *Ser.2. ſuper miſſus num.1.*
d *Ser.1. de Virg.Deip. num.6.* e *Ser.1. de Aſſumpt.B.M. num.3.*
f *Ser.1. in Aſſumpt.B.M. num.4.* g *Ser.4.in Aſſumpt.B.M. num.1.*
h *Ser.1. in Aſſumpt. num.4.* i *Itidem num.3. & 4.*

Sed cum quanto honore, cum quanta exultatione, cum quanta gloria,
Quis etiamſi linguis hominum Angelorumquè loquatur, explicare queat?
Quis cogitare ſufficiat, quàm glorioſa hodie Mundi Regina proceſſerit?
Quibus ad Thronum gloriæ Canticis Angelorum ſit deducta?
Quàm placido vultu, quàm ſerena facie,
Quàm Divinis amplexibus ſuſcepta ſit à Filio,
Et ſuper omnem exaltata Creaturam, cum eo honore quo tanta
Mater digna fuit, cum ea gloria quæ tantum decuit Filium?
Quod ſi nec oculus vidit, nec auris audivit, nec in Cor hominis aſcendit,
Quæ præparavit Deus diligentibus ſe:
Quod præparavit Gignenti ſe, & (quod omnibus eſt certum)
Diligenti præ omnibus, quis loquatur?
k Nec in terris locus dignior Uteri Virginalis Templo,
In quo Filium Dei Mater ſuſcepit:
Nec in terris Regali Solio, in quo MARIAM hodie MARIÆ Filius ſublimavit.
Felix nimirùm utraque ſuſceptio, ineffabilis utraque:
Quia utraque inexcogitabilis eſt.
l Felix planè MARIA, & multiplex felix,
Sive cùm excipit Salvatorem, ſive cùm à Salvatore ſuſcipitur.
Utrobiquè mira dignitas Virginis Matris:
Utrobique amplectenda dignatio Majeſtatis.
Felicia prorsùs oſcula labiis impreſſa lactentis,
Cui Virgineo Mater applaudebat in gremio.
Verumtamen nunquid non feliciora cenſebimus illa,
Quæ ab ore ſedentis in dextera Patris in beata Salutatione ſuſcepit,
Cùm aſcenderet ad Thronum gloriæ, Epithalamium canens & dicens:
Oſculetur me oſculo oris ſui.
m Nimirùm læva Sponſi ſub Capite ejus, & jam dextera illius amplexatur eam.
n Felix es MARIA, quæ in Sacratiſſimis amplexibus amantiſſimi Fili tui
Suaviter recubas in Meridie Sempiterno,
Ejuſquè familiariſſimo Colloquio cum plena cordis lętitia perfrueris.
o O Virgo virga ſublimis, in quàm ſublime Verticem Sanctum erigis!
Uſque ad ſedentem in Throno, uſquè ad Dominum Majeſtatis.
p Tu ſola tantâ ante Deum Sanctitate fœcundaris,
Ut ſola Solio Regis Æterni immediatè approximare merueris,
q Quam verè amavit præ omnibus, & ornavit Stolam gloriæ induens:
Et Coronam pulchritudinis ponens in Capite tuo.
r In capite (inquit Joannes) ejus Corona Stellarum duodecim.
Dignum planè Stellis coronari Caput, quòd & ipſis longè clariùs micans,
Ornet

---

k *Ibidem num.3.* l *Ibidem num.4.* m *Ser.1.de Virg.Deip. num.7.*
n *Ser.3. de Virg.Deip. num.7.* o *Ser.2.de Aduen.Dom. num.4.*
p *Ser.3. de Virg.Deip. num.2.* q *Ser.1.de Virg.Deip. num.16.*
r *Ibidem num.7.*

Ornet eas potiùs, quàm ornetur ab eis,
Quis Stellas nominet quibus MARIÆ Regium Diadema compactum eſt?
Duodecim Stellas iſtas, duodecim Prærogativas Gratiarum intelligo,
Quibus MARIA ſingulariter adornatur. Siquidem invenire eſt in MARIA
Prærogativas Cæli, Prærogativas Carnis, Prærogativas Cordis:
Et ſi fuerit ternarius iſte per quaternarium multiplicatus,
Habemus duodecim Stellas, quibus Reginę noſtræ Diadema præfulgeat univerſis.
Mihi ſanè ſingularis rutilat fulgor,
I. Quidem in MARIÆ Generatione. II. in Angelica Salutatione.
III. In Spiritûs ſuperventione. IV. in Filii Dei inenarrabili Conceptione.
Sic & in his quoque ſydereum planè irradiat decus,
I. Quòd Virginitatis Primiceria. II. quòd ſine corruptione fæcunda.
III. Quòd ſine gravamine gravida. IV. quòd ſine dolore Puerpera.
Nihilominus etiam ſpeciali quodam ſplendore in MARIA coruſcant,
I. Manſuetudo pudoris. II. Devotio humilitatis.
III. Magnanimitas credulitatis. IV. Martyrium Cordis.
Quidni MARIAM coronent Sydera, quam Sol veſtit?
s Ille utique Sol ſolis Conditor.
t Quàm familiaris ei facta es Domina, quàm proxima!
Imò quàm intima fieri meruiſti! Quantam inveniſti gratiam apud Deum!
In te manet, & tu in eo: & veſtis eum, & veſtiris ab eo.
Veſtis eum ſubſtantiâ Carnis: & veſtit ille te gloriâ ſuæ Majeſtatis.
Veſtis Solem nube: & Sole ipſa veſtiris.
Denique & coronaſti eum, & viciſſim ab eo meruiſti coronari.
u Egredimini proinde filiæ Sion, & videte Reginam in Diademate,
Quo coronavit eam Filius ſuus.
x Veneramini Conjuges in carne corruptibili carnis Integritatem MARIÆ.
Miramini etiam vos Sacræ Virgines in Virgine fæcunditatem.
Imitamini omnes homines Dei Matris Humilitatem.
Honorate Sancti Angeli veſtri Regis Matrem,
Qui noſtræ adoratis Virginis Prolem.
y Et quia in æternum & ultra non deficiet
Laus MARIÆ de ore Angelorum: *Cæli enarrant gloriam Dei*.
Et nos cum Angelis & Archangelis, cum Thronis & Dominationibus,
Cumque omni militia Cæleſtis exercitus, Hymnum gloriæ
Sanctæ Sanctorum canamus.
Illi gloriam, nos Hymnum gloriæ.
Illi gloriam quam præſentes vident, in jubilo Cordis invicem enarrant:
Nos Hymnum tantummodò gloriæ,
Ideſt, memoriam eructemus abundantiæ Suavitatis MARIÆ.

s *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 5.* t *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 6.*
u *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 6.* x *Ser. 1. ſuper miſſus num. 9.*
y *Ser. 3. ſuper Sal. Reg. num. 12.*

z Totiſvè medullis cordium, totis præcordiorum affectibus,
Et votis omnibus Mariām hanc Veneremur:
Quia ſic eſt voluntas ejus, qui totum nos habere voluit per Mariam.

ELOGIUM XXII.

a Reginæ Mundi.
b Genitrici Dei. Dominæ Mundi. Reginæ Cæli:
c Juſtè Regina mundi, & Regina Cæli dicitur,
Per quam utriuſque Creator & Rector generatur.
d Angelicarum namque generationum numerus per Generatum reintegrabitur:
Et hominum generatio in Adam maledicta,
Per benedictum Fructum ventris Mariæ
Ad æternam benedictionem regenerabitur.
e Fæcundæ Virginis amplectitur Cælum præſentiam, terra memoriā veneratur.
Sic nimirùm totius boni illic exhibitio,
Hîc tenuis quædam libatio primitiarum:
Ibi Res, & hîc Nomen.
f Meritò proinde reſonat in Excelſis gratiarum actio, & vox laudis:
Sed plangendum nobis quàm plaudendum magis eſſe videtur.
Quantùm enim de ejus præſentia Cælum exultat, nunquid non conſequens eſt,
Ut tantùm lugeat hic inferior noſter mundus ejus abſentiam?
Ceſſet tamen querela noſtra, quia nec nobis hîc eſt manens Civitas:
Sed eam inquirimus, ad quam Maria benedicta pervenit.
In quam ſi conſcripti cives ſumus,
Dignum profectò eſt etiam in exilio ejus nos recordari,
Ejus communicare gaudiis, ejus participare lætitiam,
Maximequè eam quæ tam copioſo impetu lætificat Civitatem Dei:
Ut ſentiamus & ipſi ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.
Præceſſit nos Regina noſtra, præceſſit, & tam glorioſè ſuſcepta eſt,
Ut fiducialiter ſequamur Dominam Servuli clamantes:
Trahe nos poſt te, in odorem unguentorum tuorum curremus.
g Currebant omnes in odore unguentorum tuorum,
h Non tam inceſſu pedum, quàm affectu cordis, & imitatione Virtutum tuarū,
i Quarum odore ſuaviſſimo totam Domum Domini reples ô Maria.
k Trahe & nos poſt te ô Sancta Sanctorum: & oſtende lumen miſerationū tuarū,
Ut

z Ser.2.de Virg.Deip.n.7. a Ser.1.ſuper Sal.Reg.n.2. b Ser.2.in die Pent. num.4.
c Ser.1.ſuper Sal. Reg. num.2. d Ser. ſuper Magnificat n.3. tom.6. pag.855.
e Ser.2.de Virg.Deip.num.1. f Ser.1. in Aſſumpt.B.M. num.1.
g Ser.2. ſuper Sal.Reg.num.7. h Ser.1.de omn.Sanct. num.6.
i Ser.3. de Virg.Deip. num.4. k Ser.2. ſuper Sal.Reg. num.7.

l Ut in lumine tuo videamus Lumen:
Et Solis gratiam tuo meremur obtentu,
m De qua Sol juſtitiæ ortus eſt nobis.
Quia ſola eſt gratia, quâ ſalvamur.
n Qui enim vias tuas conſectatus fuerit, non ambulabit in tenebris:
Sed Lumen Vitæ inveniet.
o Stolâ immortalitatis te indutam videre Domina indigni ſumus:
Nam in illo decore te videre, quo induit te Dominus fortitudinem,
Non eſt hujus temporis, nec temporis vitæ noſtræ, vitiorum fætore ſordentis.
Oſtende nobis faciem miſerationum tuarum, & ſalvi erimus,
p Quæ omnibus generationibus vitam, & æternam beatitudinem genuiſti,
q Domina rerum, virtus noſtra & refugium, decus mundi, gloria Cæli.
r Tu Altitudo Cæli, beatos oculos tuos,
Quibus incomprehenſibilem gloriam illam Lucis æternæ
Cum deſiderio ſemper intueris,
Ad tuos ſupplices in hanc mundi miſeriam projectos,
De alto inclinare non deſpicias.
s Nam tuorum claritas oculorũ corda congelata accendit, & ad Cæleſtia trahit.
Mirabiles planè necnon & amabiles ſunt illi tuorum radii oculorum,
Quibus nos allicis ad amorem, & ad plenam ducis Salutem.
t Proinde de hoc exilio, ô Sancta Sanctorum, ad te clamamus exules filii Evæ,
Ut interventu tuo, adjutorio tuo poſſimus ad cubiculum Veritatis repatriare.
Tu enim prima viam aperuiſti ad patriam,
Et Veritatem (quę verè patria eſt) mundo generans dediſti omnibus manifeſtam.
u Te igitur Domina exorante, renovetur ut Aquilæ juventus noſtra,
Ut novi nova voce novum Canticum novis Civibus aggregati,
Jubilum ſempiternum celebrantes in Cymbalis jubilationis concinamus.
Tollatur craſſa nebula ab oculis noſtris,
Ut revelata facie gloriam Domini ſpeculantes,
In immenſum illud pelagus Divini Luminis abſorbeamur à Domini Spiritu:
Ac Deo noſtro in vinculis Charitatis adſtricti, unus cũ ipſo efficiamur ſpiritus.
Præſtet hoc nobis tuo interventu, ô MARIA, Filius tuus JESUS Chriſtus,
x Ut in æternum eum videamus, in quem credidimus,
Quem dileximus, quem optavimus:
y Et videndo, ipſum habeamus: ipſum videndo, beatitudine repleamur.
z Et tu ſalva nos Domine JESU, pro quibus Virgo Mater te orat,
Cujus Regnum & Imperium ſine fine permanet in ſecula ſeculorum. Amen.

ELO-

l *Ser.1.de Virg.Deip. num.16.* m *Ser.2.de Virg.Deip. num.5. & 7.*
n *Ser.3.de Virg.Deip. num.5.* o *Ser.2. ſuper Sal.Reg.num.11.*
p *Ser. ſuper Magnificat num.4.* q *Ser.3. ſuper Sal.Reg. num.18.*
r *Ser.3. de Virg.Deip. num.1.* s *Ser.5. ſuper Sal.Reg. num.6.*
t *Ser.2. ſuper Sal.Reg. num.10.* u *Ser.3.de Virg.Deip. num.7.*
x *Ser.17. ſuper Pſal.90. num.7.* y *Ser.5. ſuper Sal.Reg. num.6.*
z *Ser.3. ſuper Sal.Reg. num.18.*

ELOGIUM XXIII.

a MEDIATRICI NOSTRÆ, ADVOCATÆ NOSTRÆ.
b Dominæ Mundi, Dominæ noſtræ,
Matri Jeſu Chriſti in Cælum aſſumptæ.
c Advocatam præmiſit peregrinatio noſtra;
Quæ tanquam Judicis Mater, & Mater Miſericordiæ
Suppliciter & efficaciter ſalutis noſtræ negotia pertractabit.
d Fidelis planè & potens Mediator Dei & hominum Homo Chriſtus Jeſus,
Sed Divinam in eo reverentur homines Majeſtatem.
Abſorpta videtur in Deitatem Humanitas,
Non quòd mutata ſit ſubſtantia, ſed affectio deificata.
e Licet factus ſit homo, manſit tamen Deus.
Advocatum habere vis & ad ipſum, ad MARIAM recurre.
Pura ſiquidem humanitas in MARIA, pura ſingularitate naturæ.
f Jam itaque nè ipſa Mulier benedicta in mulieribus videretur otioſa:
Invenitur equidem locus ejus in hac reconciliatione.
Opus eſt enim Mediatore ad Mediatorem iſtum:
Nec nobis alter utilior quàm MARIA.
g Nec dubius dixerim, exaudietur & ipſa pro reverentia ſua.
Exaudiet utique Matrem Filius.
h Hæc eſt enim quæ totius mundi reparationem obtinuit.
i Per hoc quòd Virgo eſt,
Exaudita eſt pro reverentia ſua in cauſa totius generis humani.
k Et quis tam idoneus ut loquatur ad Cor Domini noſtri Jeſu Chriſti, ut MARIA,
Quæ in ſacratiſſimis amplexibus amantiſſimi Filii ſui
Recubat in meridie ſempiterno:
Ejuſquè familiariſſimo colloquio cum plena Cordis lætitia perfruitur.
l Et ideo non eſt timendum; quin miſereatur miſeris,
Ad illam partem inclinans Judicis ſententiam, quam defendit.
m Ipſa nempè eſt mediatrix noſtra, per quam ſuſcipimus miſericordiam ejus,
n Qui totum nos habere voluit per MARIAM.
o Levemus ergo cor noſtrum cum manibus ad eam,
Et appropinquemus ei paſſibus amoris.

Am-

a *Ser. 2. de Aduen. Dom. n. 4.* b *Ser. de lament. Virg. M. num. 2. tom. 6. pag. 1055.*
c *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. n. 1.* d *Ser. 2. de. Virg. Deip. n. 1.* e *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 7.*
f *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 2.* g *Ser. 2. de. Virg. Deip. n. 7.* h *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. n. 8.*
i *Ser. 3. in Vig. Nat. Dom. num. 10.* k *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 7.*
l *Ser. 5. ſuper Sal. Reg. num. 6.* m *Ser. 2. in Aſſumpt. B. M. num. 2.*
n *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 7.* o *Ser. 1. ſuper Sal. Reg. num. 2.*

p Ampleċtamur MARIÆ veſtigia, Fratres mei,
Et devotiſſima ſupplicatione beatis illius pedibus provolvamur.
Teneamus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis. Potens eſt enim.
q Reddamus ei vota noſtra de die in diem, de hora in horam dicentes:
r Mentem & oculos pariter cum manibus ad te Regina mundi attollimus,
Et coram tuæ Celſitudinis gloria genufleċtimus, cervicem inclinamus:
Ac plenis ſuſpiriis ad Te preces in cælum tranſmittimus:
s Per Te acceſſum habeamus ad Filium, ô benedicta,
Inventrix gratiæ, Genitrix Vitæ, Mater Salutis:
Ut per te nos ſuſcipiat, qui per te datus eſt nobis.
Excuſet apud ipſum Integritas tua culpam noſtræ corruptionis,
Et Humilitas Deo grata noſtræ veniam impetret vanitati.
Copioſa Charitas tua noſtrorum cooperiat multitudinem peccatorum,
Et fœcunditas glorioſa fæcunditatem nobis conferat meritorum.
Domina noſtra, Mediatrix noſtra, Advocata noſtra,
Tuo Filio nos reconcilia, tuo Filio nos commenda, tuo nos Filio repræſenta.
t Te enim inæſtimabilis benignitatis Matrem eſſe cognoſcimus ex eo,
u Quòd tu Divinæ Pietatis abyſſum cui vis, quando vis, ac quomodo vis
Crederis aperire, ut quivis enormis peccator non pereat,
Cui Sancta Sanctorum patrocinii tui ſuffragia præſtas.
x Tu peccatorem quantumlibet fæditum non horres, non deſpicis,
Si ad te ſuſpiraverit, tuumquè interventum pœnitenti corde flagitaverit.
Tu illum à deſperationis barathro pia manu retrahis,
Spei medicamen aſpiras, foves, nec deſeris,
Quouſque horrendo Judici miſerum reconcilies.
Famoſum hujus tuæ benignitatis teſtimonium eſt
Per te reſtauratus gratiæ Theophilus.
y Quis ergo ad Te Domina non ſuſpirabit?
Tu es ſolatium miſerorum, refugium expulſorum,
Liberatio captivorum, Domina univerſorum,
Lumen cæcorum, juſtorum gloria, peccatorum venia.
Deſparatorum reparatio, deficientium fortitudo, ſalus orbis.
a Niſi enim nos adjuviſſes, fortaſſis jam in inferni profundiſſima veniſſemus.
b Sileat miſericordiam tuam Virgo beata, ſi quis eſt,
Qui invocatam te in neceſſitatibus ſuis ſibi meminerit defuiſſe!
c Quis non ſperabit in te Domina, quæ etiam adjuvas deſperatos?
In te ergo ſperet qui deſperat, qui deficit ad te currat,
d Quæ omnibus omnia facta es.
Sapientibus & inſipientibus copioſiſſima charitate debitricem te feciſti:
Omni-

p *Ser.1.de Virg.Deip.n.5.* q *Ser.2.ſuper Sal.Reg.n.2.* r *Ser.3.de Virg.Deip.nu.1.*
s *Ser.2.de Adven.Dom.n.5.* t *Ser.3.de Virg.Deip.n.2.* u *Ser.1.ſuper Sal.Reg.n.3.*
x *Ser.3.de Virg.Deip.n.2.* y *Ser.5.ſuper Sal.Reg.n.5.* z *Ser.1.ſuper Sal.Reg.n.6.*
a *Ser.5.ſuper Sal.Reg.num.4.* b *Ser.4.in Aſſumpt.B.M.num.8.*
c *Ser.5.ſuper Sal.Reg.num.2.* d *Ser.1.de Virg.Deip.num.2.*

Omnibus miſericordiæ ſinum aperis, ut de plenitudine tua accipiant Univerſi,
Captivus redemptionem, æger curationem, triſtis conſolationem;
Peccator veniam, juſtus gratiam, Angelus lætitiam.
e Loqueris Domina, quia audit Filius tuus:
Ex quæcunque petieris, impetrabis.
f Ex ore tuo pendet conſolatio miſerorum, redemptio captivorum,
Liberatio damnatorum, ſalus denique univerſorum filiorum Adam.
g O magna, ô pia, ô multum amabilis MARIA.
h Ecce coram tremendo Judice peccatores aſſiſtimus,
Cujus manus terribilis gladium iræ ſuæ vibrat ſuper nos.
Et quis avertet eam? Nemo Domina tam idoneus,
Ut gladio Domini manum pro nobiis obiiciat, ut tu Dei Amantiſſima,
Per quam primùm in terris ſuſcepimus miſericordiam
De manu Domini Dei noſtri.
Aperi itaque tu Mater Miſericordiæ
Benigniſſimi cordis tui januam ſuſpiroſis precatibus filiorum Adam.
Ex omnibus finibus terræ ad tuæ protectionis umbraculum
Confugimus à facie formidinis Fortitudinis Dei.
Ad Te Domina noſtra ſtillant oculi noſtri:
Te devotionis clamore valido obſecramus,
Ut Filii tui Domini noſtri iram,
Quam graviter peccando ſuccendimus, erga nos mitiges:
Ejuſque gratiam, à qua ingrati excidimus, nobis tua conciliet:
i Quia tu ſemper invenies gratiam: & ſola eſt gratia, quâ egemus.
Nimirùm ſola eſt gratia, quâ ſalvamur.
k Fac, ô benedicta, per gratiam, quam inveniſti,
Per prærogativam, quam meruiſti,
Per miſericordiam, quam percepiſti,
Ut qui te mediante fieri dignatus eſt particeps infirmitatis & miſeriæ noſtræ,
Te quoque intercedente participes non faciat Gloriæ & Beatitudinis ſuæ,
Jeſus Chriſtus Filius tuus Dominus noſter,
Qui eſt ſuper omnia Deus benedictus in ſæcula. Amen.

ELOGIUM XXIV.

l MARIÆ GENITRICI DEI,
m Exaltatæ ſuper Choros Angelorum ad cæleſtia Regna.
n Cujus nimirùm ſummitas inſtar Scalæ illius, quam vidit Patriarcha Jacob,
Cæ-

e *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 7.* f *Ser. 4. ſuper miſſus num. 8.*
g *Ser. 3. de Virg. Deip. n. 6.* h *Ibidem num. 1.* i *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 7.*
k *Ser. 2. de Aduen. Dom. num. 5.* l *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. num. 22.*
m *Epiſt. 174. num. 2.* n *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 4. & 9.*

Cælos tangeret, immò & tranſcenderet Cælos,
Ut vividiſſimum illud aquarum (quæ ſuper Cælos ſunt) poſſet attingere Fontē.
Nimirùm ſupra Angelos hauriat neceſſe eſt,
Quam refundat hominibus Aquam vivam.
Plenus eſt Aquæductus (MARIA) ut accipiant cæteri de plenitudine ejus.
o Precioſum munus terra noſtra direxit in Cœlum,
Ut dando & accipiendo fælici amicitiarum fœdere
Copulentur humana Divinis, terrena Cæleſtibus, ima Summis.
Illò enim aſcendit Fructus terræ ſublimis,
Unde data optima & dona perfecta deſcendunt.
Aſcendens ergo in altum Virgo beata, dabit ipſa quoque dona hominibus.
Quidni daret? Siquidem uec facultas ei deeſſe poterit nec voluntas.
p Data eſt ei poteſtas in Cælo & in terra, quæ poſſe poteſtas eſt,
q Regina Cælorum eſt, miſericors eſt, denique Mater eſt Unigeniti Filii Dei.
r Proinde oculi omnium Chriſtianorum in eam ſperant,
Et ipſa dat eis eſcam gratiæ (quâ plena eſt) in tempore opportuno.
s Nihil enim ſic poteſt poteſtatis ejus ſeu pietatis magnitudinem commendare:
Niſi fortè aut non creditur Dei Filius honorare Matrem:
Aut dubitare quis poteſt omninò in affectū Charitatis tranſiſſe MARIÆ viſcera,
In quibus ipſa quæ ex Deo eſt Charitas, novem menſibus corporaliter requievit.
t Quod ſi (ut verè ſunt) plena magis omnia pietatis & miſericordiæ inveneris,
Age gratias ei, qui talem tibi Mediatricem benigniſſima miſeratione providit.
u O laudabilis Clementia Salvatoris,
Qui ſic afflictis tam nobile ſubſidium dignatus eſt elargiri:
x In omnibus ſiquidem & per omnia providens miſeris,
Trepidationem noſtram ſolatur, Fidem excitat, Spem roborat,
Diffidentiam abigit, erigit puſillanimitatem.
Deus totius boni plenitudinem poſuit in MARIA:
Ut proinde ſi quid ſpei in nobis eſt, ſi quid gratiæ, ſi quid ſalutis,
Ab ea noverimus redundare, quæ aſcendit deliciis affluens.
Hortus planè deliciarum eſt MARIA, quem non modò afflaverit veniens;
Sed & perflaverit ſuperveniens Auſter ille Divinus,
Ut undique fluant & effluant aromata ejus, Chariſmata ſcilicet gratiarum,
y Utinam fluant in nos aromata illa, Chariſmata ſcilicet gratiarum,
Ut de plenitudine tanta omnes accipiamus.
z Nimirùm ea eſt MARIA, quæ velut alterum Solem induit ſibi.
Quemadmodum enim ille ſuper bonos & malos indifferenter oritur,
Sic ipſa quoque præterita non diſcutit merita:
Sed omnibus ſeſe exorabilem, omnibus clementiſſimam præbet,

 Omnium

o *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. n. 2.* p *Ser. 1. ſuper Sal. Reg. n. 1.* q *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. n. 2.*
r *Ser. 1. ſuper Sal. Reg. num. 1.* s *Ser. 1. in Aſſumpt. B. M. num. 2.*
t *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 2.* u *Ser. 5. ſuper Sal. Reg. num. 5.*
x *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 7. & 6.* y *Ser. 2. in Aſſumpt. B. M. num. 2.*
z *Ser. 1. de Virg. Deip. num. 3.*

Omnium denique neceſſitatibus ampliſſimo quodam miſeratur affectu.

a Sic potentiſſima & piiſſima MARIÆ Charitas & affectu compatiendi,
Et ſubveniendi abundat effectu, æquè locuples in utroque.
Ad hunc igitur Fontem ſitibunda properet anima noſtra:
Ad hunc miſericordiæ cumulum miſeria noſtra recurrat.
b Quæramus gratiam, & per MARIAM quæramus:
Quia quod quærit invenit, & fruſtrari non poteſt.
Et ipſa (dico vobis) ſi piè à nobis pulſata fuerit, non deerit neceſſitati noſtræ:
Quoniam miſericors eſt, & Mater Miſericordiæ.
d Ecce jam quibus potuimus Votis aſcendentem te ad Filium deduximus,
Et proſecuti ſumus ſaltem à longe Virgo benedicta,
e Mater dilecta Jeſu Chriſti, decus paradiſi, gaudium Cæli.
f Sit pietatis tuæ ipſam quam apud Deum gratiam inveniſti,
Notam facere mundo: reis veniam, medelam ęgris,
Puſillis corde robur, afflictis conſolationem,
Periclitantibus adjutorium & liberationem Sanctis tuis precibus obtinendo.
g Non dubitamus, Domina, cùm ſi noſtras aſpexeris miſerias,
Non poterit tua miſeratio ſuum retardare effectum.
h Oſtende faciem tuam, ſonet vox tua in auribus noſtris,
Quia vox tua dulcis, & facies tua decora.
i Revertere oſtendendo eam, quam in Chriſticolas habes Charitatem tuam.
Revertere per ſingularem in nos à Deo datam poteſtatem tuam.
Revertere per eam, quę tibi ſpecialiter infuſa eſt
In plenitudine gratiæ, pręrogativam tuam,
Ut intueamur te, non talem qualem deſiderant Angeli proſpicere dicentes:
Tota pulchra es amica mea, & macula non eſt in te.
Sed intueamur te largientem beneficia, conferentem remedia,
Medentem contritis corde, ponentem fortitudinem lugentibus Sion.
Nec mediocris viſio iſta, piam te & deprecabilem experiri,
Mærentium ſuſpiria munere gratiæ conſolari.
k O Domina ex totis præcordiis vociferamus ad Te:
Adjuva imbecillitatem noſtram, aufer opprobrium noſtrum.
l Nos filii Evæ tranſgreſſores ad Te clamamus, Regina miſericordiæ:
Revertere viſitans in nobis naturam tuam.
m Vides hanc tunicam pelliceam quæ nos circumdedit?
Tunica Evæ parentis noſtræ hæc eſt, quam ad nos olim illa miſera tranſmiſit,
Et ſuperveſtivit carnem filiorum ſicut diploide, confuſione ſua.
De manu quippe ipſius duplicis mali ſemen terra noſtra ſuſcepit:
Et concepit, & peperit nobis ſpinas & tribulos iniquitatis in anima,
Cala-

a *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. num. 8. & 9.* b *Ser. 2. de Virg. Deip. num. 8.*
c *Ser. 2. in Dom. 1. poſt Oct. Epiph. num. 4.* d *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. num. 9.*
e *Ser. de lament. Virg. Mariæ n. 2.* f *Ser. 4. in Aſſumpt. B. M. n. 9.* g *Ser. 5. ſuper Sal. Reg. n. 6.*
h *Ser. 4. ſuper Sal. Reg. n. 19.* i *Ser. 2. ſuper Sal. Reg. n. 11.* k *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 6.*
l *Ser. 2. ſuper Sal. Reg. num. 11.* m *Ser. 3. de Virg. Deip. num. 6. & 7.*

Calamitatis in Corpore, ac per hoc mortem utrobique.
Et quis liberabit nos à corruptela hujus miſerrimæ pelliculæ?
Gratia Salvatoris noſtri Filii tuî, ô Maria.
Invoca bonum nomen ejus ſuper nos,
Ut curemur à vetuſta hac lepra carnis, & ſpiritus.

n Attende Domina, & vide dolores vulnerum Animarum noſtrarum;
Quia tibi revelamus cauſam noſtram cum fiducia.

o Sub tuam protectionem confugimus, ubi virtutem acceperunt infirmi:
Eſto nobis turris fortitudinis à facie inimicorum noſtrorum.

p Libera nos Domina propter eorum ſuperbiam reprimendam, nè dicant:
Vbi eſt eorum Domina, de cujus Clementia confidebant?

q Multùm es ſollicita de miſeris: hos in tuos filios adoptaſti,
Hos regere Domina voluiſti: & ideo Regina miſericordiæ vocaris.
O Domina dum hîc ſumus exules, conſtituas nos, ne hìc tanquam in Patria confidentes, te & tuum Filium quærere deſiſtamus.
Sic tamen conſtituas exules in corpore,
Ut ſemper tecum ſimus Cives in mente.

r Nos ergo miſeri tecum de cætero conſolemur,
Tecum amodò Domina habitemus, Te mentis viſceribus amplectamur:

s Quia tu es Domina noſtra, Mediatrix noſtra, Advocata noſtra.

t Te Mater Miſericordiæ per ipſum ſinceriſſimæ tuæ mentis affectum,
Tuis jacentes provoluti pedibus, devotiſſimis ſupplicantibus interpellamus;

u Ut nobis exhibeas gloriam, quam peperiſti.
Et Jeſum benedictum fructum Ventris tui nobis poſt hoc exilium oſtende;
Ut videndo ipſum habeamus: ipſum videndo, beatitudine repleamur.
O Clemens, ô pia, ô dulcis Virgo Maria,

x Tibi dixit Cor meum: Quæſivi vultum tuum.
Vultum tuum Domina requiram, nè avertas faciem tuam à me.

y Sub tuo regimine Domina volo de cætero militare:
Me totaliter Dominationi Tuæ committo, ut plenariè regas,
Nihil meæ inſipientiæ dimittens de mei regimine.
Sed ex quo eſt Cor meum tuo dulcore ſic inebriatum,
Guberna illud cum tuo, & in Sanguine Agni conſerva,
Et in latere Filii tui Jeſu Chriſti colloca:
Tunc aſſequar quod intendo, & poſſidebo quod ſpero;

z Quia in manibus tuis Vita & Spiritus meus, Amen.

n *Ibidem num.1.* o Ser.1. *ſuper* Sal.Reg.n.1. p Ser.5. *ſuper* Sal.Reg.num.3.
q *Ibidem num.1. & 4.* r *Ibidem num.1.* s *Ser.2.de* Aduen.Dom.num.5.
t *Ser.2, de* Virg.Deip. *num.16.* u Ser.5. *ſuper Sal* Reg.num.6.
x Ser.4. *ſuper* Sal.Reg. *num.19.* y Ser.5. *ſuper* Sal.Reg. *num.1. & 2.*
z *Ser.1. ſuper* Sal.Reg. *num.1.*

HÆC ELOGIA
Simul, & Opuſculum
Theſauri Divitiarum Cæleſtium,
DEIPARÆ VIRGINI LAURETANÆ,
Dominæ ſuæ, Mediatrici ſuæ, Advocatæ ſuæ,

Ad ſacratiſſimos ejus pedes provolutus
Devotus Cliens, & indignus Famulus,
Fr. Bernardus magni nominis umbrâ,
Appellatione Bogdanus, vitâ peccator,
Profeſſione Monachus Ciſtercienſis
Humiliter offert, ac devotè precatur.

GLORIOSA dicta ſunt de te ô Excellentiſſima Cælorum Imperatrix, Virgo Mater, Virgo Sancta corpore & ſpiritu, Sancta & immaculata huic Mundo progenita, Virgo novam profeſſa Virtutem, Virgo Regia gemmis ornata Virtutum, Plena gratiarum, Sancta MARIA, Inventrix gratiæ, Virgo gemino mentis & Corporis decore præfulgida, Virgo novæ Salutationis Angelicæ honorata obſequio; Virgo fæcunda, Mater Verbi Incarnati, Mulier amicta Sole ſolis Conditore, Habitaculum Filii Dei, Arca Dei, MARIA Chriſtifera, Caſta Puerpera, Virgo ante partum & poſt partum, Mater Veneranda, Regina Cælorum, Virgo Glorioſa in Cælum aſſumpta, Regina Mundi, Domina noſtra, MARIA Genitrix Dei. Glorioſa inquam dicta ſunt de te Sancta Dei Genitrix, non à me, cujus lingua eſt infandiſſima: ſed à Mellifluo Bernardo, cujus Lingua eſt Cithara tua, ô MARIA, laudes tuas explicans. Lac enim merum loquitur, quod ab uberibus tuis Virgineis inſigni privilegio ſuxiſſe eum nemo dubitat. Verumtamen (ut ipſe ait) adhuc locus eſt tuæ laudationi, adhuc in tuis laudibus omnis lingua balbutit. Non enim ſunt loquelæ neque Sermones in omni natione quæ ſub Cælo eſt, quibus Amplitudo Gloriæ tuæ ad plenum valeat explicari. Elevata eſt magnificentia tua ſuper Cælos, & ſuper omnem terram gloria tua, ita ut nec in Cælo inveniatur Creatura, quæ tuam dignè laudare queat Magnificentiam: nec in terra ſit ulla Creatura, quæ Gloriam tuam exprimere valeat. Quis enim etiamſi Linguis Hominum Angelorumque loquatur, exprimere valeat Plenitudinem gratiæ, Adventum Spiritus Sancti in te; Virtutis Altiſſimi obumbrationem, Verbi Conceptionem, quòd ſine dolore Puerpera, Virgo pariter & fæcunda? Denique Chriſti generationem, & MARIÆ Aſſumptionem quis enarrabit?

Licet autem nihil dignum laudis tuis laudibus, ô Virgo dignis ſemper extollenda laudibus, potuerit mea ſterilis concipere cogitatio, aut inerudita concipere locutio. Nihilominus non potui abſtinere à tuis laudibus, cùm de tua Gloria nec ſilere mea patitur devotio, etiamſi quidquid dictum eſt de indicibili, eo ipſo quod dici potuerit, minùs gratum ſit, minùs placeat. Licet item non ſit ſpecioſa laus in ore peccatorum, erit tamen ſpecioſa (ut ſpero) in auribus audientium, & in ore legentium has tuas prærogativas, ex ditiſſimis theſauris Sapientiæ Melliflui Doctoris depromptas. Denique quia Tu ipſa Mater miſericordiæ, & Virgo omni honore digniſſima prophetaſti: Ecce enim ex hoc Beatam me dicent omnes generationes. Et promiſiſti: Ego diligentes me diligo, & qui mane vigilant ad me invenient me. Et, Qui elucidant me, vitam æternam habebunt. Proinde perſuaſum mihi fuit de te, ô Virtutum auctrix, & ſcientiarum Scientia ſanctarum MARIA, loqui, tuaſquè Prærogativas annunciare, & manifeſtare Urbi & Orbi, replicando devotus, quod jam Spiritus Sanctus per os Melliflui Bernardi organum ſuum explicavit. A vera ſiquidem Sapientia quæ Deus eſt, illa profluxit, quæ in Libris ejus mirabiliter elucet: & in quibus ſpecialiter extollitur Magnificentia tua, ô magna, ô pia, ô multùm amabilis MARIA!

Hanc igitur meam licet exiguam Lucubrationem utramque (quam opitulante ſingulari gratia tua, ô Mater inæſtimabilis benignitatis, compilavi) pedibus tuis ſacratiſſimis venerabundus advolvo, Tibiquè, Virgo glorioſa, in perenne humillimi mei obſequii, & grati erga Te animi monumentum dedico. Ac debitas Tibi refero grates, quòd hanc Lucubrationem Te cœptis inſpirante, & vires mihi ſubminiſtrante, tandem feliciter perfeci, quod nequaquam me poſſe ſperabam. Suſcipe itaque quâ ſoles benignitate hoc qualecunque Opuſculum ſive munuſculum, quod Sacratiſſimæ tuæ Domus Lauretanæ Tholo affigo, illudquè inter tot quæ circumpendent aurea & argentea Anathemata repono, reus Voti mei, quod conceperam anno 1672. dum Mirificam tuam Cellam Natalem viſitaveram tranſeundo ex Polonia versùs Romam. Nec enim minùs precioſum vel tibi minùs gratum fore confido, quàm ſi ex auro vel gemmis compactum eſſet. Excipe illud & fove materno amplexu, itaut placidiſſimus affulgeat illi obtutus tuæ ineſtimabilis Benignitatis, tamquam ſolare lumen. Et fac ô Benedicta Virgo Mater, ut per omnes Urbis & Orbis Eccleſias radios emittat hæc mea Lucubratio, quatenus indicet omnibus modum non ſolùm venerandi Te Clementiſſimam Matrem, ſed etiam laudandi tuas prærogativas ac Nominis tui gloriam. Hoc Votum meum, hæc merces Operi meo.

Cæterùm admirans Magnificentiam tuam, experienſquè in dies inæſtimabilem Benignitatem tuam, Domina mea, Mediatrix mea, Advocata mea, me totaliter Dominationi tuæ committo, ſub tuo regimine volo militare: devotè & reverenter ſupplicans, ut vitam meam plenariè regas, nihil meæ inſipientiæ dimittens de mei regimine. Poſſide me ut rem tuam ô ſuprema Religionis noſtræ Domina; quia tu me in tuum Filium adoptaſti, & regere voluiſti. Tecum amodò habitem, te mentis viſceribus amplectar, totiſquè Cordis medullis, totis præcordiorum affectibus, & votis omnibus venerer: quia tu es Vita, quæ nutris tuos Cæleſtibus alimentis, dans eis eſcam gratiæ (quâ plena es) in tempore opportuno.

Et cùm ſit pietatis tuæ ipſam quam apud Deum gratiam inveniſti, notam faceremundo in hac Sacroſancta Domo tua Natali Lauretana: reis veniam, medelam ægris, puſillis corde robur, afflictis conſolationem, periclitantibus adjutorium & liberationem ſanctis tuis precibus obtinendo, aliaquè innumerabilia beneficia humano generi impendendo. Fac ô benedicta, per gratiam quam inveniſti, per prærogativam quam meruiſti: ut in lumine tuo videam Lumen, & apud Solem juſtitiæ merear gratiam tuo obtentu. Innova ſigna, immuta mirabilia. Si in tua Natali Domo Lauretana cæcorum oculos diſcuſſa caligine ut Solem aſpicerent, aperuiſti: oculos mentis meæ clariſſima luce tua perfunde, interioris hominis frontem claris luminaribus ornans, fide & intellectu, ut Lumen Vultus Dei, quod ſignatum eſt ſuper nos, puro ſemper intuitu percipiam. Si obduratas ſurdorum aures reſeraſti, da gaudium & lætitiam auditui meo interno, ut audiam vocem Filii tui Jeſu Chriſti loquentis in ſilentio ad Cor meum: & ut verba ejus ſentiam fideliter, proferam utiliter, & impleam efficaciter. Si mutarum linguarum vincula dirupiſti: tribue ori meo ſermonem rectum & benè ſonantē, ut cùm Horas Canonicas, & tuas concino Laudes, mens mea concordet voci meæ, & placeant verba mea in conſpectu Dei Altiſſimi & tuo. Si malè affectis priſtinam valetudinem depulſo morbo reſtituiſti: ſana me diuturnâ infirmitate laborantem, ut integer animus meus ſine ulla ægritudine pravæ affectionis inveniatur nunc, & in hora mortis meæ. Id humillimè deprecor tuis genibus provolutus in Sacratiſſima tua Domo Lauretana. Hac die ſolemni, quâ novæ ſalutationis obſequio per Angelum Gabrielem honorari meruiſti. Anno poſt Verbi in utero tuo Admirabilem Incarnationem. M.DC.XCIII.

DEO GRATIARUM ACTIO,

ET BEATO BERNARDO

Servo ejus dulci & fideli.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

S. Bonav. in Concluſ. tract. Medit. de Vita Chriſti.

BREVIS NOTITIA
DE MYSTERIIS
SACRÆ DOMUS NAZARENÆ,
NUNC
LAURETANÆ,
Ex Teſtimoniis diverſorum Auctorum Collecta,

DEIPARÆ VIRGINI MARIÆ LAURETANÆ
DEDICATA

A R.P.Fr. Bernardo Bogdanovitz Polono, Sacerdote, Monacho Ordinis Ciſtercienſis.

BIBLIOTECA NAZ. ... VITTORIO EMANUELE

Anno...

QVo, poſtqVaM nataLIs Beatæ VIrgInIs CeLLā
sIt portata ab angeLIs In partes ItaLIæ,
treCentos nonagInta oCto annos fInIt orbIs,
regnante In eo InnoCentIo Papa XII.

ROMÆ, Typis Joannis Jacobi Komarek Bohëmi apud S.Angelum Cuſtodem. M.DC.XC.III.

SUPERIORUM PERMISSU.

BREVIS NOTITIA
DE MYSTERIIS
SACRÆ DOMUS LAURETANÆ,
CONSECRATA
DEIPARÆ
VIRGINI MARIÆ,
EX ASSE HÆREDI
SANCTÆ DOMUS LAURETANÆ,
QUONDAM NAZARENÆ,

a VBI ipſa cœlorum Regina Concepta, Nata, Educata;
b Donis cæleſtibus cumulata, Mater Dei effecta,
c Ab Angelo Gabriele ſalutata,
d Spiritu Sancto fæcundata,
e Salvatorem ſæculorum verbo concepit.
f *Ubi*, ſuperveniente Spiritu Sancto, obumbrante Virtute Altiſſimi
Caro factum eſt Verbum Dei,
Per quod facta ſunt omnia:
Et Dominus Majeſtatis, quem non capit univerſitas Creaturæ,
Intra Virginea ſeſe clauſit Viſcera factus Homo.
g Ubi ipſa Beata Virgo ipſum ſuum Primogenitum
Suis caſtiſſimis Uberibus de cælo plenis lactavit, & educavit:
h Cùm tenera Infantis membra Dei Mater blando foveret in gremio.
i Ubi cum Filio inter Angelorum millia
Diſcurrens, ſolebat frequentiùs converſari:
k Videns ſemper famulantium Angelorum ei adeſſe frequentiam.

a *Pius Papa IV. in Lit. Apoſt. conceſſ. Eccl. Laur.* b Codex Lauret. c *Pius IV. loc. cit.* d *Sixtus Papa V. in Litt. Apoſt. conceſſ. Eccl. Laur.* e *Iulius Papa II. in Litt. Apoſt. conceſſ. Eccl. Laur.* f *S. Bernardus Abb. ſerm. 1. in Aſſumpt. B. M. num. 3.* g *Iul. II. loco cit.* h *S. Bernard. Abb. ſerm. 2. ſuper miſſus n. 9.* i *Codex Laur.* k *S. Auguſt. ſerm. 1. Aſſumpt. B. M. re lat. in liber. c. p. 10. intit. la Santa Caſa, ſtamp. in Macerata l'anno 1652.*

l In hoc Divino Sanctuario Angelorum exercitus Filio Dei aſtiterunt.
Hæc eſt (*m*) Humilis & Sanctiſſima Cellula,
n In qua Magnus ille Mundi Deus portatus, & lactatus eſt:
In qua laboravit, ſtetit, ſedit, comedit, dormivit.
o Et venit Nazareth: & erat ſubditus illis, (MARIÆ, & JOSEPH)
p In hac humili Domo faber eſſe voluit Fabricator Mundi.
q Quædam tamen credendum eſt Matrem ſuam propenſiùs erudiſſe,
Frequenter eam ad montem myrrhæ, & ad colles thuris ſublimaſſe,
Sui prout novit & voluit gloriam Deificam ei reuelaſſe.
r O admirabilis Domus, & dilectis Tabernaculis,
Et Atriis concupiſcibilibus præferenda!
ſ Ubi B. Virgo de multis myſteriis informavit Apoſtolos, & Evangeliſtas.
t Ubi, quando de hoc ſeculo ad ſublimia Aſſumpta extitit, orando quieſcebat.
Quumquè Apoſtoli Sancti primam Eccleſiam in honorem Dei,
Et ejuſdem B. Mariæ conſecrârunt, ubi prima Miſſa celebrata fuit.
u Domum hanc fuiſſe ſitam in Civitate Nazareth, ex Evangelio conſtat.
x Sed Angelorum miniſterio ab infidelium manibus eſt vindicata.
y Nam cùm neque ab indigenis, neque ab exteris populis
Debitus Sacroſanctæ Cellæ honos haberetur,
Deo dilecta Domus è Syria pariter cum Religione diſceſſit.
Nimirùm (*z*) ex Nazareth Angelicis manibus ad partes Sclavoniæ,
Ideſt, in Dalmatiam primò portata VII. Idus Maii. M. CC. XCI.
Inde in Italiam translata eſt in agrum Lauretæ mulieris,
Piceni Provinciæ, IV. Idus Decembris M. CC. XCIV.
a Ergo Sacroſancta Domus è Dalmatia in Picenum delata,
Conſedit in Recinetenſis Agri Sylva, mille paſſus à Mari Adriatico.
Ea Sylua Matronæ Lauretæ Recinetenſis erat,
Cujus nomine Lauretana Ædes nunc appellatur.
Tenet fama (nec vana fides) venienti Deiparæ Domicilio
Arbores obuias, velut venerabundas inclinaſſe ſe:
Et deinde pronas extitiſſe, quoad ævo, ventis, ferro procumberent.
b Credas item Virginem inſanos æſtus freti Adriatici
(Quod olim crebris, fœdiſquè tempeſtatibus infame erat)
Cellæ ſuæ obiectu cohibere voluiſſe.
c *Porrò* viſa non ſemel eſt per noctem ſubita de cælo effundi flamma,
Quæ primò velut pluribus ſparſa locis coruſcabat,
Deinde vno quaſi facto agmine, ad Deiparæ Cellam tendens
Omnia circum cæleſti luce complebat.

Vi-

---

l *Ibid. d. pag.* 10. m *Pius IV. loc. cit.* n *Cod. Laur. & Turſel. in Hiſtor. Laur.* o *Luc.* 2. p *Cod. Laur.* q *S. Bernard. Abb. ſerm. de B. M. Deip. num.* 1. r *Idem ſerm.* 4. *in Dedicat. Templ. num.* 4. ſ *S. Hieron. ſerm. Aſſumpt. B. M.* t *Iul. II. loc. cit.* u *Suarez in Theolog. Schol. par.* 3. *tit.* 2. *cap.* 9. *ſect.* 5. x *Card. Baron. tom.* 1. *hiſtor. Eccleſiaſt.* y *Turſel. in Hiſtor. Laur. lib.* 1. *c.* 2. z *Iul. loc. cit. & Card. Baron. loc. cit. & Turſel. lib.* 1. *Hiſt. Laur. c.* 2. *&* 6. a *Turſel. lib.* 1. *hiſt. Laur. cap.* 6. b *Idem ibid. cap.* 2. c *Idem ibid. cap.* 15.

Viſum etiam ſæpè crebris luminibus collucere tectum,
Summa cum admiratione, lætitiaque intuentium.
Angelos ad cæleſtis Reginæ domum excubantes videre te crederes.
d Paulus Eremita notavit ſæpiùs cæleſtem flammam
Inſtar ingentis Cometæ (quæ B. Virginis Cellæ incumberet)
Quinto Idus Septembris, hoc eſt ipſo Natali B. Virginis die,
Quotannis quartâ fermè vigiliâ, labi de cælo,
Et æquali tectum Ædis ſplendore operire.
e Ex Sclavonia, inquam, per Angelos ad nemus Lauretæ mulieris,
A dicto nemore propter homicidia, in collem duorum fratrum:
Et poſtremò ob rixas, & contentiones inter eos exortas,
In vicum publicum Territorii Recanatenſis translata extitit.
f Stetit autem Sacra Domus in Nemore octo circiter menſes,
Et in Colle duorum fratrum paucos ſcilicet menſes.
Conſtat quippe nondùm vertente anno poſt ejus in Italiam adventum,
In eo colle ubi nunc viſitur, conſediſſe.
Ita in agri Recinetenſi ter intra anni unius ſpatium ſedem mutavit:
g Ut rem per ſe incredibilem crebra loci mutatio credibilem faceret.
h Celeberrimum totius Italiæ Sacellum B. MARIÆ in Laureto,
i (Ubi inclytum religione Fanum Deiparæ Virginis viſitur,
Ab Univerſis Chriſtiani Orbis Regionibus mirificè frequentatum)
k *Non ſolùm* per inſigne, ac nobiliſſimum vetuſtatis monumentum,
Totus Chriſtianus Catholicus Orbis veneratur, ac colit:
l *Verùmetiam* ob magna, ſtupenda, & infinita Miracula,
Quæ ibidem ejus Almæ Virginis operâ apparent.
m Inter omnes B. Virginis ſacras Ædes una eminet Lauretana,
Adeò ut nihil habeat ſimile Orbis Terrarum.
n Sacroſanctam quippè Domum duo præcipuè Myſteria,
Ortus B. Virginis, & æterni Verbi Conceptus inſignem fecêre.
o Hinc tantam Deus mortalium animis inſpiravit loci hujus religionem,
Ut quicunque ad Lauretanam Ædem accedunt, non tam ad ædem Virginis,
Quàm ad ipſam Virginem adire ſibi videantur.
Et ſanè hîc Deus, Deiquè Mater
Miro quodam modo præſentiam ſuam declarant.
Hinc divinus ille omnium hominum pectoribus
Incutitur horror ad Sacroſanctæ Domus ingreſſum.
p Hinc homines flagitiis obruti, in Dei filios transformantur,
Ut ex hæreticis Catholici, ex lupis oves evadant.
q Hinc perditi homines in hac Æde repentè mutantur,

d *Idem ibid.cap.17.* e *Iul. Papa II. in Lit. Apoſt conceſſ. Eccl. Laur.* f *Turſel. lib. 1. hiſt. Laur. cap. 8. & 9.* g *Idem ibid. l. cap. 10.* h *Fab. Biond. in Ital. illuſtrata.* i *Scot. & Cupugn. Itin. Ital.* k *Card. Baron. in hiſt. Eccl.* l *Paul. Papa II. in Lit. Apoſt. conceſſ. Eccl. Laur.* m *Turſel. in hiſt. Laur.* n *Idem ibid. lib. 1. cap. 10.* o *Turſel. in præf. Laur. hiſt.* p *Caniſ. de B. M.* q *Io. Bonif. in hiſt. Virg.*

Ubi primùm in Chriſti, & ejus Matris veſtigiis pedes poſuerunt.
r Hinc illud abeuntibus iniicitur ejuſdem Domus reviſendæ deſiderium.
Quæ quidem perpetua Ædis Lauretanæ miracula
Ita evidentia ſunt, ut etiamſi deeſſent alia, quibus abundat,
Cunctis facerent Divinæ præſentiæ fidem.
Adeò nemo eſt, qui ſi Lauretum adeat,
Non Deum cum Matre in materno domicilio præſentem eſſe ſentiat.
s Novit Cælum Unigenitus Dei Patris. Si novit Cælum, novit & Nazareth.
Quidni ſciat patriam ſuam? Quidni novit hæreditatem ſuam?
Cælum ex Patre, Nazareth ex Matre vendicat ſibi.
t Nec arbitror quenquam unquam fuiſſe aut futurum tam ſceleratum,
Quem non Lauretanæ Mariæ aſpectus aliquo pietatis ſenſu commoverit.
u Quis denique non videat Lauretanæ MARIÆ Cubiculum
Propter perſonæ quondam inhabitantis nobilitatem
Nos ad amorem, & honorem quendam rapere?
x Plerique porrò divino ſimul horrore gaudioquè perfuſi,
Adeò Sacris Domus Lauretanæ parietibus inhæreſcunt,
Ut inde avelli abſtrahiquè vix queant.
Dumquè Aram Apoſtolorum, ſcilicet Deiparæ Effigiem, ſacrum Armarium,
Obſtructam Januam, ipſumque Caminum venerabundi contemplantur:
Dum meditantium animis B. Virgo in illis locis aliquid agens occurrit,
Nullum intuendi finem, nullum oſculandi modum facerent,
Niſi plurimorum idem petentium ardor obſtaret.
y Inſuper Loci Lauretani Religio tanta eſt,
Ut in ipſo ſtatim introitu nemo non in admirationem rapiatur.
Id ego ipſe in me expertus ſum die 13. Junii anno 1672.
z Cùm enim veniſſem ad B. Virginis MARIÆ Sanctum domicilium,
Vidiſſemquè qualia & quanta Deus oſtendit in eo loco Miracula,
Et ſuæ Virtutis, atque Clementiæ ſigna maniſeſtiſſima,
Me ſubitò horror invaſit:
Et viſus ſum audire vocem Domini loquentis ad Moyſen:

Non appropies huc, ſolue calceamenta de pedibus tuis:
Locus enim in quo ſtas, Terra Sancta eſt.

a Hunc proinde Locum Lauretanum non modò terreſtri Paradiſo,
Ubi Eva ex Adæ latere confecta eſt:
Monti Sineo, ubi Lex Moyſi data eſt:
Templo Salamonis præcipuâ Numinis præſentiâ inclyto:
Bethleemico Antro, quæ Cunabula fuerunt Salvatoris:
Tha-

---

r Turſel. in præfat. Laur. Hiſt. s S. Bernard. Abb. ſerm. 3. in Annunt. B. Mariæ num. 7. t Chriſtoph. Marian. in ſuis Troph. Marianis. u Caniſ. lib. 5. c. 25. de B. M. x Turſelin. lib. 4. cap. 29. Laur. hiſt. y Abrah. Ortel. in Theat. Mundi. z Bapt. Mant. Ord. Carmel. a. ud Turſel. lib. 2. Hiſtor. Lauret. cap. 6. a Præpoſit. Tereman. apud Turſel. lib. 2. Lauret. Hiſt. cap. 5.

Thabori Monti, ubi Chriſtus clariſſima luce circumfuſus,
Tribus Diſcipulis apparuit cum Moyſe & Elia loquens:
Monti Olivarum, unde Chriſtus triumphans aſcendit in cælum:
Verumetiam Chriſti Sepulchro, quo nihil in terris ſanctius habetur,
Longè multùmquè anteponit *Teremanus*.
Præcipuè quòd in hoc loco Deus humanitate indutus
Fundamenta iecerit Salutis humanæ.
b In cujus recordatione totus exulto
Et primitias Sancti Spiritus, & pignus gratiæ in eo devotus adoro:
c Quia in eo Salus Mundi initiata eſt.
d Et ex totis præcordiis vocifero:

Salue (*e*) Sacroſancta Eccleſia Lauretana,

Totoquè Orbe terrarum veneranda,
f Templum Beatæ Dei Genitricis Lauretanæ,
Quondam ipſius Virginis Cubiculum,
g In quo Reparationis humanæ jactum eſt fundamentum:
h Ubi de Republica totius mundi conſultatio ſalutaris haberetur.
i Tanta eſt loci hujus dignitas, talis gloria, tam excelſa majeſtas,
Ut ipſum locis omnibus, qui ſub cœlo ſunt, anteferre non dubitem.
k Quæ enim Templa per orbem huic ſe auſint anteferre loco?
l In quo cernere licet antiqua veſtigia,
Quæ Angelus Salutem annuncians inſtitit.
Ubi Domini Mater nutrita, & educata,
Deum concepit, nutrivit, & educavit.
m Nec ambigunt piorum animi, quin divinitùs idipſum
Conclave per Angelos eò translatum fuerit,
Tum propter graviſſimorum Scriptorum hac de re teſtimonia compulſi,
Tum propter miraculorum celebritatem, quibus Locus iſte
Jam à ſeculis inauguratur, & illuſtratur in dies.
n Unde quæ de Lauretana Æde Catholicum vulgus affirmat,
Non tam credunt, quàm vident.
Populorum conſenſio, quæ vox Dei putanda eſt,
Uno ore clamitat, fama divulgat:
Et fida Scriptorum narrat Hiſtoria:
o Si hanc MARIÆ Domum non conſervaret Deus,
Non illam tot annis durare, non tot ſuffragiis communiri,
Non tam illuſtribus ſplendere Miraculis in hunc diem uſque potuiſſet.

Sal-

b S.Bern.Abb.tract.de Vita ſolit.cap.2. nu.8.to.6.p.236. c Idem ſerm.3.de Virg.Deip. num.3. d Ibid.num.6. e Leo Papa X.in Lit.Apoſt. conceſs. Eccl. Laur. f Turſel.lib.2. Laur.hiſt.c.6. g Hier.Angelita in Hiſt.Laur. h Bapt.Mant. Ord.Carmel. i Io. Carth. to.7.lib.3.de Arcanis Deip. k Ant.Mat.relat.in preamb. Liberc. intit.la S.Caſa ſtamp. l'anno 1652. l Codex Laur.relat.in dicto liberc.par.1.cap.6. m Scot. & Compagn.Itin. Ital. n Io.Boniſ.in Hiſt.Virg. o Caniſ.lib.5.c.25.de B.V.Laur.

p Salve Civitas Regis magni,
q Nazareth nutricula Domini,

r Ex qua nova & jucunda mundo miracula nullis temporibus deſuêre.
s Cælitum Reginæ Sacra Baſilica Lauretana
Non Lapidibus videtur extructa, ſed Miraculis:
Nam plura numerat Miracula, quàm Saxa:
Et quanta quanta eſt, totum Miraculum eſt.
t Tot inſignia documenta, atque donaria votiva per Templi Parietes,
Columnas, Fornices, atque Tholos uſquequaque ſuſpenſa videntur,
Ut appenſa Signa ſuſpendant animos intuentium.
u Quis enim varios caſus, tempeſtates, naufragia,
Fulmina, terræmotus, ruinas, præcipitia, lapſus,
Oſſifragia, morbos, ſicas, carceres, laqueos, furcas,
Et infinitos ærumnarum crateres memorando deſcribat?
x Numerus eſt ferè ſine numero Miraculorum,
Ut faciliùs ſit Cæli Stellas numerare.
y Quæ morborum ſpecies, quæ orbitas oculorum,
Quæ membrorum paralyſis, quæ Civitatum lues,
Quod vulnus adeo lethale
Subitam, ac prorsùs aliunde inſperatam non obtinuit curationem?
z Nulla morborum imò etiam mortis ſpecies eſt,
Quâ non ſe invocantes Virgo Lauretana liberavit.
a Porrò hîc ego quid memorem quàm multi faciant B. Virgini Vota?
Quàm multi reddant? quot è flagitiorum emergant cœno?
Quot inexplicabilibus illecebrarum vinculis animum exſolvant?
Quot veteres inimicitias, & inveterata odia deponant?
Quot homines deſperatæ ſalutis ex inferorum faucibus erepti reviviſcant?
Nam quantò corporibus animi præſtant, tantò plura ac majora in animis,
Quàm in corporibus hominũ curandis exiſtunt Virginis Lauretanæ Miracula.
b Nulla gens, nulla conditio mortalium, cui Maria Lauretana non ſuccurrat:
Non Chriſtianis tantùm, ſed hæreticis, Judæis, Turcis, Infidelibus.
c Omnibus omnia facta eſt, ſapientibus & inſipientibus
Copioſiſſima charitate debitricem ſe fecit, omnibus miſericordiæ ſinũ aperit,
Ut de plenitudine ejus accipiant univerſi:
Captiuus redemptionem, æger curationem, triſtis conſolationem,
Peccator veniam, juſtus gratiam, Angelus lætitiam:
Ut non ſit qui ſe abſcondat à calore ejus.

Salue

---

p *S. Bern. Abb. in exhor. ad mil. temp. Hieroſolymit. cap. 5. nu. 11.* q *S. Hieron. Epiſt. 27. ad Euſtoch.* r *S. Bern. loc. cit.* s *Ang. Gall. Ord. S. Dom.* t *Franc. Scot. Itin. Ital.* u *Chriſtoph. Marian. Troph. 10.* x *Tho. Maſſuc. in præfat. Vitæ S. Pauli.* y *Idem ibid.* z *Chriſtoph. Marian. Troph. 10.* a *Turſel. in Lauret. hiſt. lib. 5. cap. 29. in fine.* b *Chriſtoph. Marian. Troph. 10.* c *S. Bern. Abb. ſerm. 1. de Virg. Deip. num. 2.*

d Salue Civitas Sancta,

e Auguſtiſſima Domus Lauretana,
f Quam ipſe ſanctificavit ſibi tabernaculum ſuum Altiſſimus;
Quo tanta in te & per te generatio ſaluaretur.
Hoc Deus S.Brigittæ per Filium ſuum Unigenitum revelavit, dicens:
g Qui ad hunc locum, ubi Maria nata eſt, & educata fuit, venerit,
Non ſolùm mundabitur, ſed erit vas in honorem meum:
Et habebit videre, & guſtare quàm dulcis & ſuavis ſum ego Deus.
h Habet utique Annunciationis locus ſpirituales aculeos,
Et ardentes Divini Amoris igniculos,
Quibus excitantur, inflammantur, & illuminantur mortalium corda.
i Inter Altiſſimæ Cæli Reginæ Domos,
Lauretana Ædes merito & jure tenet principatum,
k Ubi ſalutari prodigio concutiuntur mortalium corda:
Ubi gelidiſſimi ſenſus hominum exardeſcunt:
Ubi homines ſupra hominem elevantur.
l Unde in ſanctiſſimis penetrabilibus cæleſtis Ædiculæ
Dulcedine perfuſum, quaſi divinâ quadam pietatis & amoris aurâ;
Quam loci ſanctitas expirat, afflatum *ſe teſtatur Marianus.*
m Multi Lauretanæ Virginis gloriam enarrare volentes,
Non valebant exprimere divinas virtutes,
Mentis exceſſus, claras viſiones.
n Hîc item varium ac multiplex Virginis Lauretanæ præſidium,
Hîc præſentem ejus in periculis cujuſque generis opem,
Hîc omnium fermè exemplorum documenta intueri licet.
o Glorioſa dicta ſunt de te Civitas Dei:
p Sed adhuc locus eſt tuæ laudationi.

q Salue igitur Domina gentium, Princeps Provinciarum,

Initiatrix Fidei, gloria populi Chriſtiani,
r Nazarena Domus ex Illyrico in Italiam tranſportata.
s Verè Domus florida, quæ fuit in Nazareth.
t Nazareth interpretatur flos,

In

---

d *Idem in exhort.ad mil.temp.c.5.n.11.* e *Turſel. lib.2.cap.6. Laur.hiſt.* f S.Bernard. *in exhort.ad milit.Temp.cap.5.n.11.* g *S.Brigit.lib.5.ſuarum reuelat. cap.11.* h *Codex Laur.relat.in d.Liber.la* S.*Caſa par.1.cap.4.* i *Io.Boniſ.in Hiſt.Virg.* k *Ang.Gall.Ord.* S.*Dom.* l *Criſtoph.Marian.in ſuis Troph.de B.M.* m Codex *Laur.relat.in d.Liber.la* S.*Caſa par.1.c.6.* n *Turſel.in præfat.Laur.Hiſt.* o S.*Bern.in exhort. ad mil. temp.c.5.n.11.* p *Idem ſerm.3.de Virg.Deip.n.6.* q *Idem in exhort.ad mil.templ.cap.5.num.11.* r *Turſel.in Lauret.hiſtor. lib.1. cap.5.* s *B.Pius V.in Lit.Apoſtol. conceſſ. Eccl.Lauret.* t *S.Bernard.Abb.in exhort.ad mil.temp.c.7.n.13.*

In qua is, qui natus in Bethleem erat,
Tanquam fructus in flore coaleſcens nutritus eſt Deus Infans,
Ut floris odor fructûs ſaporem præcederet,
Ac de naribus Prophetarum faucibus ſe
Apoſtolorum liquor Sanctus infunderet.
u In hac Æde Virginis ſalutaris, tanquam in quodam mundi theatro,
Plurimùm Fides enituit, Pietas ſplenduit, Charitas fulguravit.
x Nullum omninò tempus anni, nullus menſis, dies nullus abit,
Quin Sanctiſſima Virginis Cella à pluribus Aduenis celebretur.
Nec Picentium, Italorumquè propria hæc laus Pietatis,
Sed communis Tranſalpinis, Tranſmariniſquè,
Maximè verò Illyricis, Francis, Belgiſquè,
Nec deſiderantur Hiſpani, Luſitani, Poloni, atque Germani.
y Ex omnibus ordinibus homines ad hanc Ædem ſummo ſtudio contendunt:
Et ex omni Terrarum Orbe infinitus eſt numerus.
z Lauretum incredibili Chriſtiani populi concurſu & religione celebratur.
a Lauretum Peregrinorũ concurſu ab univerſis Chriſtiani Orbis Regionibus
Eò confluentium mirificè frequentatum, Pietatis & Votorum causâ.
b Lauretana Domus quaſi communis quædam omniũ Chriſtianorũ patria eſt.
c Ad Lauretanam Ædem è vicinis & remotis locis turmatim curritur:
Et omnium ordinum homines huc ſpontè properant.
d Præcipua autem Lauretani Sacelli frequentia eſt
Circa ferias Paſchatis, Pentecoſtes, & Natalem Virginis diem.
Cæterùm Natalis dies Beatæ MARIÆ
Longè maximâ Advenarum frequentiâ eſt inſignis.
Duo item ſunt anni tempora populorum gentiumquè omnium
Frequentiâ ac celebritate præcipua, Ver, & Autumnus:
Quorum alteri dies Concepto inibi Deo ſacer,
Alteri Natalis Deiparæ Virginis initium celebritatis facit.
Agri Piceni nulla Civitas, Oppidum, pagus, vicus eſt,
Quin quotannis cateruatim Lauretanam Virginem interuiſat.
Quorum exemplum finitimos populos adſimilem Pietatem invitat.

e Salue Terra promiſſionis,

Quæ olim fluens lac & mel tuis duntaxat habitatoribus,
f (Apoſtolorum illa fuit Tabernaculum, habitatio juſtorum)
g Nunc univerſo Orbi remedia; vitæ porrigis alimenta.
Terra, inquam, bona & optima, quæ in fæcundiſſimo illo ſinu tuo
Ex Arca paterni cordis cæleſte granum ſuſcipiens,

Fru-

u *Io. Boniſ. in hiſt. Virg.* x *Turſel. lib. 5. Laur. hiſt. cap. 29.* y *Ioan. Boniſ. in hiſtor. Virg.* z *Criſtoph. Marian. in ſuis Troph.* a *Hier. Capugn. Itin. Ital.* b *Liberc. intit. la S. Caſa ſtamp. l'anno 1652 par. 1. cap. 19. p. 67.* c *Caniſ. lib. 5. c. 25. de V. M.* d *Turſell. in Laur. hiſt. lib. 5. c. 29.* e *S. Bern. Abb. in exhort. ad mil. temp. cap. 5. n. 11.* f *Io. Chryſoſt. Homil. 3. ad pop. Ant.* g *S. Bern. Abb. in exhort. ad mil. temp. cap. 5. num. 11.*

Fructum, fertilis gleba, triceſimum, & ſexageſimum, & centeſimum
Super omnem terram multipliciter procreaſti.
h Unde & de magna multitudine dulcedinis tuæ
Jucundiſſimè ſatiati, & opulentiſſimè ſaginati
Memoriam abundantiæ ſuavitatis tuæ ubique eructant, qui te viderunt:
Et uſque ad extremum terræ magnificentiam gloriæ tuæ
Loquuntur eis, qui te non viderunt:
Et enarrant mirabilia, quæ in te fiunt:
i Ut quiſquis hoc Templum beneficia petiturus ingreditur,
Cuncta ſe impetraſſe lætetur.
k In univerſa ſiquidem terra jam celebre eſt nomen tuum,
l Ædes Lauretana, quæ omnes etiam remotiſſimas
Terras implevisti famâ nominis tui.
m Ubique glorioſa dicunt de te Civitas Dei,
Quia in te (*n*) nata, & educata eſt Cæli Regina ſemper Virgo,
Ac Dei Parens Maria, eademquè miſerorum apud Filium ſuum Patrona:
Quia in te Angeli Gabrielis nuncio Dei Mater effecta eſt:
Et humanam Deus naturam induit, ut nos ex faucibus inferni eriperet,
Cæleſtiſquè regni aditum parentum primorum vitio clauſum aperiret.
o Ubique prædicatur, ubique clamatur,
p Quòd Beatiſſima Virgo è Nazareth Imaginem,
Et Cubiculum ſuum divino nutu tranſferens,
Poſtquam apud Flumen Dalmatiæ Oppidum primò,
Et deinde in agro Recanatenſi in loco nemoroſo,
Ac rursùs quodam in Colle ejuſdē agri particularibus perſonis addicto poſuit:
Demùm in via publica ubi modò conſiſtit,
Illud Angelicis manibus collocando ſibi delegit:
Et in eo aſſiduè miracula innumera illiùs meritis operatur Altiſſimus.
q Hunc autem ſibi locum elegit Deipara Virgo,
Ubi ſtabilem ac perpetuam figeret Sedem.
r Unde mihi quidē ingens divinæ benevolentiæ pignus habere videtur Italia;
Cui tale tantumquè donum inde uſque è Galilæa divinitùs eſt tranſmiſſum:
Ut dubiis in rebus confidat, nunquam ſibi ejus tutelam defuturam,
Cujus prædem vademquè à Deo habet Natalem Domum hanc,
s Quæ cuncta incredibili majeſtate & faſtigio vincit.
t Sed quid plura de Domus Lauretanæ
Ineffabili dignitate commemorare pergo?
Libet mihi Jacob Patriarchæ ſermone concludere:

Ter-

---

h *Ibidem.* i S.Eccl.*in Dedic.Templi.* k *S.Bern.Abb.ſerm.1.in* Vigil.*Nat.*Dom.*num.4.* l *Turſel.in Laur.biſtor.lib.1.cap.26.* m S.*Bernard.ſerm.1.in Vigil.Nativ.*Dom.*num.4.* n *Turſel.in Laur.biſt.2.cap.28.* o S.*Bernard.dicto ſerm.1.in* Vigil.*Nativ.Dom.num.4.* p *Leo* Papa X.*in Lit.Apoſt.relat.apud Turſel. lib.2.Laur. biſt. cap.16.* q *Turſel. lib.1. cap.10.Laur.biſt.* r *Idem in Præfat. Lauret.biſtor.* s *Idem lib.5.Lauret.biſtor.cap.vlt.* t *Bapt.Mant.*Ord.*Carm.in biſt.Laur.*

Terribilis eſt Locus iſte, non eſt hic aliud,
Niſi Domus Dei, & Porta Cæli.

Et hæc de Notitia Myſteriorum,
Domus Lauretanæ breviter dicta ſunt.
Quam Notitiam
DEIPARÆ
VIRGINI MARIÆ LAURETANÆ,
In aliquale ipſius obſequium,
Et grati erga eam animi monumentum,
Ex Voto pridem concepto,
Mente, corde, ore, & ſtylo,
Devovet, & Conſecrat:
Eamquè Sacratiſſimis ſuis pedibus
Venerabundus advolvit, & dedicat
Fr. Bernardus Bogdanus Ciſtercienſis.